

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 2530
Warszawa, 27 lutego 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o kryptoaktywach.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Sławomira Mentzena.

(-) Konrad Berkowicz; (-) Karina Anna Bosak; (-) Krzysztof Bosak; (-) Bronisław Foltyn; (-) Sławomir Mentzen; (-) Krzysztof Mulawa; (-) Bartłomiej Pejo; (-) Grzegorz Płaczek; (-) Michał Połuboczek; (-) Krzysztof Szymański; (-) Krzysztof Tuduj; (-) Witold Tumanowicz; (-) Michał Wawer; (-) Ryszard Wilk; (-) Przemysław Wipler; (-) Andrzej Tomasz Zapałowski.

U S T A W A

z dnia ... 2026 r.

o kryptoaktywach^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa właściwy organ w rozumieniu art. 93 ust. 1 MiCA oraz niezbędne przepisy proceduralne służące stosowaniu MiCA na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) MiCA – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.³⁾;
- 2) KNF – rozumie się przez to Komisję Nadzoru Finansowego;
- 3) EBA – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Bankowego;
- 4) ESMA – rozumie się przez to Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.

2. Pojęcia użyte w ustawie rozumie się zgodnie ze znaczeniem nadanym im przez MiCA, chyba że ustawa stanowi inaczej.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej oraz ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Rozdział 2

Organ właściwy i współpraca pomiędzy organami

Art. 3. KNF jest właściwym organem w rozumieniu art. 93 ust. 1 MiCA.

Art. 4. 1. KNF wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu przepisów MiCA oraz współpracuje z EBA, ESMA i właściwymi organami innych państw członkowskich zgodnie z przepisami MiCA.

2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA wraz z nakazem wykonania, o którym mowa w art. 134 ust. 6 MiCA.

3. Klauzulę wykonalności decyzjom, o których mowa w ust. 2, nadaje Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd bada przesłanki formalne nadania klauzuli wykonalności.

4. Organem właściwym w sprawach weryfikacji autentyczności decyzji EBA, o których mowa w ust. 2, jest KNF.

Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).

Rozdział 3

Postępowanie w sprawach z zakresu MiCA

Art. 6. Do postępowań prowadzonych przez KNF w sprawach z zakresu przepisów MiCA stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), a kontrola działalności KNF w tych sprawach odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143), o ile przepisy MiCA nie stanowią inaczej.

Art. 7. W sprawach z zakresu przepisów MiCA pisma i dokumenty wnosi się oraz doręcza w postaci elektronicznej, chyba że doręczenie albo wniesienie w tej postaci jest niemożliwe z przyczyn technicznych.

Art. 8. 1. Strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.

2. Pisma i dokumenty złożone w języku angielskim nie wymagają tłumaczenia poświadczanego. KNF może wezwać do przedłożenia tłumaczenia na język polski, jeżeli jest to niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy.

3. Rozstrzygnięcia KNF sporządza się w języku polskim. Na wniosek strony KNF udostępnia wersję w języku angielskim o charakterze informacyjnym.

Rozdział 4

Środki dotyczące interfejsów internetowych

Art. 9. 1. W celu wykonania decyzji KNF nakładającej środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.

2. Sąd, po rozważeniu niezbędności i proporcjonalności środka, może nakazać, w zakresie koniecznym do osiągnięcia celu, podmiotowi prowadzącemu interfejs internetowy albo innemu podmiotowi, którego działania są niezbędne do wykonania nakazu:

- 1) zamieszczenie ostrzeżenia lub komunikatu dla użytkowników interfejsu;
- 2) usunięcie lub wyłączenie interfejsu;
- 3) ograniczenie dostępu do interfejsu;
- 4) usunięcie wskazanych treści.

3. Środki, o których mowa w ust. 2, stosuje się jako środki o charakterze wyjątkowym, jeżeli inne środki okazały się nieskuteczne lub istnieje ryzyko poważnej szkody dla interesów użytkowników lub stabilności rynku kryptoaktywów.

Art. 10. 1. W wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia poważnej szkodzie dla interesów użytkowników, inwestorów lub stabilności rynku kryptoaktywów, KNF może wydać postanowienie tymczasowe nakładające obowiązek czasowego wstrzymania określonych działań faktycznych, w zakresie koniecznym do osiągnięcia celu.

2. Postanowienie tymczasowe, o którym mowa w ust. 1, nie może nakładać obowiązków odpowiadających środkom, o których mowa w art. 9 ust. 2.

3. KNF występuje do sądu okręgowego z wnioskiem o zastosowanie środka, o którym mowa w art. 9 w terminie 48 godzin od wydania postanowienia tymczasowego.

4. Postanowienie tymczasowe obowiązuje do czasu rozstrzygnięcia przez sąd, nie dłużej jednak niż przez 7 dni od dnia jego wydania. Postanowienie to wygasa w razie niezłożenia wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 3.

5. Postanowienie tymczasowe doręcza się niezwłocznie podmiotowi, którego dotyczy, wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o przysługujących mu środkach zaskarżenia.

6. Na postanowienie tymczasowe przysługuje zażalenie do sądu okręgowego właściwego do rozpoznania wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia doręczenia.

7. Na postanowienie sądu w przedmiocie zastosowania środka, o którym mowa w art. 9, przysługuje zażalenie do sądu drugiej instancji. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania tego postanowienia, chyba że sąd postanowi inaczej.

Rozdział 5

Koszty nadzoru

Art. 11. 1. Złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 62 MiCA, podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro.

2. Złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia emitentowi tokena powiązanego z aktywami, o którym mowa w art. 21 MiCA, podlega opłacie w wysokości nie wyższej niż równowartość w złotych kwoty 4500 euro.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, różnicując je w zależności od nakładu pracy KNF, charakteru oraz skali działalności wnioskodawcy.

Art. 12. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, posiadający zezwolenie udzielone przez KNF, wnosi na rzecz KNF roczną opłatę na pokrycie kosztów nadzoru.

2. Podstawę obliczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią wartości wykazane w zatwierdzonym sprawozdaniu finansowym za rok poprzedzający, sporządzonym zgodnie z przepisami o rachunkowości, rozumiane jako:

- 1) w przypadku świadczenia usług wymiany kryptoaktywów na środki pieniężne lub inne kryptoaktywa – wynik na operacjach wymiany, stanowiący dodatnią różnicę między przychodami ze sprzedaży kryptoaktywów a wartością sprzedanych kryptoaktywów według cen ich nabycia;
- 2) w przypadku świadczenia pozostałych usług – przychody z tytułu opłat i prowizji związanych ze świadczeniem usług w zakresie kryptoaktywów.

3. Wysokość opłaty stanowi iloczyn podstawy, o której mowa w ust. 2, oraz stawki nieprzekraczającej 0,1%.

4. Roczna opłata nie może być wyższa niż równowartość w złotych kwoty 15 000 euro.

5. Podmioty rozpoczynające działalność w danym roku kalendarzowym oraz podmioty, których podstawa obliczenia opłaty nie przekracza równowartości w złotych kwoty 100 000 euro, wnoszą opłatę zryczałtowaną w wysokości równowartości w złotych kwoty 250 euro.

Art. 13. 1. Emitent tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym wnosi roczną opłatę na rzecz KNF na pokrycie kosztów nadzoru.

2. Wysokość opłaty stanowi iloczyn średniej miesięcznej wartości zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wniesienia opłaty oraz stawki nieprzekraczającej 0,05%.

3. Łączna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może być wyższa niż równowartość w złotych kwoty 25 000 euro.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 12 i art. 13;
- 2) wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, w granicach określonych w ustawie.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględni konieczność zapewnienia, aby wysokość opłat była proporcjonalna do rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru i nie stanowiła nadmiernego obciążenia dla działalności podmiotów nadzorowanych.

3. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w niniejszym rozdziale, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok, za który opłata jest należna, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 11 – rok, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia.

Rozdział 6

Odpowiedzialność cywilna i administracyjna

Art. 15. 1. Emitent kryptoaktywów ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą wobec nabywcy kryptoaktywów za szkodę wyrządzoną przez niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje zawarte w dokumencie informacyjnym sporządzonym na podstawie przepisów MiCA, jeżeli informacje te miały istotne znaczenie dla podjęcia decyzji inwestycyjnej.

2. Odpowiedzialność, o której mowa w ust. 1, obejmuje również osoby, które sporządziły dokument informacyjny lub zatwierdziły jego treść w imieniu emitenta.

Art. 16. Kto wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia, podlega środkom nadzorczym oraz sankcjom administracyjnym przewidzianym w przepisach MiCA.

Rozdział 7

Skargi i alternatywne rozwiązywanie sporów

Art. 17. Konsument będący klientem dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów może zwrócić się do Rzecznika Finansowego o podjęcie działań przewidzianych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, z 2025 r. poz. 146, 1069, 1545), w tym w sprawach transgranicznych, zgodnie z prawem Unii Europejskiej.

Art. 18. KNF udziela Rzecznikowi Finansowemu informacji niezbędnych do wykonania zadań Rzecznika w sprawach dotyczących rynku kryptoaktywów, w zakresie niezbędnym do rozpatrzenia indywidualnej sprawy, z poszanowaniem tajemnic prawnie chronionych, na zasadach wynikających z przepisów odrębnych.

Rozdział 8

Dostęp do infrastruktury finansowej

Art. 19. 1. Odmowa zawarcia umowy rachunku bankowego albo jej wypowiedzenie wobec podmiotu posiadającego zezwolenie, o którym mowa w przepisach MiCA, wymaga sporządzenia pisemnego uzasadnienia.

2. Uzasadnienie wskazuje okoliczności związane z oceną ryzyka dotyczącą danego podmiotu.

3. Prowadzenie działalności regulowanej na podstawie przepisów MiCA nie może stanowić przesłanki uznania podmiotu za podwyższone ryzyko ani za podstawę odmowy zawarcia umowy rachunku bankowego albo jej wypowiedzenia.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może dochodzić swoich praw przed sądem właściwym na zasadach ogólnych.

Art. 20. 1. W zakresie, w jakim przepisy MiCA nakładają na dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów obowiązek segregacji środków klientów, bank zapewnia możliwość

prowadzenia rachunków lub stosowania rozwiązań organizacyjnych i technicznych umożliwiających wykonanie tego obowiązku.

2. Rozwiązania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować w szczególności prowadzenie rachunków technicznych, subrachunków lub rachunków wirtualnych.

3. Odmowa zapewnienia możliwości, o której mowa w ust. 1, wymaga pisemnego uzasadnienia.

Rozdział 9

Przepis karny

Art. 21. Kto umyślnie i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach

Art. 22. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302, 1366) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5a po pkt 52 dodaje się pkt 53 i 54 w brzmieniu:
  - „53) transfer własny – przeniesienie waluty wirtualnej pomiędzy adresami lub rachunkami należącymi do tego samego podatnika;
  - 54) staking – udział bezpośredni lub pośredni w mechanizmie konsensusu typu proof-of-stake, w tym w drodze delegacji, skutkujący uzyskaniem waluty wirtualnej jako nagrody.”;
- 2) w art. 17 po ust. 1i dodaje się ust. 1j-1l w brzmieniu:
  - „1j. Transfer własny nie stanowi odpłatnego zbycia waluty wirtualnej i nie powoduje powstania przychodu.
  - 1k. Otrzymanie waluty wirtualnej w wyniku stakingu nie stanowi przychodu. Przychód powstaje z tytułu odpłatnego zbycia tej waluty wirtualnej.
  - 1l. Wymiana waluty wirtualnej na inne kryptoaktywo, w tym na token będący pieniądzem elektronicznym albo token powiązany z aktywami w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE)

nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁴⁾), nie stanowi odpłatnego zbycia waluty wirtualnej i nie powoduje powstania przychodu, jeżeli w jej wyniku podatnik nie otrzymuje prawnego środka płatniczego, towaru ani usługi.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301, 1426, 1657, 1658, 1804, 1817, 1846) w art. 12 w ust. 4 po pkt 30 dodaje się pkt 31 i 32 w brzmieniu:

- „31) wartości majątkowych otrzymanych przez emitenta z tytułu emisji tokenów będących pieniądzem elektronicznym (EMT) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej: „rozporządzeniem nr 2023/1114” – do momentu ich odkupu lub umorzenia;
- 32) wartości majątkowych otrzymanych przez emitenta z tytułu emisji tokenów powiązanych z aktywami (ART) w rozumieniu przepisów rozporządzenia 2023/1114 – do momentu ich odkupu, umorzenia albo wygaśnięcia zobowiązań wobec posiadaczy tokenów.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417, 1669, 1804, 1863) po art. 180 dodaje się art. 180a w brzmieniu:

„Art. 180a. § 1. Dowodem w postępowaniu podatkowym może być dokument elektroniczny lub wydruk odzwierciedlający dane utrwalone w rozproszonym rejestrze transakcji (DLT), wraz ze wskazaniem publicznie dostępnego źródła weryfikacji tych danych, umożliwiające ich weryfikację na potrzeby postępowania.

§ 2. Dane zarejestrowane w kwalifikowanym rejestrze elektronicznym w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania

---

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73) korzystają ze skutków prawnych i domniemań przewidzianych w prawie Unii Europejskiej dla tego rejestru.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, 1069):

- 1) w art. 5 ust. 1 wyraz „trzech” zastępuje się wyrazem „czterech”;
- 2) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Jeden z Zastępców Przewodniczącego Komisji jest właściwy do spraw nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w szczególności w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁶⁾).

2. Osoba, o której mowa w ust. 1, powinna posiadać udokumentowaną wiedzę oraz praktykę w zakresie rynku kryptoaktywów i technologii blockchain, w szczególności praktykę zawodową, naukową lub regulacyjną związaną z funkcjonowaniem rynku kryptoaktywów.

3. Zastępcę Przewodniczącego Komisji, o którym mowa w ust. 1, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
  - a) w pkt 1 po lit. k dodaje się lit. l w brzmieniu:
    - „l) będącego osobą fizyczną klienta dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw

---

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej: „rozporządzeniem nr 2023/1114”;

b) w pkt 3 po lit. r dodaje się lit. s w brzmieniu:

„s) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia nr 2023/1114, świadczącego zgodnie z nim usługi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

2) w art. 35 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, może obejmować spory wynikające ze świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 2023/1114.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723, 1843, z 2024 r. poz. 850, 1222, z 2025 r. poz. 146, 172) uchyla się art. 129m.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe, dostosowujące i przepis końcowy

Art. 28. Przepisy art. 5a pkt 53 i 54 oraz art. 17 ust. 1j-1l ustawy zmienianej w art. 22 stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 29. Przepisy art. 12 ust. 4 pkt 31 i 32 ustawy zmienianej w art. 23 stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych począwszy od dnia 1 stycznia 2027 r.

Art. 30. Przepisy art. 180a ustawy zmienianej w art. 24 stosuje się do postępowań podatkowych wszczętych po dniu 31 grudnia 2026 r., a także do postępowań niezakończonych przed tym dniem.

Art. 31. 1. Do dnia 1 lipca 2026 r. przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz działalności w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, za instytucję obowiązującą w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 1, uznaje się również podmiot wpisany do rejestru działalności w

---

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

zakresie walut wirtualnych, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 62 MiCA.

Art. 32. 1. KNF dokonuje weryfikacji kompletności wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 63 MiCA, w terminie 25 dni roboczych od dnia jego złożenia.

2. KNF może dokonać jednego wezwania do uzupełnienia wniosku w zakresie braków wynikających z treści złożonego wniosku.

3. Jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 1, KNF nie wezwie wnioskodawcy do uzupełnienia braków wniosku, wniosek uznaje się za kompletny.

4. Po uznaniu wniosku za kompletny KNF wydaje decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia w terminie 45 dni roboczych od dnia uznania wniosku za kompletny, zgodnie z art. 63 MiCA.

5. Wniosek uznany za kompletny pozostaje kompletny w zakresie informacji i dokumentów, o których mowa w art. 62 ust. 2 MiCA.

6. Przekroczenie terminów, o których mowa w ust. 1 lub ust. 4, stanowi bezczynność organu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Art. 33. 1. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, który zgodnie z obowiązującymi przepisami prowadził przed dniem 30 grudnia 2024 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w zakresie usług, o których mowa w tytule V MiCA, może kontynuować tę działalność bez zezwolenia do dnia 1 lipca 2026 r.

2. Jeżeli dostawca, o którym mowa w ust. 1, złoży kompletny wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 62 MiCA, nie później niż do dnia 30 czerwca 2026 r., może on kontynuować działalność do dnia doręczenia ostatecznej decyzji wydanej w sprawie tego wniosku.

3. Przez kompletny wniosek, o którym mowa w ust. 2, rozumie się wniosek zawierający informacje wymienione w art. 62 ust. 2 MiCA.

4. W odniesieniu do dostawców, o których mowa w ust. 1, KNF stosuje procedurę uproszczoną, o której mowa w art. 143 ust. 6 MiCA, obejmującą wyłącznie elementy wniosku, które były objęte krajowymi wymogami regulacyjnymi przed dniem 30 grudnia 2024 r. i pozostają zgodne z tytułem V MiCA.

5. Wyłącznie na potrzeby stosowania art. 143 ust. 6 MiCA, za podmiot posiadający zezwolenie na podstawie prawa krajowego uznaje się również podmiot, o którym mowa w ust.

1, wpisany do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, o ile wpis ten obejmował działalność odpowiadającą usługom objętym tytułem V MiCA.

Art. 34. 1. W okresie, o którym mowa w art. 31 ust. 1, dostawca usług w zakresie kryptoaktywów jest obowiązany:

- 1) wykonywać obowiązki wynikające z przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) działać w sposób rzetelny, uczciwy i profesjonalny, z uwzględnieniem najlepiej pojętego interesu klientów;
- 3) zamieszczać na swojej stronie internetowej, w widocznym miejscu, informację o prowadzeniu działalności w okresie przejściowym oraz informację o złożeniu wniosku, o którym mowa w art. 33 ust. 2 – w przypadku złożenia takiego wniosku.

2. Niespełnienie obowiązków, o których mowa w ust. 1, stwierdzone przez KNF w drodze decyzji ostatecznej, wyłącza możliwość korzystania z uprawnienia, o którym mowa w art. 33 ust. 2, wyłącznie w przypadku istotnych naruszeń, które:

- 1) miały lub mogły mieć istotny negatywny wpływ na interesy klientów, albo
- 2) polegały na rażącym naruszeniu obowiązków informacyjnych wobec klientów.

Art. 35. 1. KNF może w pierwszej kolejności rozpatrywać wnioski podmiotów, których działalność:

- 1) obejmuje znaczną liczbę klientów lub użytkowników;
- 2) wiąże się z przechowywaniem środków klientów;
- 3) ma istotne znaczenie dla ciągłości funkcjonowania rynku kryptoaktywów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może prowadzić do nierozpatrzenia pozostałych wniosków w terminach określonych w obowiązujących przepisach.

Art. 36. 1. Z dniem 1 lipca 2026 r. wygasa uprawnienie do kontynuowania działalności, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

2. Uprawnienie, o którym mowa w art. 33 ust. 2, wygasa z dniem doręczenia ostatecznej decyzji wydanej w sprawie wniosku, o którym mowa w tym przepisie, albo z dniem cofnięcia wniosku.

Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Projektowana ustawa ma na celu zapewnienie stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹), zwanego dalej jako: „MiCA”. Rozporządzenie to jest stosowane bezpośrednio, jednak jego skuteczne stosowanie wymaga ustanowienia krajowych rozwiązań organizacyjnych i proceduralnych, w szczególności w zakresie wskazania właściwego organu, trybów prowadzenia postępowań oraz zasad finansowania kosztów nadzoru w granicach dopuszczonych prawem.

Projekt uwzględnia uwagi zgłaszane w toku dotychczasowych prac legislacyjnych nad wdrożeniem MiCA, w szczególności dotyczące zasad ustalania opłat oraz gwarancji procesowych przy stosowaniu środków ingerencyjnych.

Ze względu na pomocniczy i wykonawczy charakter ustawy wobec bezpośrednio stosowanego MiCA, uzasadnienie koncentruje się na wskazaniu ratio legis kluczowych rozwiązań krajowych (organ właściwy, procedury, środki ingerencyjne, opłaty, przepisy przejściowe oraz zmiany dostosowujące), bez powielania treści rozporządzenia unijnego ani szczegółowego opisu rozwiązań technicznych.

Projektowana ustawa ma charakter wykonawczy wobec bezpośrednio stosowanego MiCA. Interwencja ustawowa została ograniczona do obszarów, w których prawo Unii Europejskiej wymaga lub dopuszcza uregulowanie na poziomie krajowym, w szczególności: wskazania organu właściwego, określenia trybów postępowań, zasad finansowania nadzoru, środków ingerencyjnych oraz przepisów przejściowych.

Projekt nie powiela ani nie modyfikuje obowiązków materialnych wynikających z MiCA. Rozwiązania krajowe mają charakter organizacyjny i proceduralny oraz służą zapewnieniu spójnego i proporcjonalnego stosowania rozporządzenia w polskim porządku prawnym. Przyjęto podejście „UE+0”, polegające na unikaniu nadregulacji oraz tworzenia krajowego reżimu równoległego wobec prawa unijnego.

Rozdział 1 określa przedmiot ustawy oraz podstawowe odesłania do MiCA. Celem tych przepisów jest jednoznaczne wskazanie, że ustawa ma charakter wykonawczy wobec bezpośrednio stosowanego rozporządzenia unijnego i nie tworzy równoległego reżimu materialnoprawnego. W konsekwencji, w zakresie definicji i obowiązków uczestników rynku projekt odsyła do regulacji MiCA, ograniczając interwencję krajową do kwestii organizacyjnych i proceduralnych (podejście „UE+0”).

---

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

Rozdział 2 wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF), jako organ właściwy w sprawach objętych MiCA oraz określa ramy współpracy z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA) i Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Szczególne znaczenie ma uregulowanie krajowego trybu wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA, co zapewnia skuteczność decyzji organu UE w polskim porządku prawnym. Regulacja ma charakter wyłącznie proceduralny i nie ustanawia nowych sankcji materialnych, lecz umożliwia ich wykonanie z wykorzystaniem krajowych instrumentów egzekucyjnych. Art. 4 ust. 2 nie dotyczy postępowania administracyjnego przed KNF, lecz wykonania na terytorium RP decyzji o charakterze pieniężnym wydawanych przez organ UE (EBA). Z tego względu mechanizm wykonania odsyła do trybu sądowego właściwego dla nadania klauzuli wykonalności i egzekucji świadczeń pieniężnych.

Rozdział 3 porządkuje podstawowe reguły prowadzenia postępowań w sprawach MiCA poprzez odesłanie do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanego dalej jako „Kpa”. Dopuszczenie składania dokumentów w języku angielskim ma na celu ograniczenie barier formalnych w postępowaniu licencyjnym i zwiększenie dostępności rynku dla podmiotów transgranicznych, przy zachowaniu gwarancji procesowych i możliwości żądania tłumaczenia, gdy jest to niezbędne do rozstrzygnięcia. Rozwiązanie dotyczy wyłącznie postępowań krajowych przed KNF. W zakresie, w jakim MiCA lub standardy techniczne organów UE określają wymogi co do formatu lub języka dokumentów w obrocie transgranicznym - pierwszeństwo mają przepisy prawa UE.

Rozdział 4 określa tryb stosowania środków ingerencyjnych dotyczących interfejsów internetowych, przewidzianych w MiCA, zapewniając jednocześnie kontrolę sądową oraz proporcjonalność ingerencji. Projekt przyjmuje model sądowy jako zasadę, ograniczając rolę organu do inicjowania postępowania oraz — w przypadkach nagłych — do czasowego środka tymczasowego, podlegającego niezwłocznej weryfikacji sądu. Rozwiązanie to minimalizuje ryzyka konstytucyjne oraz wzmacnia zgodność z prawem do sądu i skutecznego środka prawnego.

Rozdział 5 wprowadza ramy opłat służących pokryciu kosztów nadzoru nad CASP oraz emitentami ART/EMT, w granicach dopuszczonych prawem. Opłaty jednorazowe powiązane z postępowaniami licencyjnymi, natomiast opłaty roczne skonstruowano w sposób odzwierciedlający skalę i model działalności (w tym rozróżnienie między działalnością wymiany o niskiej marży a modelami prowizyjnymi), przy jednoczesnym zastosowaniu limitów maksymalnych oraz ryczałtu dla małych i nowych podmiotów. Celem jest utrzymanie niefiskalnego, kosztowego charakteru opłat oraz uniknięcie nadmiernych barier dla rozwoju rynku.

Rozdział 6 reguluje kwestie odpowiedzialności w zakresie dopuszczonym przez MiCA, w tym odpowiedzialność cywilną za dokumenty informacyjne oraz reżim sankcji administracyjnych i karnych związanych z naruszeniami obowiązków wynikających z rozporządzenia. Celem tych rozwiązań jest zapewnienie skuteczności i odstraszającego charakteru egzekwowania przepisów, przy zachowaniu proporcjonalności oraz rozdzielania

reżimów odpowiedzialności, tak aby ograniczyć ryzyko kumulacji represji i naruszenia zasady *ne bis in idem*.

Rozdział 7 dotyczy skarg i alternatywnych sposobów rozwiązywania sporów. Konsument będący klientem dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów będzie mógł zwrócić się do Rzecznika Finansowego o podjęcie działań przewidzianych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, z 2025 r. poz. 146, 1069, 1545), w tym w sprawach transgranicznych, zgodnie z prawem Unii Europejskiej, a KNF udzieli Rzecznikowi Finansowemu informacji niezbędnych do wykonania jego zadań w sprawach dotyczących rynku kryptoaktywów, w zakresie niezbędnym do rozpatrzenia indywidualnej sprawy, z poszanowaniem tajemnic prawnie chronionych.

Rozdział 8 wprowadza przepisy gwarancyjne zapewniające praktyczną wykonalność reżimu MiCA w zakresie działalności licencjonowanych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP). Rozwiązania te mają charakter techniczny: służą ograniczeniu arbitralnych odmów dostępu do rachunków bankowych oraz umożliwieniu realizacji obowiązków wynikających z MiCA, w szczególności w zakresie segregacji środków klientów, bez ingerowania w obowiązki instytucji kredytowych wynikające z przepisów AML.

Rozdział 9 to przepis karny określony w art. 21 projekt ustawy. Zgodnie z nim: „Kto umyślnie i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

Rozdział 10 to zmiany w obowiązujących przepisach. Projekt ustawy nowelizuje:

- 1) ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302, 1366);
- 2) ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301, 1426, 1657, 1658, 1804, 1817, 1846);
- 3) ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417, 1669, 1804, 1863);
- 4) ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, 1069);
- 5) ustawę z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, z 2025 r. poz. 146, 1069, 1545);
- 6) ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723, 1843, z 2024 r. poz. 850, 1222, z 2025 r. poz. 146, 172).

Zmiany podatkowe nie stanowią wdrożenia MiCA sensu stricto, lecz służą usunięciu barier krajowych utrudniających praktyczne stosowanie rozwiązań dopuszczonych przez rozporządzenie. W szczególności przepisy te zapewniają neutralność podatkową określonych czynności związanych z emisją i wykupem tokenów (w tym EMT/ART) oraz porządkują

kwestie dowodowe poprzez umożliwienie posługiwania się zapisami z rozproszonego rejestru jako środkiem dowodowym w sprawach podatkowych. Rozwiązania te mają zwiększyć pewność rozliczeń i ograniczyć rozbieżności interpretacyjne.

Rozdział 11 obejmuje zmiany dostosowujące w przepisach odrębnych, konieczne dla spójnego funkcjonowania reżimu MiCA w polskim porządku prawnym. Zmiany te mają charakter techniczny i polegają na dostosowaniu przepisów sektorowych do nowej kategorii podmiotów (CASP) oraz do mechanizmów ochrony użytkowników rynku. Celem jest zapewnienie spójności systemowej i uniknięcie luk kompetencyjnych lub proceduralnych w obszarach powiązanych z rynkiem kryptoaktywów. Dostosowuje terminologię i odesłania w reżimie AML do rozwiązań wynikających z MiCA oraz zapewnia ciągłość stosowania obowiązków AML w okresie przejściowym. Wprowadzone rozwiązania mają charakter porządkujący i służą uniknięciu kolizji definicyjnych, a także zapewnieniu, że obowiązki AML pozostają skuteczne wobec podmiotów przechodzących z dotychczasowych krajowych mechanizmów na reżim licencyjny MiCA. Jednocześnie przepisy wskazują moment utraty mocy regulacji krajowych, które w nowym stanie prawnym stają się zbędne lub niespójne. Przepisy w nim zawarte zoperacjonalizują także mechanizm przejściowy przewidziany w MiCA, zapewniając ciągłość świadczenia usług przez podmioty działające na rynku przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia, przy jednoczesnym określeniu minimalnych standardów ochrony użytkowników. Istotnym elementem jest doprecyzowanie proceduralne trybu rozpatrywania wniosków o zezwolenie, w tym weryfikacji kompletności wniosku i formy żądań uzupełnienia, co ma zwiększyć przewidywalność postępowania i ograniczyć uznaniowość. Rozwiązania te nie tworzą krajowych „quasi-zezwoleń”, lecz zapewniają spójne stosowanie terminów i warunków wynikających z MiCA. Przepisy końcowy określa termin wejścia w życie ustawy, który z uwagi na niepewność na rynku, wynikającą z braku obowiązujących przepisów, mających na celu stosowanie MiCA musi być maksymalnie skrócony.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Projekt przyjmuje podejście „UE+0”, tj. ogranicza regulację krajową do rozwiązań niezbędnych do stosowania MiCA, bez wprowadzania dodatkowych obowiązków materialnych po stronie uczestników rynku, wykraczających poza prawo Unii Europejskiej. W szczególności projekt nie powiela przepisów MiCA, a w zakresie definicji i wymogów merytorycznych odsyła do terminologii i reżimów wynikających z rozporządzenia unijnego.

Rozwiązania przyjęte w projekcie koncentrują się na:

- 1) wskazaniu organu właściwego w sprawach objętych MiCA oraz podstawowych zasadach prowadzenia postępowań (art. 3 oraz art. 6–8);
- 2) uregulowaniu współpracy KNF z ESMA i EBA, w tym mechanizmu wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- 3) ustanowieniu reżimu tajemnicy zawodowej oraz zasad udostępniania informacji uprawnionym organom, w sposób spójny ze standardami rynku finansowego (art. 5);

- 4) uregulowaniu środków dotyczących interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz proporcjonalność ingerencji (art. 9 i 10);
- 5) ustanowieniu ram opłat na pokrycie kosztów nadzoru, w tym limitów oraz delegacji do uregulowania elementów technicznych w akcie wykonawczym (art. 11–14);
- 6) wprowadzeniu przepisów o charakterze sankcyjnym i odpowiedzialnościowym w zakresie dopuszczonym przez MiCA (art. 15 i 16 oraz art. 21);
- 7) wprowadzeniu rozwiązań zapewniających pewność rozliczeń podatkowych w zakresie wskazanym w projekcie (art. 22-24 oraz art. 28-30);
- 8) wprowadzeniu rozwiązań dotyczących pozasądowego rozwiązywania sporów z udziałem Rzecznika Finansowego (art. 17 i 18);
- 9) zakazie dyskryminacji podmiotów sektora kryptoaktywów ze względu na charakter działalności, gdy uzyskały zgodę CASP (art. 19 i 20).
- 10) dostosowaniu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu do reżimu MiCA oraz wskazaniu momentu utraty mocy przepisów krajowych kolidujących z nowym reżimem (art. 27, 31 i 37);
- 11) zmianach dostosowujących w przepisach odrębnych (art. 28–36);
- 12) doprecyzowaniu trybu rozpatrywania wniosku o udzielenie zezwolenia (art. 32);
- 13) przepisach przejściowych zapewniających ciągłość świadczenia usług w okresie przejściowym (art. 33–36).

Projekt ustawy w art. 37 wskazuje, że ustawa wejdzie w życie w dniu ogłoszenia, gdyż z uwagi na niepewność na rynku, wynikającą z braku obowiązujących przepisów, mających na celu stosowanie MiCA musi być maksymalnie skrócony. Wyżej wymieniona sytuacja musi zostać uznana za ważny interes państwa, który wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego. Należy także podkreślić, że zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Przepisy te bowiem wywołają pozytywne skutki społeczne oraz gospodarcze, zwłaszcza dla przedsiębiorców.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne. Regulacja wzmacnia ochronę użytkowników rynku kryptoaktywów poprzez zapewnienie krajowej wykonalności mechanizmów nadzoru wynikających z MiCA. Wprowadzenie kontroli sądowej nad środkami ingerencyjnymi dotyczącymi interfejsów internetowych zwiększa ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji. Doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o zezwolenie (weryfikacja kompletności i forma żądań uzupełnienia) sprzyja przejrzystości działania organu oraz ogranicza ryzyko niepewności po stronie klientów podmiotów działających w okresie przejściowym.

Dodatkowo rozwiązania dotyczące Rzecznika Finansowego poszerzają dostęp do pozasądowych form rozwiązywania sporów, bez wprowadzania obowiązku mediacji.

Projekt nie wywiera bezpośredniego wpływu na rynek pracy w sensie regulacyjnym. Ewentualne skutki pośrednie są związane z warunkami prowadzenia działalności w sektorze

usług cyfrowych i finansowych, które będą determinowane w pierwszej kolejności przez rozporządzenie MiCA.

Projekt nie wywiera wpływu na środowisko naturalne.

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Dla przedsiębiorców kluczowe znaczenie ma przewidywalność i proporcjonalność rozwiązań krajowych. Ustawa wprowadza ramy opłat w taki sposób, aby nie eliminować z rynku legalnie działających modeli biznesowych, w szczególności modeli niskomarżowych. Jednocześnie zastosowanie limitów maksymalnych oraz ryczałtu dla najmniejszych i rozpoczynających działalność podmiotów ogranicza barierę wejścia i stabilizuje koszty regulacyjne.

Brak opłat za paszportowanie sprzyja zgodności z zasadą swobody świadczenia usług w UE i nie tworzy krajowych barier dla działalności transgranicznej. Uregulowanie podstawowych reguł proceduralnych oraz dopuszczenie składania dokumentów w języku angielskim może ograniczać koszty administracyjne po stronie podmiotów rynku i zwiększać przewidywalność postępowania.

Projekt nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań. Finansowanie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów oparto na opłatach wnoszonych przez podmioty objęte nadzorem, przy czym w ustawie określono maksymalne limity opłat, a elementy techniczne pozostawiono do doprecyzowania w rozporządzeniu. Takie ujęcie służy przewidywalności i ogranicza ryzyko nieproporcjonalnego obciążenia rynku.

W zakresie środków dotyczących interfejsów internetowych projekt może skutkować incydentalnym zwiększeniem liczby spraw rozpoznawanych przez sądy okręgowe. Ze względu na wyjątkowy charakter tych środków oraz sądowy model ingerencji nie przewiduje się jednak istotnego ani trwałego obciążenia finansowego po stronie sądownictwa.

W zakresie zmian podatkowych, które wchodzi w życie od 1 stycznia 2027 r., wpływ fiskalny będzie zależał od skali rynku oraz zachowań podatników. Na etapie OSR o charakterze poselskim brak jest ustandaryzowanych danych umożliwiających wiarygodne oszacowanie wpływu kwotowego, w szczególności w zakresie liczby przyszłych emitentów EMT/ART oraz wolumenu emisji. Celem tych zmian jest przede wszystkim zwiększenie pewności rozliczeń oraz usunięcie barier krajowych mogących utrudniać praktyczne wykorzystanie rozwiązań dopuszczonych w MiCA; wpływ kwotowy powinien zostać oceniony w ramach monitoringu stosowania przepisów po ich wejściu w życie

4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy w art. 11 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1 przewiduje określenie przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość opłat, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2:
  - a. opłata za złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 62 MiCA;
  - b. opłata za złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia emitentowi tokena powiązanego z aktywami, o którym mowa w art. 21 MiCA;
- 2) szczegółowych terminów i sposobu uiszczania opłat, o których mowa w art. 12 i art. 13:

- a. roczna opłata na pokrycie kosztów nadzoru wnoszona przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów;
  - b. roczna opłata na pokrycie kosztów nadzoru wnoszona przez emitenta tokenów powiązanych z aktywami lub tokenów będących pieniądzem elektronicznym;
- 3) wysokości stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, w granicach określonych w ustawie.

Rozporządzenie ma mieć charakter ściśle wykonawczy: określać wysokość opłat w granicach limitów ustawowych oraz techniczne zasady ich wnoszenia (terminy, sposób przeliczenia euro na złote), bez wprowadzania nowych obowiązków materialnych dla uczestników rynku.

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z konieczności zapewnienia transparentnego i przewidywalnego finansowania kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF nad rynkiem kryptoaktywów. Rozwiązania przyjęte w projekcie realizują zasadę proporcjonalności obciążeń oraz niedyskryminacji modeli biznesowych, a także uwzględniają transgraniczny charakter rynku w ramach jednolitego rynku Unii Europejskiej. Rozporządzenie nie powinno przewidywać opłat związanych z paszportowaniem usług (notyfikacją transgraniczną), aby nie tworzyć barier dla swobody świadczenia usług.

Rozporządzenie powinno zapewnić techniczne warunki poboru opłat umożliwiające finansowanie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów bez obciążania budżetu państwa. Jednocześnie konstrukcja podstaw naliczania opłat, wprowadzenie ryczałtu dla najmniejszych i nowych podmiotów oraz limitów kwotowych powinna mieć na celu utrzymanie proporcjonalności obciążeń oraz przewidywalności kosztów regulacyjnych.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

1) Tabela zgodności z MiCA

Przepis MiCA	Zakres / temat	Projekt – przepis	Charakter relacji	Uwagi
Ogólnie	Ustawa wykonawcza: elementy krajowe niezbędne do stosowania MiCA (organ, procedury, środki sądowe, opłaty, przejściowe)	Art. 1	Uzupełnienie organizacyjne	UE+0: brak powielania przepisów materialnych MiCA.
Art. 3	Definicje – odesłanie do terminologii MiCA	Art. 2	Odesłanie	Spójność pojęciowa z rozporządzeniem.
Art. 93	Wskazanie KNF jako organu właściwego w rozumieniu MiCA. Współpraca z EBA oraz krajowy tryb wykonywania kar nakładanych przez EBA zgodnie z art. 134 MiCA.	Art. 3	Wykonanie uprawnień	Umożliwia wykonywanie uprawnień nadzorczych i prowadzenie postępowań.

Art. 93–96	Współpraca KNF z EBA oraz krajowy tryb wykonywania kar nakładanych przez EBA, zgodnie z art. 131–134 MiCA.	Art. 4	Krajowy reżim tajemnicy zawodowej związany z MiCA	Rozwiązanie organizacyjne; przewiduje się też dostosowanie organizacji KNF w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym
Brak	Krajowy reżim tajemnicy zawodowej związanej z wykonywaniem zadań przez KNF na podstawie MiCA, w tym zasady udostępniania informacji organom uprawnionym.	Art. 5	Autonomia proceduralna państwa członkowskiego (UE+0)	Przepis nie wprowadza dodatkowych obowiązków materialnych; zapewnia spójność z krajowymi standardami tajemnicy zawodowej w sektorze finansowym i nie narusza MiCA ani RODO.
Brak	Tryb postępowania administracyjnego w sprawach prowadzonych przez właściwy organ (KPA)	Art. 6	Autonomia proceduralna państwa członkowskiego (UE+0)	Przepis techniczny: wskazuje reżim KPA jako podstawę proceduralną, bez zmiany terminów i obowiązków materialnych wynikających z MiCA.
Brak	Forma komunikacji/doręczeń w postępowaniach prowadzonych przez KNF	Art. 7	Autonomia proceduralna państwa członkowskiego (UE+0)	Przepis porządkujący; powinien być neutralny wobec podmiotów z innych państw UE (brak dyskryminacji).
Brak	Język postępowania (PL/ dopuszczenie EN)	Art. 8	Autonomia proceduralna państwa członkowskiego (UE+0)	Dopuszczenie języka angielskiego wzmacnia dostęp podmiotów z UE i ogranicza ryzyko zarzutów z perspektywy swobody świadczenia usług (TFUE).
Art. 94 ust. 1	Wykonywanie środków nadzorczych dot. interfejsów internetowych z udziałem sądu (nakaz sądowy)	Art. 9	Wykonanie/operationalizacja uprawnień nadzorczych z MiCA (procedura krajowa)	Implementacja mechanizmu egzekucyjnego: KNF działa przez sąd, a sąd bada niezbędność i proporcjonalność - spójne z art. 47 KPP (prawo do sądu) i minimalizuje ryzyka konstytucyjne.
Art. 94 ust. 1 + ogólna zasada	Tryb pilny – środek tymczasowy (procedura krajowa zapewniająca	Art. 10	Wykonanie / uzupełnienie proceduralne (autonomia	Środek tymczasowy ma charakter wyjątkowy, czasowy i podlega kontroli sądu — to

skuteczność nadzoru	skuteczność środków z art. 94 MiCA)		proceduralna w ramach wykonywania MiCA)	utrzymuje proporcjonalność i zgodność z KPP/TFUE
Art. 21 oraz art. 62–63	Opłaty jednorazowe związane z wnioskiem o udzielenie zezwoleń (CASP; emitent ART)	Art. 11	Autonomia państwa członkowskiego w zakresie finansowania nadzoru + wykonanie MiCA (opłaty za procedurę licencyjną)	Opłata dotyczy wniosku / zezwolenia. Brak opłat za paszportowanie, brak opłat za „filing” tam, gdzie MiCA przewiduje jedynie publikację / notyfikację.
Brak	Roczna opłata nadzorcza dla CASP – podstawa naliczania, stawka, limity, ryczałt	Art. 12	Autonomia państwa członkowskiego (koszty nadzoru / finansowanie nadzoru)	podstawa opłaty powiązana z działalnością (przychody/marża) oraz cap/ryczałt - argument proporcjonalności i niedyskryminacji (TFUE).
Brak	Roczna opłata nadzorcza dla emitentów ART/EMT – podstawa (zobowiązania) i cap	Art. 13	Autonomia państwa członkowskiego (koszty nadzoru)	Podstawa oparta o zobowiązania z tytułu tokenów wspiera „kosztowość” nadzoru (im większy wpływ systemowy, tym wyższa opłata), a cap ogranicza barierowość.
Brak	Delegacja ustawowa do rozporządzenia (ustalenie wysokości opłat i sposobu ich uiszczania)	Art. 14	Autonomia państwa członkowskiego + wykonanie krajowe (uszczegółowienie techniczne)	Delegacja opisana jako „szczegółowa” (art. 92 Konstytucji) i oparta o kryteria: nakład pracy organu, skala działalności, kosztowość - to ogranicza ryzyko zarzutu fiskalnego charakteru opłat.
Art. 7 ust. 3	Odpowiedzialność cywilna emitenta za informacje zawarte w dokumencie informacyjnym (white paper)	Art. 15	Uzupełnienie krajowe w zakresie pozostawionym do regulacji państwom członkowskim (MiCA – odesłanie do prawa krajowego)	MiCA nie harmonizuje reżimu odpowiedzialności cywilnej; przepis krajowy mieści się w zakresie art. 7 ust. 3 MiCA i nie rozszerza odpowiedzialności tam, gdzie MiCA ją wyłącza.
Art. 94–98 oraz art. 111	Administracyjne sankcje za naruszenie obowiązków wynikających z MiCA	Art. 16	Wykonanie i doprecyzowanie krajowego reżimu sankcji administracyjnych przewidzianych w MiCA	Wykonanie i doprecyzowanie krajowego reżimu sankcji administracyjnych przewidzianych w MiCA

Art. 111	Odpowiedzialność karna za prowadzenie działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia	Art. 21	Autonomia państwa członkowskiego w zakresie sankcji karnych.	MiCA nie harmonizuje sankcji karnych; przepis krajowy realizuje wymóg art. 111 MiCA, ograniczając odpowiedzialność do czynów umyślnych.
Brak	Zmiany w przepisach podatkowych (PIT/CIT) dotyczące kryptoaktywów	Art. 22	Poza zakresem MiCA – autonomia krajowa	MiCA nie harmonizuje opodatkowania kryptoaktywów.
Brak	Zmiany w ustawie podatkowej (szczegółowe rozwiązania)	Art. 23	Poza zakresem MiCA – autonomia krajowa	Przepis podatkowy, bez wpływu na wykonywanie MiCA.
Brak	Zmiany w Ordynacji podatkowej.	Art. 24	Poza zakresem MiCA – autonomia krajowa	Poza zakresem MiCA – autonomia krajowa
Brak	Przepisy podatkowe – dalsze dostosowania techniczne	Art. 28-30	Poza zakresem MiCA – autonomia krajowa	Brak związku z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu MiCA.
Art. 101	Alternatywne rozwiązywanie sporów (ADR) pomiędzy klientami a CASP	Art. 17	Wykonanie MiCA – zapewnienie mechanizmu ADR	Przepis realizuje obowiązek zapewnienia ADR, w tym w sprawach transgranicznych.
Art. 101	Współpraca informacyjna organów na potrzeby ADR	Art. 18	Wykonanie MiCA (instrumenty organizacyjne)	Przepis zapewnia skuteczność ADR bez naruszania tajemnic prawnie chronionych.
Brak	Gwarancje wykonalności reżimu MiCA	Art. 19	Uzupełnienie gwarancyjne (autonomia państwa członkowskiego)	Przepis ustanawia obowiązek pisemnego uzasadnienia i standard indywidualizacji oceny ryzyka; pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków AML.
Art. 70	Zapewnienie możliwości wykonania segregacji środków klientów	Art. 20	Przepis gwarancyjno - techniczny zapewniający wykonalność obowiązków z MiCA	Przepis nie narzuca bankom konkretnego produktu; wskazuje przykładowe rozwiązania techniczne i wymaga uzasadnienia odmowy.
Art. 68	Dostosowanie pojęciowe przepisów AML do terminologii MiCA (kryptoaktywa zamiast walut wirtualnych)	Art. 31	Koordinacja / spójność systemowa (terminologia AML vs. MiCA) – autonomia krajowa	Przepis ma charakter interpretacyjny i porządkujący; nie zmienia zakresu obowiązków AML, a jedynie zapewnia spójność

				terminologiczną po wejściu w życie MiCA.
Art. 3 ust. 1 pkt 15 oraz art. 143	Powiązanie definicji dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) z przepisami AML; funkcjonowanie reżimu przejściowego	Art. 27 oraz art. 37	Uzupełnienie krajowe zapewniające ciągłość stosowania przepisów AML w okresie przejściowym (art. 143 MiCA)	Przepis umożliwia stosowanie obowiązków AML wobec podmiotów przechodzących z reżimu VASP do CASP, zgodnie z art. 143 MiCA i rekomendacją FATF nr 15.
Art. 63	Organizacja rozpatrywania wniosków o zezwolenie (kolejność, znaczenie systemowe)	Art. 31	Wykonanie MiCA – organizacja krajowej procedury licencyjnej	Przepis nie modyfikuje terminów ani kryteriów MiCA; dotyczy wyłącznie zarządzania kolejnością spraw przez organ krajowy.
Art. 143	Wygaśnięcie prawa kontynuowania działalności w okresie przejściowym	Art. 25	Wykonanie MiCA – doprecyzowanie skutków końca okresu przejściowego	Przepis precyzuje moment utraty uprawnień wynikających z art. 143 MiCA i nie skraca okresu przejściowego przewidzianego w rozporządzeniu.
Art. 62–63	Weryfikacja kompletności wniosku, terminy proceduralne, skutki ich przekroczenia	Art. 32	Bezpośrednie wykonanie MiCA (procedura licencyjna CASP)	Przepis powtarza i operacjonalizuje terminy z MiCA oraz określa skutki proceduralne na gruncie prawa krajowego (KPA); nie modyfikuje standardów unijnych.
Art. 143 ust. 3	Prawo kontynuowania działalności przez podmioty działające przed stosowaniem MiCA	Art. 33	Wykonanie MiCA – przepis przejściowy	Przepis wiernie odtwarza zakres i czas trwania grandfatheringu przewidzianego w MiCA.
Art. 66 oraz art. 143;	Minimalne standardy działania CASP w okresie przejściowym	Art. 34	Uzupełnienie krajowe w ramach art. 143 MiCA	Przepis odwołuje się do standardu rzetelnego i uczciwego działania, bez przyznawania organowi uznaniowości sankcyjnej.
Art. 143 ust. 6	Uproszczona procedura licencyjna dla podmiotów działających przed MiCA	Art. 35	Wykonanie MiCA – proceduralne	Przepis ogranicza zakres weryfikacji do elementów nieweryfikowanych wcześniej; zgodny

				z zasadą proporcjonalności.
Art. 143	Moment wygaśnięcia uprawnień przejściowych	Art. 36	Wykonanie MiCA – przepis przejściowy	Przepis jednoznacznie określa skutki braku zezwolenia po upływie okresu przejściowego.
Brak	Wejście w życie ustawy	Art. 37	Poza zakresem MiCA – technika legislacyjna	Przepis techniczny, nie wpływa na stosowanie MiCA.

2) Tabela zgodności z innymi aktami prawnymi UE

Akt UE	Zakres / temat	Projekt PL – przepis	Charakter relacji	Uwagi
TFUE art. 288	Bezpośrednie stosowanie rozporządzeń UE	Preambuła/założenia + konstrukcja ustawy (odesłania, brak powielania)	Spójność systemowa	Ustawa ogranicza się do elementów wykonawczych; nie powiela norm materialnych MiCA.
TUE art. 5 ust. 4	Zasada proporcjonalności działań państwa członkowskiego	Rozdział o opłatach i środkach ingerencyjnych (model sądowy, capy)	Zasada ogólna	Wzmocnienie proporcjonalności obciążeń i ingerencji.
KPP art. 47	Prawo do skutecznego środka prawnego i do sądu	Rozdział o interfejsach internetowych (kontrola sądowa)	Gwarancja praw podstawowych	Model sądowy ingerencji ogranicza ryzyko arbitralności.
KPP art. 16	Wolność prowadzenia działalności gospodarczej	Opłaty (baza adekwatna + capy) oraz model środków ingerencyjnych (sankcje)	Gwarancja praw podstawowych	Ograniczenia wolności działalności gospodarczej wynikają bezpośrednio z MiCA lub są proporcjonalnym wykonaniem obowiązków państwa członkowskiego.
KPP art. 50	<i>Ne bis in idem</i>	Konstrukcja reżimu sankcyjnego (brak automatycznego kumulowania sankcji)	Spójność	Unika ryzyka podwójnego karanania za to samo zachowanie.
TFUE art. 49 i 56	Swoboda przedsiębiorczości i świadczenia usług	Brak opłat za paszportowanie; język angielski dla pism; UE+0	Ułatwienie	Rozwiązania ograniczają bariery administracyjne dla podmiotów z innych państw UE.
TFUE art. 18	Zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową	Opłaty i procedury mają zastosowanie w sposób jednolity	Spójność	Brak rozwiązań różnicujących podmioty krajowe i zagraniczne.
Rozporządzenie nr 910/2014 (eIDAS) oraz zm. 2024/1183	Usługi zaufania, identyfikacja elektroniczna, kwalifikowane rejestry elektroniczne	Przepis dowodowy/DLT oraz forma komunikacji	Odesłanie / spójność systemowa	Ułatwia wykorzystywanie wiarygodnych zapisów elektronicznych; bez tworzenia krajowych definicji.

6. Informacje dodatkowe

Projekt nie był przedmiotem formalnych konsultacji publicznych. Rozwiązania zostały przygotowane z uwzględnieniem uwag zgłaszanych w toku dotychczasowych prac legislacyjnych nad wdrożeniem MiCA, w szczególności dotyczących opłat oraz gwarancji procesowych przy stosowaniu środków ingerencyjnych. W szczególności uwzględniono publicznie dostępne stanowiska i uwagi formułowane w debacie wokół wcześniejszych propozycji krajowych rozwiązań dotyczących wykonywania MiCA.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy pozytywnie wpłynie na działalność przedsiębiorców. Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Ocena skuteczności regulacji może być prowadzona w oparciu o mierniki obejmujące m.in.: liczbę wniosków o zezwolenie i czas ich rozpatrywania, wpływy z opłat nadzorczych w relacji do kosztów wykonywania zadań nadzorczych, liczbę zastosowanych środków dotyczących interfejsów internetowych i wynik postępowań sądowych w tym zakresie, a także liczbę spraw kierowanych do Rzecznika Finansowego dotyczących rynku kryptoaktywów. Od 2027 r. dodatkowym miernikiem może być obserwacja liczby sporów interpretacyjnych w zakresie objętym zmianami podatkowymi. Dodatkowymi miernikami mogą być liczba przypadków wykonania w Polsce kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nałożonych przez EBA oraz liczba zgłoszeń/analiz w obszarze AML powiązanych z podmiotami działającymi na rynku kryptoaktywów (w zakresie, w jakim dane są dostępne dla właściwych instytucji). Dodatkowym miernikiem skuteczności regulacji może być liczba oraz średni czas rozpatrywania wniosków o udostępnienie informacji objętych tajemnicą zawodową kierowanych przez uprawnione organy na podstawie przepisów ustawy.

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o kryptoaktywach

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Sławomir Mentzen

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem projektowanej ustawy jest zapewnienie skutecznego i jednolitego stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹), zwanego dalej jako: „MiCA”. MiCA jest rozporządzeniem stosowanym bezpośrednio, jednak do jego praktycznego działania niezbędne jest ustanowienie krajowych rozwiązań organizacyjnych i proceduralnych, w szczególności wskazanie organu właściwego, określenie podstawowych zasad prowadzenia postępowań, zapewnienie wykonalności w Polsce kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EBA), a także uregulowanie tajemnicy zawodowej i zasad udostępniania informacji uprawnionym organom.

Ustawa została przygotowana w podejściu „UE+0”, tj. wprowadza wyłącznie rozwiązania konieczne do wykonywania kompetencji krajowych przewidzianych w MiCA, bez powielania i bez modyfikowania obowiązków materialnych wynikających z rozporządzenia. W zakresie proceduralnym ustawa doprecyzowuje w szczególności tryb rozpatrywania wniosku o zezwolenie (weryfikacja kompletności i forma żądań uzupełnienia), aby zapewnić przewidywalność i pewność stosowania terminów wynikających z MiCA na gruncie Kodeksu postępowania administracyjnego.

Projekt obejmuje również wybrane zmiany w przepisach podatkowych i dowodowych, które nie stanowią wdrożenia MiCA sensu stricto, lecz mają na celu usunięcie barier krajowych i zwiększenie pewności rozliczeń w obszarach wskazanych w ustawie. Przepisy podatkowe przewidziano do wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

Bez przyjęcia ustawy występowałaby niepewność w zakresie tego, który organ wykonuje kompetencje nadzorcze przewidziane w MiCA oraz w jaki sposób prowadzone są postępowania w sprawach objętych rozporządzeniem. Brakowałoby także podstaw

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

krajowych do pobierania opłat na pokrycie kosztów nadzoru, w tym określenia limitów maksymalnych oraz delegacji do uregulowania elementów technicznych w akcie wykonawczym. Ponadto brak przepisów przejściowych zwiększałby ryzyko nieciągłości funkcjonowania rynku w okresie dostosowania do nowych wymogów.

Brakowałyby ponadto rozwiązań zapewniających krajową wykonalność kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA oraz jednolitych reguł tajemnicy zawodowej i udostępniania informacji w sprawach dotyczących rynku kryptoaktywów.

W zakresie podatkowym utrzymywałyby się rozbieżności interpretacyjne i praktyczne w wybranych obszarach rozliczeń związanych z rynkiem kryptoaktywów, co wpływa na pewność obrotu i ryzyko sporów.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- **Nie**

Nie ma możliwości podjęcia działań alternatywnych. Bez przyjęcia przedmiotowej ustawy występowałaby niepewność w zakresie tego, który organ wykonuje kompetencje nadzorcze przewidziane w MiCA oraz w jaki sposób prowadzone są postępowania w sprawach objętych rozporządzeniem. Określenie podmiotu właściwego oraz trybu postępowania musi zostać dokonane w formie ustawy.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Projekt przyjmuje podejście „UE+0”, tj. ogranicza regulację krajową do rozwiązań niezbędnych do stosowania MiCA, bez wprowadzania dodatkowych obowiązków materialnych po stronie uczestników rynku, wykraczających poza prawo Unii Europejskiej. W szczególności projekt nie powiela przepisów MiCA, a w zakresie definicji i wymogów merytorycznych odsyła do terminologii i reżimów wynikających z rozporządzenia unijnego.

Rozwiązania przyjęte w projekcie koncentrują się na:

- 1) wskazaniu organu właściwego w sprawach objętych MiCA oraz podstawowych zasadach prowadzenia postępowań (art. 3 oraz art. 6–8);
- 2) uregulowaniu współpracy KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i EBA, w tym mechanizmu wykonywania na terytorium RP kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- 3) ustanowieniu reżimu tajemnicy zawodowej oraz zasad udostępniania informacji uprawnionym organom, w sposób spójny ze standardami rynku finansowego (art. 5);
- 4) uregulowaniu środków dotyczących interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz proporcjonalność ingerencji (art. 9 i 10);

- 5) ustanowieniu ram opłat na pokrycie kosztów nadzoru, w tym limitów oraz delegacji do uregulowania elementów technicznych w akcie wykonawczym (art. 11–14);
- 6) wprowadzeniu przepisów o charakterze sankcyjnym i odpowiedzialnościowym w zakresie dopuszczonym przez MiCA (art. 15 i 16 oraz art. 21);
- 7) wprowadzeniu rozwiązań zapewniających pewność rozliczeń podatkowych w zakresie wskazanym w projekcie (art. 22-24 oraz art. 28-30);
- 8) wprowadzeniu rozwiązań dotyczących pozasądowego rozwiązywania sporów z udziałem Rzecznika Finansowego (art. 17 i 18);
- 9) zakazie dyskryminacji podmiotów sektora kryptoaktywów ze względu na charakter działalności, gdy uzyskały zgodę CASP (art. 19 i 20).
- 10) dostosowaniu przepisów o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu do reżimu MiCA oraz wskazaniu momentu utraty mocy przepisów krajowych kolidujących z nowym reżimem (art. 27, 31 i 37);
- 11) zmianach dostosowujących w przepisach odrębnych (art. 28–36);
- 12) doprecyzowaniu trybu rozpatrywania wniosku o udzielenie zezwolenia (art. 32);
- 13) przepisach przejściowych zapewniających ciągłość świadczenia usług w okresie przejściowym (art. 33–36).

Projekt ustawy w art. 37 wskazuje, że ustawa wejdzie w życie w dniu ogłoszenia, gdyż z uwagi na niepewność na rynku, wynikającą z braku obowiązujących przepisów, mających na celu stosowanie MiCA musi być maksymalnie skrócony. Wyżej wymieniona sytuacja musi zostać uznana za ważny interes państwa, który wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego. Należy także podkreślić, że zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Przepisy te bowiem wywołają pozytywne skutki społeczne oraz gospodarcze, zwłaszcza dla przedsiębiorców.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Przedmiot projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne.

Regulacja wzmacnia ochronę użytkowników rynku kryptoaktywów poprzez zapewnienie krajowej wykonalności mechanizmów nadzoru wynikających z MiCA. Wprowadzenie kontroli sądowej nad środkami ingerencyjnymi dotyczącymi interfejsów internetowych zwiększa ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji. Doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o zezwolenie (weryfikacja kompletności i forma żądań uzupełnienia) sprzyja przejrzystości działania organu oraz ogranicza ryzyko niepewności po stronie klientów podmiotów działających w okresie przejściowym.

Dodatkowo rozwiązania dotyczące Rzecznika Finansowego poszerzają dostęp do pozasądowych form rozwiązywania sporów, bez wprowadzania obowiązku mediacji.

Projekt nie wywiera bezpośredniego wpływu na rynek pracy w sensie regulacyjnym. Ewentualne skutki pośrednie są związane z warunkami prowadzenia działalności w sektorze usług cyfrowych i finansowych, które będą determinowane w pierwszej kolejności przez rozporządzenie MiCA.

Projekt nie wywiera wpływu na środowisko naturalne.

Regulacja oddziałuje bezpośrednio na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP) oraz na emitentów tokenów powiązanych z aktywami (ART) i tokenów będących e-pieniędzem (EMT). Oddziałuje również na Komisję Nadzoru Finansowego jako organ właściwy oraz – w zakresie stosowania środków dotyczących interfejsów internetowych – na sądy powszechne (sądy okręgowe). W zakresie tajemnicy zawodowej i udostępniania informacji regulacja dotyczy także organów uprawnionych do uzyskiwania informacji na podstawie przepisów odrębnych (w szczególności organów ścigania i sądów). W obszarze pozasądowego rozwiązywania sporów regulacja dotyczy Rzecznika Finansowego. Pośrednio skutki regulacji dotyczą użytkowników i konsumentów korzystających z usług na rynku kryptoaktywów.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki gospodarcze

Dla przedsiębiorców kluczowe znaczenie ma przewidywalność i proporcjonalność rozwiązań krajowych. Ustawa wprowadza ramy opłat w taki sposób, aby nie eliminować z rynku legalnie działających modeli biznesowych, w szczególności modeli niskomargowych. Jednocześnie zastosowanie limitów maksymalnych oraz ryczałtu dla najmniejszych i rozpoczynających działalność podmiotów ogranicza barierę wejścia i stabilizuje koszty regulacyjne.

Brak opłat za paszportowanie sprzyja zgodności z zasadą swobody świadczenia usług w UE i nie tworzy krajowych barier dla działalności transgranicznej. Uregulowanie podstawowych reguł proceduralnych oraz dopuszczenie składania dokumentów w języku angielskim może ograniczać koszty administracyjne po stronie podmiotów rynku i zwiększać przewidywalność postępowania.

Podejście „UE+0” ogranicza ryzyko powstania krajowych barier regulacyjnych wykraczających poza prawo Unii Europejskiej. Przewidywalny system opłat oraz elektroniczna postępowania zmniejszają koszty regulacyjne. Ujednolicenie wybranych kwestii dowodowych i podatkowych może ograniczyć liczbę sporów interpretacyjnych i koszty obsługi prawnej, co sprzyja stabilności otoczenia prawnego.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań. Finansowanie nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów oparto na opłatach wnoszonych przez podmioty objęte nadzorem, przy czym w ustawie określono maksymalne limity opłat, a elementy techniczne pozostawiono do doprecyzowania w rozporządzeniu. Takie ujęcie służy przewidywalności i ogranicza ryzyko nieproporcjonalnego obciążenia rynku.

W zakresie środków dotyczących interfejsów internetowych projekt może skutkować incydentalnym zwiększeniem liczby spraw rozpoznawanych przez sądy okręgowe. Ze względu na wyjątkowy charakter tych środków oraz sądowy model ingerencji nie przewiduje się jednak istotnego ani trwałego obciążenia finansowego po stronie sądownictwa.

W zakresie zmian podatkowych, które wchodzi w życie od 1 stycznia 2027 r., wpływ fiskalny będzie zależał od skali rynku oraz zachowań podatników. Na etapie OSR o charakterze poselskim brak jest ustandaryzowanych danych umożliwiających wiarygodne oszacowanie wpływu kwotowego, w szczególności w zakresie liczby przyszłych emitentów EMT/ART oraz wolumenu emisji. Celem tych zmian jest przede wszystkim zwiększenie pewności rozliczeń oraz usunięcie barier krajowych mogących utrudniać praktyczne wykorzystanie rozwiązań dopuszczonych w MiCA; wpływ kwotowy powinien zostać oceniony w ramach monitoringu stosowania przepisów po ich wejściu w życie.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- **Nie**

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- **Nie**

Warszawa, 11 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-538/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.60.10.2026
Data wpływu 12. III. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir Mentzen)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114¹.

W szczególności projekt:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA²), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe³,

¹ Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

² W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

określających obowiązki w zakresie przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);

- reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KFN do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
- określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
- reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz stosowania do osób wykonujących działalność w zakresie kryptoaktywów środków nadzorczych oraz sankcji administracyjnych przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2023/1114 (art. 15 i art. 16);
- określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
- zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁴;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁵;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁶;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁷;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁸;
- 6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁹.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie

---

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669.

przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹⁰ (art. 28-36).

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27¹¹, który wszedłby w życie z dniem 31 grudnia 2026 r. (art. 37).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937¹² (dalej: „rozporządzenie 2023/1114” lub „MiCA”).

Rozporządzenie 2023/1114 określa zharmonizowane ramy prawne dla rynków kryptoaktywów w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących kryptoaktywów i związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej (motyw 6). Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniędzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniędzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1).

Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w rozporządzeniu. Rozporządzenie 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia organu właściwego, odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru¹³, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją rozporządzenia, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie 2023/1114 jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich od dnia 30 grudnia 2024 r.¹⁴

¹⁰ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹¹ Tj. przepisu zmieniającego ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

¹² Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

¹³ Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia 2023/1114 Europejskie Urzędy Nadzoru obejmują ESMA, EBA oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

¹⁴ Zgodnie z art. 149 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/1114 w odniesieniu do wymienionych w tym artykule przepisów tego rozporządzenia przyjęto w drodze odstępstwa wcześniejsze

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Art. 3 w związku z art. 1 projektu ustawy wyznacza KNF jako organ właściwy w rozumieniu art. 93 rozporządzenia 2023/1114. Projektowana regulacja wypełnia tym samym wymóg art. 93 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia, nakładającego na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 93 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają o tych właściwych organach EBA i ESMA.

3.2. W art. 4 ust. 1 projektu wskazano na obowiązek współpracy KNF z EBA, ESMA i właściwymi organami innych państw członkowskich zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/1114. Należy zauważyć, że dyspozycja proponowanej regulacji jest zgodna z wymogami tego rozporządzenia, regulującego m.in. zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność na rynku kryptoaktywów oraz współpracy odpowiednich organów w tym zakresie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 *in initio* projektu ustawy decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 podlegałyby wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego¹⁵, w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA. Proponowana regulacja jest zgodna z art. 133 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, stanowiącym że kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 131 i art. 132 rozporządzenia podlegają egzekucji zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie, na którego terytorium jest prowadzona jest egzekucja kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

Wątpliwości interpretacyjne budzi natomiast brzmienie art. 4 ust. 2 *in fine* projektu ustawy, zgodnie z którym decyzje EBA miałyby podlegać wykonaniu „wraz z nakazem wykonania, o którym mowa w art. 134 ust. 6 MiCA”. Należy zauważyć, art. 134 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114 nie reguluje kwestii dotyczących „nakazu wykonania”¹⁶. Proponowany przepis jest w tym zakresie pozbawiony treści normatywnej, co uniemożliwia ocenę jego zgodności z prawem UE.

3.3. Zgodnie z art. 9 ust. 1 projektu w celu wykonania decyzji KNF nakładającej środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia

---

terminy ich stosowania.

¹⁵ Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, ze zm.

¹⁶ Przepis ten stanowi: „W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik prowadzący dochodzenie ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zgromadzonych przez EUNB w toku prowadzonych działań nadzorczych.”.

2023/1114, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji. Oceniając zgodność z prawem UE proponowanej regulacji, należy zauważyć, że art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby właściwy organ krajowy posiadał – zgodnie z prawem krajowym – co najmniej określony w tym przepisie katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, obejmujących m.in. możliwość żądania informacji i dokumentów, przeprowadzania kontroli, nakładania nakazów zaprzestania naruszeń oraz stosowania szeregu środków ingerencyjnych wobec dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Wymóg ten ma charakter bezwzględny: rozporządzenie nie przyznaje tych kompetencji organom krajowym bezpośrednio, lecz warunkuje ich skuteczność właśnie poprzez odpowiednie wyposażenie właściwego organu w uprawnienia określone w prawie krajowym. Tym samym realizacja art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 wymaga, aby ustawodawstwo krajowe w sposób dostatecznie jasny i kompletny gwarantowało organowi właściwemu możliwość wykonywania wszystkich minimalnych uprawnień określonych w tym rozporządzeniu.

Na tle tego standardu należy stwierdzić, że art. 9 ust. 1 projektu ustawy nie wypełnia wskazanego obowiązku. Przepis ten zakłada bowiem uprzednie istnienie decyzji nakładających środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lecz sam nie określa ani zakresu, ani treści tych środków w prawie krajowym, ani nie odsyła do innych przepisów, które takie uprawnienia przyznawałyby KNF. Projekt ogranicza się zatem wyłącznie do uregulowania sposobu wykonania decyzji nadzorczych, nie określając jednocześnie materialnej podstawy ich wydania. Prowadzi to do stanu, w którym prawo krajowe nie zapewnia organowi właściwemu minimalnego zestawu uprawnień przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, mimo że obowiązek takiego zapewnienia wynika wprost z tego rozporządzenia.

W konsekwencji, brak wyraźnego i pełnego określenia katalogu uprawnień nadzorczych przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w projekcie ustawy należy ocenić jako naruszenie wymogu wynikającego z tego przepisu. Art. 9 ust. 1 projektu jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114, ponieważ nie zapewnia realizacji obowiązku państwa członkowskiego polegającego na wyposażeniu właściwego organu w uprawnienia konieczne do wykonywania zadań określonych w tytułach II-VI rozporządzenia 2023/1114, co stanowi istotną przeszkodę dla pełnego i skutecznego stosowania rozporządzenia na poziomie krajowym.

3.4. Zgodnie z art. 16 projektu ustawy podmiot wykonujący działalność w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia podlegałby środkom nadzorczym i sankcjom administracyjnym „przewidzianym w przepisach rozporządzenia 2023/1114”. Należy jednak zauważyć, że rozporządzenie 2023/1114 – w szczególności jego art. 111 – nie ustanawia sankcji administracyjnych nakładanych bezpośrednio na podmioty regulowane. Przepis

ten nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia w prawie krajowym katalogu administracyjnych kar i środków, które mogą zostać zastosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenie 2023/1114. Rozporządzenie określa jedynie zakres naruszeń, dla których państwa członkowskie mają stworzyć odpowiedni reżim sankcyjny, oraz minimalne kategorie sankcji, jakie muszą istnieć w porządku krajowym, pozostawiając ich materialne ukształtowanie ustawodawcy krajowemu. Wynika to bezpośrednio z brzmienia art. 111 rozporządzenia 2023/1114, który jest skierowany do państw członkowskich i nie stanowi samowystarczальной podstawy nakładania sankcji na podmioty rynku. W konsekwencji art. 16 projektu jest niezgodny z art. 111 rozporządzenia 2023/1114, gdyż nie ustanawia krajowego reżimu sankcji administracyjnych wymaganego przez rozporządzenie, a jednocześnie odsyła do sankcji, które w rozporządzeniu nie funkcjonują jako środki stosowane wobec adresatów obowiązków.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Art. 4 ust. 2 projektu, ze względu na wskazane w opinii wątpliwości legislacyjne, nie może zostać oceniony co do zgodności z prawem UE.

Art. 9 ust. 1 projektu ustawy jest niezgodny z art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 16 projektu ustawy jest niezgodny z art. 111 rozporządzenia 2023/1114.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 11 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-539/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III, 020, 60, 9, 2026
Data wpływu 12. III. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia, czy posełski projekt ustawy
o kryptoaktywach (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir
Mentzen) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114¹.

W szczególności projekt:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA²), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu przepisów art. 104

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

² W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe³, określających obowiązki w zakresie przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);

- reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KFN do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
- określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
- reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz stosowania do osób wykonujących działalność w zakresie kryptoaktywów środków nadzorczych oraz sankcji administracyjnych przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2023/1114 (art. 15 i art. 16);
- określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
- zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁴;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁵;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁶;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁷;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁸;
- 6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁹.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669.

przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹⁰ (art. 28-36).

Proponowana ustawa zawiera przepisy (m.in. art. 1-3 projektu) służące stosowaniu rozporządzenia 2023/1114¹¹.

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach **może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

---

¹⁰ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹¹ Art. 9 ust. 1 i art. 16 projektu ustawy zostały ocenione jako niezgodne z rozporządzeniem 2023/1114. Zob. opinia w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (BEOS-WPEiM-538/26).

Warszawa, 13.03. 2026 r.

RPW/8833/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-03-13
Data wpływu: 2026-03-13

Szanowny Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu RP, działając jako przedstawiciel wnioskodawców, niniejszym wnoszę autopoprawkę do poselskiego projektu ustawy:

- o kryptoaktywach (RPW/7190/2026).

Sławomir Mentzen

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP-111.000.60.11.2026

Data wpływu 13.03.2026

AUTOPOPRAWKA

do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach (RPW/7190/2026)

W poselskim projekcie ustawy o kryptoaktywach wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to odpowiednio dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.”;

2) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W postępowaniu przed KNF w sprawach z zakresu przepisów MiCA strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.”;

3) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów,
podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

4) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 1 lipca 2026 r. do podmiotów wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.”;

5) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia w żaden sposób istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest usunięcie oczywistej pomyłki pisarskiej w art. 37, gdzie błędnie użyto sformułowania „Ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia”, zamiast prawidłowego „Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”, a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, które mogłyby powodować rozbieżności interpretacyjne i praktyczne.

W art. 5 konieczne jest doprecyzowanie zakresu odesłania do przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176).

W art. 8 w ust. 1 proponuje się doprecyzowanie, że możliwość składania pism i dokumentów w języku angielskim dotyczy postępowań prowadzonych przed Komisją Nadzoru Finansowego w sprawach z zakresu przepisów MiCA. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący i służy jednoznaczemu określeniu zakresu stosowania przepisu.

W art. 21 niezbędne jest usunięcie redundantnych znamion czynu zabronionego (w obecnym brzmieniu występują zarówno: „umyślnie” jak i „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”), dlatego też autopoprawka zmierza do skreślenia słów „umyślnie”.

W art. 31 w ust. 1 należy doprecyzować terminologię poprzez zmianę użytego sformułowania „działalność w zakresie kryptoaktywów” na „świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów”, które jest bardziej kompatybilne z przepisami MiCA, a także doprecyzować, że przepis przejściowy odnosi się do podmiotów wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, co ma na celu jednoznaczne powiązanie mechanizmu przejściowego z podmiotami funkcjonującymi w dotychczasowym krajowym reżimie regulacyjnym.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

1) zmiany brzmienia art. 5 projektu ustawy z:

---

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).” na:

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.”;

2) zmiany brzmienia art. 8 ust. 1 projektu ustawy z:

„Art. 8. 1. Strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.” na:

„Art. 8. 1. W postępowaniu przed KNF w sprawach z zakresu przepisów MiCA strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.”;

3) zmiany brzmienia art. 21 projektu ustawy z:

„Art. 21. Kto umyślnie i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.” na:

„Art. 21. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

4) zmianie brzmienia art. 31 ust. 1 projektu ustawy z:

„1. Do dnia 1 lipca 2026 r. przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz działalności w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.” na:

„1. Do dnia 1 lipca 2026 r. do podmiotów wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.”;

5) zmianie brzmienia art. 37 projektu ustawy z:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.” na:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Usunięcie oczywistej pomyłki pisarskiej w art. 37, a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji.

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań.

4. Informacje dodatkowe

Autopoprawka do projektu ustawy nie była przedmiotem formalnych konsultacji publicznych.

Autopoprawka nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Autopoprawka pozytywnie wpłynie na działalność przedsiębiorców. Autopoprawka jest zgodna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Osiągnięcie celu autopoprawki nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Autopoprawka nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Autopoprawka nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Autopoprawka nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Autopoprawka do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Sławomir Mentzen

I. Część wstępna

[1] Zwięźły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia w żaden sposób istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest usunięcie oczywistej pomyłki pisarskiej w art. 37, gdzie błędnie użyto sformułowania „Ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia”, zamiast prawidłowego „Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”, a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, które mogłyby powodować rozbieżności interpretacyjne i praktyczne.

W art. 5 konieczne jest doprecyzowanie zakresu odesłania do przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176).

W art. 8 w ust. 1 proponuje się doprecyzowanie, że możliwość składania pism i dokumentów w języku angielskim dotyczy postępowań prowadzonych przed Komisją Nadzoru Finansowego w sprawach z zakresu przepisów MiCA. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący i służy jednoznaczному określeniu zakresu stosowania przepisu.

W art. 21 niezbędne jest usunięcie redundantnych znamion czynu zabronionego (w obecnym brzmieniu występują zarówno: „umyślnie” jak i „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”), dlatego też autopoprawka zmierza do skreślenia słów „umyślnie”.

W art. 31 w ust. 1 należy doprecyzować terminologię poprzez zmianę użytego sformułowania „działalność w zakresie kryptoaktywów” na „świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów”, które jest bardziej kompatybilne z przepisami MiCA, a także doprecyzować, że przepis

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

przejściowy odnosi się do podmiotów wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych, co ma na celu jednoznaczne powiązanie mechanizmu przejściowego z podmiotami funkcjonującymi w dotychczasowym krajowym reżimie regulacyjnym.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- Nie

Nie ma możliwości podjęcia działań alternatywnych w stosunku do autopoprawki do projektowanej ustawy, które umożliwiłyby osiągnięcie zamierzonych celów.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

1) zmiany brzmienia art. 5 projektu ustawy z:

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).” na:

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.”;

2) zmiany brzmienia art. 8 ust. 1 projektu ustawy z:

„Art. 8. 1. Strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.” na:

„Art. 8. 1. W postępowaniu przed KNF w sprawach z zakresu przepisów MiCA strona może składać pisma i dokumenty w języku polskim albo w języku angielskim.”;

3) zmiany brzmienia art. 21 projektu ustawy z:

„Art. 21. Kto umyślnie i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.” na:

„Art. 21. Kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”;

4) zmianie brzmienia art. 31 ust. 1 projektu ustawy z:

„1. Do dnia 1 lipca 2026 r. przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz działalności w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.” na:

„1. Do dnia 1 lipca 2026 r. do podmiotów wpisanych do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych przepisy ustawy zmienianej w art. 27 dotyczące walut wirtualnych oraz działalności w zakresie walut wirtualnych stosuje się odpowiednio do kryptoaktywów oraz świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów w rozumieniu MiCA.”;

5) zmianie brzmienia art. 37 projektu ustawy z:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.” na:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne. Usunięcie oczywistej pomyłki pisarskiej w art. 37, a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Usunięcie oczywistej pomyłki pisarskiej w art. 37, a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- Nie

Warszawa, 20 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-639/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.60.16.2026
Data wpływu 23. III. 26v

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej
autopoprawkę (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir Mentzen)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114¹.

W szczególności projekt:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA²), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe³, określających obowiązki w zakresie

¹ Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

² W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);

- reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KFN do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
- określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
- reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz stosowania do osób wykonujących działalność w zakresie kryptoaktywów środków nadzorczych oraz sankcji administracyjnych przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2023/1114 (art. 15 i art. 16);
- określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
- zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁴;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁵;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁶;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁷;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁸;
- 6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁹.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie

---

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669.

przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹⁰ (art. 28-36).

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27¹¹, który wszedłby w życie z dniem 31 grudnia 2026 r. (art. 37).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937¹² (dalej: „rozporządzenie 2023/1114” lub „MiCA”).

Rozporządzenie 2023/1114 określa zharmonizowane ramy prawne dla rynków kryptoaktywów w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących kryptoaktywów i związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej (motyw 6). Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1).

Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w rozporządzeniu. Rozporządzenie 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia organu właściwego, odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru¹³, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją rozporządzenia, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie 2023/1114 jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich od dnia 30 grudnia 2024 r.¹⁴

¹⁰ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹¹ Tj. przepisu zmieniającego ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

¹² Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

¹³ Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia 2023/1114 Europejskie Urzędy Nadzoru obejmują ESMA, EBA oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

¹⁴ Zgodnie z art. 149 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/1114 w odniesieniu do wymienionych w tym artykule przepisów tego rozporządzenia przyjęto w drodze odstępstwa wcześniejsze

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Art. 3 w związku z art. 1 projektu ustawy wyznacza KNF jako organ właściwy w rozumieniu art. 93 rozporządzenia 2023/1114. Projektowana regulacja wypełnia tym samym wymóg art. 93 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia, nakładającego na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 93 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają o tych właściwych organach EBA i ESMA.

3.2. W art. 4 ust. 1 projektu wskazano na obowiązek współpracy KNF z EBA, ESMA i właściwymi organami innych państw członkowskich zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/1114. Należy zauważyć, że dyspozycja proponowanej regulacji jest zgodna z wymogami tego rozporządzenia, regulującego m.in. zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność na rynku kryptoaktywów oraz współpracy odpowiednich organów w tym zakresie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 *in initio* projektu ustawy decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 podlegałyby wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego¹⁵, w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA. Proponowana regulacja jest zgodna z art. 133 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, stanowiącym że kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 131 i art. 132 rozporządzenia podlegają egzekucji zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie, na którego terytorium jest prowadzona jest egzekucja kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

Wątpliwości interpretacyjne budzi natomiast brzmienie art. 4 ust. 2 *in fine* projektu ustawy, zgodnie z którym decyzje EBA miałyby podlegać wykonaniu „wraz z nakazem wykonania, o którym mowa w art. 134 ust. 6 MiCA”. Należy zauważyć, art. 134 ust. 6 rozporządzenia 2023/1114 nie reguluje kwestii dotyczących „nakazu wykonania”¹⁶. Proponowany przepis jest w tym zakresie pozbawiony treści normatywnej, co uniemożliwia ocenę jego zgodności z prawem UE.

3.3. Zgodnie z art. 9 ust. 1 projektu w celu wykonania decyzji KNF nakładającej środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie

---

terminy ich stosowania.

¹⁵ Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, ze zm.

¹⁶ Przepis ten stanowi: „W trakcie wykonywania swoich zadań urzędnik prowadzący dochodzenie ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zgromadzonych przez EUNB w toku prowadzonych działań nadzorczych.”.

nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji. Oceniając zgodność z prawem UE proponowanej regulacji, należy zauważyć, że art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby właściwy organ krajowy posiadał – zgodnie z prawem krajowym – co najmniej określony w tym przepisie katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, obejmujących m.in. możliwość żądania informacji i dokumentów, przeprowadzania kontroli, nakładania nakazów zaprzestania naruszeń oraz stosowania szeregu środków ingerencyjnych wobec dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Wymóg ten ma charakter bezwzględny: rozporządzenie nie przyznaje tych kompetencji organom krajowym bezpośrednio, lecz warunkuje ich skuteczność właśnie poprzez odpowiednie wyposażenie właściwego organu w uprawnienia określone w prawie krajowym. Tym samym realizacja art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 wymaga, aby ustawodawstwo krajowe w sposób dostatecznie jasny i kompletny gwarantowało organowi właściwemu możliwość wykonywania wszystkich minimalnych uprawnień określonych w tym rozporządzeniu.

Na tle tego standardu należy stwierdzić, że art. 9 ust. 1 projektu ustawy nie wypełnia wskazanego obowiązku. Przepis ten zakłada bowiem uprzednie istnienie decyzji nakładających środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lecz sam nie określa ani zakresu, ani treści tych środków w prawie krajowym, ani nie odsyła do innych przepisów, które takie uprawnienia przyznawałyby KNF. Projekt ogranicza się zatem wyłącznie do uregulowania sposobu wykonania decyzji nadzorczych, nie określając jednocześnie materialnej podstawy ich wydania. Prowadzi to do stanu, w którym prawo krajowe nie zapewnia organowi właściwemu minimalnego zestawu uprawnień przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, mimo że obowiązek takiego zapewnienia wynika wprost z tego rozporządzenia.

W konsekwencji, brak wyraźnego i pełnego określenia katalogu uprawnień nadzorczych przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 w projekcie ustawy należy ocenić jako naruszenie wymogu wynikającego z tego przepisu. Art. 9 ust. 1 projektu jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114, ponieważ nie zapewnia realizacji obowiązku państwa członkowskiego polegającego na wyposażeniu właściwego organu w uprawnienia konieczne do wykonywania zadań określonych w tytułach II-VI rozporządzenia 2023/1114, co stanowi istotną przeszkodę dla pełnego i skutecznego stosowania rozporządzenia na poziomie krajowym.

3.4. Zgodnie z art. 16 projektu ustawy podmiot wykonujący działalność w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia podlegałby środkom nadzorczym i sankcjom administracyjnym „przewidzianym w przepisach rozporządzenia 2023/1114”. Należy jednak zauważyć, że rozporządzenie 2023/1114 – w szczególności jego art. 111 – nie ustanawia sankcji administracyjnych nakładanych bezpośrednio na podmioty regulowane. Przepis ten nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia w prawie

krajowym katalogu administracyjnych kar i środków, które mogą zostać zastosowane w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenie 2023/1114. Rozporządzenie określa jedynie zakres naruszeń, dla których państwa członkowskie mają stworzyć odpowiedni reżim sankcyjny, oraz minimalne kategorie sankcji, jakie muszą istnieć w porządku krajowym, pozostawiając ich materialne ukształtowanie ustawodawcy krajowemu. Wynika to bezpośrednio z brzmienia art. 111 rozporządzenia 2023/1114, który jest skierowany do państw członkowskich i nie stanowi samowystarczальной podstawy nakładania sankcji na podmioty rynku. W konsekwencji art. 16 projektu jest niezgodny z art. 111 rozporządzenia 2023/1114, gdyż nie ustanawia krajowego reżimu sankcji administracyjnych wymaganego przez rozporządzenie, a jednocześnie odsyła do sankcji, które w rozporządzeniu nie funkcjonują jako środki stosowane wobec adresatów obowiązków.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawkę jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Art. 4 ust. 2 projektu ustawy, ze względu na wskazane w opinii wątpliwości legislacyjne, nie może zostać oceniony co do zgodności z prawem UE.

Art. 9 ust. 1 projektu ustawy jest niezgodny z art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 16 projektu ustawy jest niezgodny z art. 111 rozporządzenia 2023/1114.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 20 marca 2026 r.

BEOS-WPEiM-640/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-111.020.60.15.2026

Data wpływu 23.11.26v.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy
o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Sławomir Mentzen) jest projektem ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu
Sejmu**

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114¹.

W szczególności projekt:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA²), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937, Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

² W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

działających w ich imieniu przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe³, określających obowiązki w zakresie przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);

- reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KFN do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
- określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
- reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz stosowania do osób wykonujących działalność w zakresie kryptoaktywów środków nadzorczych oraz sankcji administracyjnych przewidzianych w przepisach rozporządzenia 2023/1114 (art. 15 i art. 16);
- określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
- zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁴;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁵;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁶;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁷;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁸;
- 6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu⁹.

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁸ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹⁰ (art. 28-36).

Proponowana ustawa zawiera przepisy (m.in. art. 1-3 projektu) służące stosowaniu rozporządzenia 2023/1114¹¹.

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawkę może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

---

¹⁰ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹¹ Art. 9 ust. 1 i art. 16 projektu ustawy zostały ocenione jako niezgodne z rozporządzeniem 2023/1114. Zob. opinia w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (BEOS-WPEiM-639/26).

KONFEDERACJA
WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

Warszawa, 17.04.2026 r.

RPW/13433/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-04-17
Data wpływu: 2026-04-17

Szanowny Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu RP, działając jako przedstawiciel wnioskodawców, niniejszym wnoszę autopoprawkę do poselskiego projektu ustawy:

- o kryptoaktywach (RPW/7190/2026).

Sławomir Mentzen

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SP.11.000.60.25.0026

Data wpływu 17.04.2026

AUTOPOPRAWKA

do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach (RPW/7190/2026)

W poselskim projekcie ustawy o kryptoaktywach wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.”;

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonywania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.”;

3) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Kto, będąc podmiotem podlegającym obowiązkom wynikającym z MiCA, narusza te obowiązki, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjną karę pieniężną nakłada KNF.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę i czas trwania naruszenia;
- 2) stopień odpowiedzialności podmiotu;
- 3) sytuację finansową podmiotu;
- 4) korzyści uzyskane lub straty uniknięte w wyniku naruszenia;
- 5) stopień współpracy z KNF.

4. Maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi równowartość w złotych:

- 1) 5 000 000 euro albo
- 2) 5% całkowitego rocznego przychodu podmiotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym

– w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

5. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada się zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 MiCA.”

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia w żaden sposób istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, które mogłyby powodować rozbieżności interpretacyjne i praktyczne, a także wzbudziły zastrzeżenia Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu zawarte w piśmie skierowanym do projektodawcy². W autopoprawce zmieniane są, wobec tego art. 4 ust. 2, art. 9 ust. 1 oraz art. 16 projektu ustawy.

W zakresie art. 4 ust. 2 projektodawca podziela uwagę co do nieprecyzyjnego odesłania do „nakazu wykonania” w rozumieniu art. 134 ust. 6 rozporządzenia MiCA. Intencją projektodawcy było zapewnienie skutecznego mechanizmu egzekucji decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 133 ust. 3 MiCA. W związku z tym proponuje się doprecyzowanie przepisu przez rezygnację z odwołania do „nakazu wykonania” i oparcie regulacji bezpośrednio na mechanizmie egzekucji wynikającym z przepisów krajowych.

W zakresie art. 9 ust. 1 projektodawca zgadza się, że polskie przepisy powinny w sposób jednoznaczny wskazywać podstawę wykonywania przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) uprawnień przewidzianych w art. 94 ust. 1 MiCA. W celu usunięcia tej wątpliwości proponuje się uzupełnienie art. 9 ust. 1 projektu ustawy przez wyraźne wskazanie, że działania KNF podejmowane są w celu wykonywania uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych wynikających z MiCA. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący oraz nie prowadzi do rozszerzenia zakresu kompetencji organu, zapewniając zakotwiczenie w przepisach krajowych.

W zakresie art. 16 projektodawca podziela stanowisko, że zgodnie z art. 111 MiCA państwa członkowskie zobowiązane są do ustanowienia krajowego systemu sankcji administracyjnych. Intencją projektodawcy było zachowanie możliwie minimalistycznego modelu implementacyjnego (tzw. podejście UE+0), polegającego na niepowielaniu szczegółowych katalogów naruszeń określonych w MiCA. W celu uwzględnienia uwag dotyczących zgodności z prawem UE proponuje się, aby art. 16 przewidywał możliwość nakładania administracyjnych kar pieniężnych przez KNF za naruszenie obowiązków wynikających z MiCA, określenie podstawowych kryteriów wymiaru kary oraz wskazanie

---

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

² BEOS-WPEiM-39/26

maksymalnego poziomu kary. Proponowane rozwiązanie pozostaje zgodne z art. 111 MiCA oraz praktyką przyjętą w innych państwach członkowskich, w szczególności w modelu przyjętym przez Republikę Łotewską, przy jednoczesnym zachowaniu zwięzłości regulacji.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

1) zmiany brzmienia art. 4 ust. 2 z:

„2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA wraz z nakazem wykonania, o którym mowa w art. 134 ust. 6 MiCA.” na:

„2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.”;

2) zmiany brzmienia art. 9 ust. 1 z:

„1. W celu wykonania decyzji KNF nakładającej środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.” na:

„1. W celu wykonywania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.”;

3) zmiany brzmienia art. 16 z:

„Art. 16. Kto wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia, podlega środkom nadzorczym oraz sankcjom administracyjnym przewidzianym w przepisach MiCA.” na:

„Art. 16. 1. Kto, będąc podmiotem podlegającym obowiązkowi wynikającemu z MiCA, narusza te obowiązki, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjną karę pieniężną nakłada KNF.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę i czas trwania naruszenia;
- 2) stopień odpowiedzialności podmiotu;

- 3) sytuację finansową podmiotu;
- 4) korzyści uzyskane lub straty uniknięte w wyniku naruszenia;
- 5) stopień współpracy z KNF.

4. Maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi równowartość w złotych:

- 1) 5 000 000 euro albo
- 2) 5% całkowitego rocznego przychodu podmiotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym

– w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

5. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada się zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 MiCA.”.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Wszystkie proponowane zmiany mają charakter doprecyzowujący i dostosowujący projekt do wymogów wynikających bezpośrednio z MiCA, bez zmiany jego zasadniczej koncepcji. Projekt nadal opiera się na założeniu minimalnej ingerencji ustawodawczej oraz pełnego wykorzystania bezpośredniego stosowania prawa UE. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki oraz przejrzystość ingerencji.

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań, dlatego nie wywoła skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

4. Informacje dodatkowe

Autopoprawka do projektu ustawy nie była przedmiotem formalnych konsultacji publicznych.

Autopoprawka nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Autopoprawka pozytywnie wpłynie na działalność przedsiębiorców. Autopoprawka jest zgodna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Osiągnięcie celu autopoprawki nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Autopoprawka nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Autopoprawka nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Autopoprawka nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Autopoprawka do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Sławomir Mentzen

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia w żaden sposób istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.¹); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, które mogłyby powodować rozbieżności interpretacyjne i praktyczne, a także wzbudziły zastrzeżenia Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu zawarte w piśmie skierowanym do projektodawcy². W autopoprawce zmieniane są, wobec tego art. 4 ust. 2, art. 9 ust. 1 oraz art. 16 projektu ustawy.

W zakresie art. 4 ust. 2 projektodawca podziela uwagę co do nieprecyzyjnego odesłania do „nakazu wykonania” w rozumieniu art. 134 ust. 6 rozporządzenia MiCA. Intencją projektodawcy było zapewnienie skutecznego mechanizmu egzekucji decyzji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 133 ust. 3 MiCA. W związku z tym proponuje się doprecyzowanie przepisu poprzez rezygnację z odwołania do „nakazu wykonania” i oparcie regulacji bezpośrednio na mechanizmie egzekucji wynikającym z przepisów krajowych.

W zakresie art. 9 ust. 1 projektodawca zgadza się, że polskie przepisy powinny w sposób jednoznaczny wskazywać podstawę wykonywania przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) uprawnień przewidzianych w art. 94 ust. 1 MiCA. W celu usunięcia tej wątpliwości proponuje się uzupełnienie art. 9 ust. 1 projektu ustawy przez wyraźne wskazanie, że działania KNF podejmowane są w celu wykonywania uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych wynikających z MiCA. Zmiana ta ma charakter doprecyzowujący oraz

¹ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 2023/2869 z 20.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/90275 z 02.05.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90658 z 30.10.2024.

² BEOS-WPEiM-39/26

nie prowadzi do rozszerzenia zakresu kompetencji organu, zapewniając zakotwiczenie w przepisach krajowych.

W zakresie art. 16 projektodawca podziela stanowisko, że zgodnie z art. 111 MiCA państwa członkowskie zobowiązane są do ustanowienia krajowego systemu sankcji administracyjnych. Intencją projektodawcy było zachowanie możliwie minimalistycznego modelu implementacyjnego (tzw. podejście UE+0), polegającego na niepowielaniu szczegółowych katalogów naruszeń określonych w MiCA. W celu uwzględnienia uwag dotyczących zgodności z prawem UE proponuje się, aby art. 16 przewidywał możliwość nakładania administracyjnych kar pieniężnych przez KNF za naruszenie obowiązków wynikających z MiCA, określenie podstawowych kryteriów wymiaru kary oraz wskazanie maksymalnego poziomu kary. Proponowane rozwiązanie pozostaje zgodne z art. 111 MiCA oraz praktyką przyjętą w innych państwach członkowskich, w szczególności w modelu przyjętym przez Republikę Łotewską, przy jednoczesnym zachowaniu zwięzłości regulacji.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- Nie

Nie ma możliwości podjęcia działań alternatywnych w stosunku do autopoprawki do projektowanej ustawy, które umożliwiłyby osiągnięcie zamierzonych celów.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

1) zmiany brzmienia art. 4 ust. 2 z:

„2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA wraz z nakazem wykonania, o którym mowa w art. 134 ust. 6 MiCA.” na:

„2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.”;

2) zmiany brzmienia art. 9 ust. 1 z:

„1. W celu wykonania decyzji KNF nakładającej środki nadzorcze, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.” na:

„1. W celu wykonywania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 MiCA, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji.”;

3) zmiany brzmienia art. 16 z:

„Art. 16. Kto wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia, podlega środkom nadzorczym oraz sankcjom administracyjnym przewidzianym w przepisach MiCA.” na:

„Art. 16. 1. Kto, będąc podmiotem podlegającym obowiązkom wynikającym z MiCA, narusza te obowiązki, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjną karę pieniężną nakłada KNF.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej KNF uwzględnia w szczególności:

- 1) wagę i czas trwania naruszenia;
- 2) stopień odpowiedzialności podmiotu;
- 3) sytuację finansową podmiotu;
- 4) korzyści uzyskane lub straty uniknięte w wyniku naruszenia;
- 5) stopień współpracy z KNF.

4. Maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi równowartość w złotych:

- 1) 5 000 000 euro albo
- 2) 5% całkowitego rocznego przychodu podmiotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym

– w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

5. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada się zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 MiCA.”.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki oraz przejrzystość ingerencji.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Proponowane zmiany mają charakter doprecyzowujący i dostosowujący projekt do wymogów wynikających bezpośrednio z MiCA, bez zmiany jego zasadniczej koncepcji. Projekt nadal opiera się na założeniu minimalnej ingerencji ustawodawczej oraz pełnego wykorzystania bezpośredniego stosowania prawa UE. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki oraz przejrzystość ingerencji.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań, dlatego nie wywoła skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

- Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- Nie

Warszawa, 22 kwietnia 2026 r.

BEOS-WPEiM-914/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.60.31.2026
Data wpływu 22.IV.26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej
autopoprawki¹ (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Sławomir Mentzen)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114².

W szczególności projekt ustawy:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA³), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym

¹ Tj. autopoprawkę z 13 marca 2026 r. (RPW/8833/2026) oraz autopoprawkę z 17 kwietnia 2026 r. (RPW/13433/2026).

² Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

³ W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

- zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe⁴, określających obowiązki w zakresie przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);
  - reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KNF do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
  - określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
  - reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz ustanawia administracyjną karę pieniężną nakładaną przez KNF za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114, określając podstawowe kryteria wymiaru tej kary oraz jej maksymalną wysokość (art. 15 i art. 16);
  - określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
  - zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt ustawy przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁵;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁶;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁷;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁸;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁹;

⁴ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu¹⁰.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹¹ (art. 28-36).

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27¹², który wszedłby w życie z dniem 31 grudnia 2026 r. (art. 37).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy przywołać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937¹³ (dalej: „rozporządzenie 2023/1114” lub „MiCA”).

Rozporządzenie 2023/1114 określa zharmonizowane ramy prawne dla rynków kryptoaktywów w celu wprowadzenia szczegółowych przepisów dotyczących kryptoaktywów i związanych z nimi usług i działań, które nie są jeszcze objęte unijnymi aktami ustawodawczymi dotyczącymi usług finansowych. Ramy te mają przede wszystkim służyć wspieraniu innowacji i uczciwej konkurencji, a jednocześnie zapewniać wysoki poziom ochrony posiadaczy detalicznych i integralności rynków kryptoaktywów w Unii Europejskiej (motyw 6). Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia jednolite wymogi dotyczące oferty publicznej i dopuszczania do obrotu na platformie obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, tokenów powiązanych z aktywami i tokenów będących e-pieniądzem, a także wymogi w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (art. 1).

Rozporządzenie 2023/1114 ustanawia wymogi dotyczące udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Dostawcy po uzyskaniu zezwolenia będą uprawnieni do świadczenia na rzecz klientów usług w zakresie kryptoaktywów przewidzianych w rozporządzeniu. Rozporządzenie 2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia organu właściwego, odpowiedzialnego, wraz z europejskim systemem nadzoru¹⁴, za nadzór nad podmiotami objętymi regulacją

¹⁰ Dz. U. z 2025 poz. 644 i 1669.

¹¹ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹² Tj. przepisu zmieniającego ustawę z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

¹³ Dz. Urz. UE L 150 z 9.6.2023, s. 40, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/2024-01-09>.

¹⁴ Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia 2023/1114 Europejskie Urzędy Nadzoru obejmują ESMA, EBA oraz Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA).

rozporządzenia, w tym przede wszystkim poprzez wydawanie zezwoleń oraz nakładanie sankcji za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie 2023/1114 jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich od dnia 30 grudnia 2024 r.¹⁵

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Art. 3 w związku z art. 1 projektu ustawy wyznacza KNF jako organ właściwy w rozumieniu art. 93 rozporządzenia 2023/1114. Projektowana regulacja wypełnia tym samym wymóg art. 93 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia, nakładającego na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia właściwych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu. Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 93 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia państwa członkowskie powiadamiają o tych właściwych organach EBA i ESMA.

3.2. W art. 4 ust. 1 projektu ustawy wskazano na obowiązek współpracy KNF z EBA, ESMA i właściwymi organami innych państw członkowskich zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/1114. Należy zauważyć, że dyspozycja proponowanej regulacji jest zgodna z wymogami tego rozporządzenia, regulującego m.in. zasady sprawowania nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność na rynku kryptoaktywów oraz współpracy odpowiednich organów w tym zakresie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 projektu ustawy decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów rozporządzenia 2023/1114 podlegałyby wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego¹⁶, w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA. Proponowana regulacja jest zgodna z art. 133 ust. 3 rozporządzenia 2023/1114, stanowiącym, że kary pieniężne i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 131 i art. 132 tego rozporządzenia podlegają egzekucji zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie, na którego terytorium jest prowadzona jest egzekucja kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.

3.3. Zgodnie z art. 9 ust. 1 projektu ustawy w celu wykonania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, KNF może wystąpić do sądu okręgowego z wnioskiem o wydanie nakazu, jeżeli jest to niezbędne do skutecznego wykonania tej decyzji. Oceniając zgodność z prawem UE proponowanej regulacji, należy zauważyć, że art. 94 ust. 1 rozporządzenia

---

¹⁵ Zgodnie z art. 149 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2023/1114 w odniesieniu do wymienionych w tym artykule przepisów tego rozporządzenia przyjęto w drodze odstępstwa wcześniejsze terminy ich stosowania.

¹⁶ Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, ze zm.

2023/1114 nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia, aby właściwy organ krajowy posiadał – zgodnie z prawem krajowym – co najmniej określony w tym przepisie katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, obejmujących m.in. możliwość żądania informacji i dokumentów, przeprowadzania kontroli, nakładania nakazów zaprzestania naruszeń oraz stosowania szeregu środków ingerencyjnych wobec dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Wymóg ten ma charakter bezwzględny: rozporządzenie nie przyznaje tych kompetencji organom krajowym bezpośrednio, lecz warunkuje ich skuteczność właśnie poprzez odpowiednie wyposażenie właściwego organu w uprawnienia określone w prawie krajowym. Tym samym realizacja art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 wymaga, aby ustawodawstwo krajowe w sposób dostatecznie jasny i kompletny gwarantowało organowi właściwemu możliwość wykonywania wszystkich minimalnych uprawnień określonych w tym rozporządzeniu.

Na tle tego standardu należy stwierdzić, że art. 9 ust. 1 projektu ustawy nie zapewnia pełnego wykonania wskazanego obowiązku. Przepis ten odwołuje się do uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114, lecz ogranicza się do uregulowania krajowego mechanizmu proceduralnego służącego stosowaniu niektórych środków dotyczących interfejsów internetowych, odpowiadających części uprawnień przewidzianych w art. 94 ust. 1 lit. aa tego rozporządzenia¹⁷. Nie określa on natomiast ani nie odsyła do innych przepisów prawa krajowego, które ustanawiałyby dla KNF cały minimalny katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych wymaganych przez art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114. Prowadzi to do stanu, w którym prawo krajowe nie gwarantuje organowi właściwemu – zgodnie z wymogiem tego rozporządzenia – posiadania „co najmniej” wszystkich uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych wymienionych w tym przepisie.

W konsekwencji, brak wyraźnego i pełnego określenia w projekcie ustawy katalogu uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych przewidzianych w art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114 należy ocenić jako naruszenie wymogu wynikającego z tego przepisu. Art. 9 ust. 1 projektu ustawy jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/1114, ponieważ nie zapewnia realizacji obowiązku państwa członkowskiego polegającego na wyposażeniu właściwego organu w uprawnienia konieczne do wykonywania zadań określonych w tytułach II-VI rozporządzenia 2023/1114, co stanowi istotną przeszkodę dla pełnego i skutecznego stosowania rozporządzenia na poziomie krajowym.

3.4. Zgodnie z art. 16 ust. 1 projektu ustawy kto, będąc podmiotem podlegającym obowiązkowi wynikającym z rozporządzenia 2023/1114, narusza

---

¹⁷ Por. art. 94 ust. 1 lit. aa rozporządzenia 2023/1114; projekt nie przewiduje środka, o którym mowa w lit. aa ppkt (iii) tego artykułu, dotyczącego nakazania rejestratorom domen usunięcia pełnej nazwy domenowej i umożliwienia jej rejestracji przez właściwy organ.

te obowiązki, podlega administracyjnej karze pieniężnej¹⁸. Administracyjną karę pieniężną nakłada KNF (ust. 2), przy ustalaniu jej wysokości uwzględniając w szczególności kryteria określone w projekcie ustawy (ust. 3), zaś maksymalna wysokość tej kary wynosi równowartość w złotych kwoty 5 000 000 euro albo 5% całkowitego rocznego przychodu podmiotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym – w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa (ust. 5).

Art. 16 ust. 3 projektu ustawy budzi wątpliwości co do zgodności z art. 112 rozporządzenia 2023/1114, ponieważ obejmuje jedynie część kryteriów wskazanych w tym przepisie. Użycie zwrotu „w szczególności” nie wyłącza wprawdzie możliwości uwzględniania przez KNF także pozostałych kryteriów wynikających bezpośrednio z rozporządzenia, może jednak sugerować, że istotne są przede wszystkim te okoliczności, które zostały wyraźnie wymienione w projekcie, podczas gdy art. 112 rozporządzenia 2023/1114 wymaga uwzględnienia wszystkich odpowiednich okoliczności, w tym – w stosownych przypadkach – okoliczności wyraźnie wymienionych w tym przepisie.

Należy zauważyć, że rozporządzenie 2023/1114 – w szczególności jego art. 111 – nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia w prawie krajowym nie tylko administracyjnych kar pieniężnych, lecz także innych administracyjnych kar i środków, które mogą zostać zastosowane w przypadku co najmniej naruszeń wskazanych w tym przepisie. Rozporządzenie 2023/1114 określa przy tym minimalne kategorie środków oraz minimalne pułapy maksymalnych sankcji, różnicując je w zależności od rodzaju naruszenia. Wynika to bezpośrednio z brzmienia art. 111 rozporządzenia 2023/1114, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia właściwemu organowi możliwości stosowania odpowiednich administracyjnych kar i innych środków administracyjnych, w tym m.in.: podania do wiadomości publicznej informacji wskazującej osobę odpowiedzialną za naruszenie oraz charakter naruszenia; nakazu zobowiązującego do zaprzestania określonego postępowania stanowiącego naruszenie oraz do powstrzymania się od jego powtarzania; a w niektórych przypadkach także dalszych środków, takich jak zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia, tymczasowe zakazy pełnienia funkcji kierowniczych w przedsiębiorstwach dostawców usług w zakresie kryptoaktywów albo wyższe pułapy administracyjnych kar pieniężnych.

W konsekwencji art. 16 projektu ustawy jest niezgodny z art. 111 rozporządzenia 2023/1114, gdyż ustanawia jedynie ogólną administracyjną karę pieniężną, nie przewidując wszystkich minimalnych administracyjnych kar i innych środków wymaganych przez to rozporządzenie oraz nie zapewniając zróżnicowania minimalnych progów sankcyjnych właściwych dla poszczególnych kategorii naruszeń.

---

¹⁸ Zgodnie z art. 16 ust. 5 projektu ustawy kary, o których mowa w ust. 1, nakłada się zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 rozporządzenia 2023/1114.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawki jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Art. 9 ust. 1 projektu ustawy jest niezgodny z art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2023/1114.

Art. 16 projektu ustawy jest niezgodny z art. 111 oraz art. 112 rozporządzenia 2023/1114.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 22 kwietnia 2026 r.

BEOS-WPEiM-915/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.60.32.2026
Data wpływu 22. IV. 2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy
o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawki¹ (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Sławomir Mentzen) jest projektem ustawy
wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a
regulaminu Sejmu**

Zgodnie art. 1 projektu oraz przypisem 1 do tytułu projektowanej ustawy ma ona służyć stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia 2023/1114².

W szczególności projekt ustawy:

- wyznacza Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) jako organ właściwy w sprawach objętych rozporządzeniem 2023/1114 oraz określa podstawowe zasady prowadzenia postępowań w tych sprawach (art. 3 oraz art. 6-8);
- reguluje współpracę KNF z Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (EBA³), Europejskim Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i właściwymi organami innych państw członkowskich, w tym zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kar pieniężnych i okresowych kar pieniężnych nakładanych przez EBA (art. 4);
- przewiduje odpowiednie stosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo

¹ Tj. autopoprawkę z 13 marca 2026 r. (RPW/8833/2026) oraz autopoprawkę z 17 kwietnia 2026 r. (RPW/13433/2026).

² Zob. pkt 2 niniejszej opinii.

³ W odniesieniu do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego projekt posługuje się akronimem „EBA”, natomiast rozporządzenie – „EUNB”. W niniejszej opinii używa się wyłącznie akronimu „EBA”.

działających w ich imieniu przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe⁴, określających obowiązki w zakresie przestrzegania tajemnicy bankowej oraz udzielania informacji objętych tą tajemnicą (art. 5);

- reguluje środki dotyczące interfejsów internetowych w sposób zapewniający kontrolę sądową oraz upoważnia KNF do wydawania postanowień tymczasowych w wypadkach niecierpiących zwłoki (art. 9 i art. 10);
- określa zasady pobierania opłat z tytułu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia oraz wnoszenia rocznej opłaty na pokrycie kosztów nadzoru (art. 11-14);
- reguluje kwestie dotyczące odpowiedzialności cywilnej emitentów kryptoaktywów za wyrządzone szkody oraz ustanawia administracyjną karę pieniężną nakładaną przez KNF za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia 2023/1114, określając podstawowe kryteria wymiaru tej kary oraz jej maksymalną wysokość (art. 15 i art. 16);
- określa udział Rzecznika Finansowego w pozasądowym rozwiązywaniu sporów na rynku kryptoaktywów (art. 17 i art. 18);
- zawiera przepisy gwarancyjne dotyczące dostępu podmiotów objętych rozporządzeniem 2023/1114 do infrastruktury finansowej, w szczególności obowiązek uzasadniania odmowy zawarcia lub wypowiedzenia umowy rachunku bankowego oraz obowiązek zapewnienia rozwiązań umożliwiających segregację środków klientów (art. 19 i art. 20).

Projekt ustawy przewiduje (w art. 22-27) zmiany w:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych⁵;
- 2) ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych⁶;
- 3) ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa⁷;
- 4) ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym⁸;
- 5) ustawie z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej⁹;
- 6) ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu¹⁰.

⁴ Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176.

⁵ Dz. U. z 2025 r. poz. 163, ze zm.

⁶ Dz. U. z 2025 r. poz. 278, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 111, ze zm.

⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069.

⁹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1109, ze zm.

¹⁰ Dz. U. z 2025 r. poz. 644 i 1669.

Projekt zawiera przepisy przejściowe i dostosowujące, w tym postanowienia mające zapewnić ciągłość świadczenia usług w okresie przejściowym oraz doprecyzowanie trybu rozpatrywania wniosków o udzielenie zezwolenia¹¹ (art. 28-36).

Proponowana ustawa zawiera przepisy (m.in. art. 1-3 projektu) służące stosowaniu rozporządzenia 2023/1114¹².

Poselski projekt ustawy o kryptoaktywach w wersji uwzględniającej autopoprawki może być uznany za projekt ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

Marcin Fryźlewicz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

---

¹¹ O którym mowa w art. 63 rozporządzenia 2023/1114.

¹² Art. 9 ust. 1 i art. 16 projektu ustawy zostały ocenione jako niezgodne z rozporządzeniem 2023/1114. Zob. opinia w sprawie zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (BEOS-WPEiM-914/26).

Warszawa, 17 kwietnia 2026 r.

Sławomir Mentzen

Posel na Sejm RP

Klub Poselski Konfederacja

RPW/13432/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-04-17
Data wpływu: 2026-04-17

Szanowny Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

niniejszym, działając jako przedstawiciel posłów wnioskodawców, w związku ze skierowanym do mnie w dniu 27 marca 2025 r. wnioskiem o uzupełnienie uzasadnienia do projektu ustawy, wnoszę o uzupełnienie uzasadnienia do poselskiego projektu ustawy

- o kryptoaktywach (RPW/7190/2026)

złożonego na ręce Pana Marszałka w dniu 27 lutego 2026 r., zgodnie z wymogami określonymi w art. 34 ust. 2 pkt 6 w związku z art. 36 ust. 1b regulaminu Sejmu.

Z wyrazami szacunku,

S. Mentzen

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SP.11.000.60.20.0026
Data wpływu 17.04.2026

UZUPEŁNIENIE UZASADNIENIA

W uzasadnieniu poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach (RPW/7190/2026) część czwarta: „4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych” otrzymuje brzmienie:

„4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych

1) Wskazanie podstawowego aktu wykonawczego

Podstawowym aktem wykonawczym wydawanym na podstawie projektowanej ustawy będzie „rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie opłat wnoszonych na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów”. Będzie ono wykonaniem obu delegacji ustawowych zawartych w: art. 11 ust. 3 oraz art. 14 ust. 1 projektu ustawy. Akt wykonawczy miał charakter wykonawczy i techniczny. Jego celem będzie doprecyzowanie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat związanych z nadzorem nad rynkiem kryptoaktywów w granicach i na zasadach określonych w ustawie, bez tworzenia nowych obowiązków materialnych wykraczających poza ustawę.

2) Cel wydania rozporządzenia

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z konieczności zapewnienia przejrzystego, proporcjonalnego i przewidywalnego modelu finansowania kosztów nadzoru nad podmiotami objętymi MiCA. Projektowana ustawa określa ustawowe granice i podstawowe zasady poboru opłat, natomiast rozporządzenie ma doprecyzować elementy techniczne i kalkulacyjne niezbędne do ich praktycznego stosowania. Rozporządzenie będzie służyć zapewnieniu, aby:

- a) wysokość opłat była proporcjonalna do rzeczywistych kosztów nadzoru,
- b) opłaty te nie miały charakteru fiskalnego, lecz kosztowy,
- c) konstrukcja opłat była dostosowana do charakteru i skali działalności podmiotów objętych nadzorem,
- d) rynek kryptoaktywów nie był obciążany w sposób nadmierny, zwłaszcza w odniesieniu do nowych i mniejszych podmiotów.

3) Założenia rozporządzenia w zakresie wykonania art. 11 ust. 3 projektu ustawy

Na podstawie art. 11 ust. 3 projektowanej ustawy rozporządzenie określi wysokość opłat jednorazowych za złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako dostawca usług w zakresie kryptoaktywów oraz za złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia emitentowi tokena powiązanego z aktywami. W ramach wykonania tej delegacji przyjmuje się następujące założenia:

A. Zróżnicowanie opłat według nakładu pracy organu i rodzaju działalności

Opłaty jednorazowe będą zróżnicowane z uwzględnieniem:

- a) nakładu pracy Komisji Nadzoru Finansowego,
- b) charakteru działalności objętej wnioskiem,
- c) skali działalności wnioskodawcy.

Zakłada się, że wnioski dotyczące działalności o bardziej złożonym modelu operacyjnym, organizacyjnym lub ryzykownym z punktu widzenia nadzorczego będą obciążone wyższą opłatą niż wnioski dotyczące działalności prostszej i mniej złożonej.

B. Zachowanie ustawowego limitu

Wysokość opłat jednorazowych nie będzie przekraczać ustawowego limitu określonego w projekcie ustawy, tj. równowartości w złotych kwoty 4500 euro.

C. Proporcjonalność i brak nadmiernych barier wejścia

Konstrukcja opłat jednorazowych będzie miała na celu uniknięcie nadmiernej bariery wejścia dla legalnie działających przedsiębiorców, przy jednoczesnym zachowaniu adekwatności opłaty do rzeczywistego ciężaru postępowania administracyjnego.

D. Możliwość zróżnicowania stawek

Zakłada się możliwość wprowadzenia kilku poziomów opłat jednorazowych, zależnie od rodzaju i złożoności planowanej działalności, tak aby opłaty były bardziej adekwatne do rzeczywistego zakresu czynności wymaganych od organu nadzoru.

4) Założenia rozporządzenia w zakresie wykonania art. 14 ust. 1 projektu ustawy

Na podstawie art. 14 ust. 1 projektowanej ustawy rozporządzenie określi szczegółowe terminy i sposób uiszczania opłat rocznych, o których mowa w art. 12 i art. 13 ustawy oraz wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2 ustawy, w granicach określonych w ustawie.

W ramach wykonania tej delegacji przyjmuje się następujące założenia:

A. Roczna opłata nadzorcza dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP)

Rozporządzenie określi szczegółowy sposób obliczania i uiszczania rocznej opłaty nadzorczej przez dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Założeniem jest utrzymanie konstrukcji, w której dla działalności polegającej na wymianie kryptoaktywów na środki pieniężne lub inne kryptoaktywa podstawą opłaty będzie wynik na operacjach wymiany (a nie obrót brutto), a także – dla pozostałych usług podstawą opłaty będą przychody z tytułu opłat i prowizji związanych ze świadczeniem usług. Rozwiązanie to ma zapewnić proporcjonalność opłat oraz uniknięcie sytuacji, w której podmioty o wysokich wolumenach, ale niskiej marży, byłyby obciążane w sposób nieadekwatny do ich rzeczywistej sytuacji ekonomicznej i kosztów nadzoru.

B. Roczna opłata nadzorcza dla emitentów ART i EMT

Rozporządzenie określi również zasady ustalania rocznej opłaty nadzorczej dla emitentów tokenów powiązanych z aktywami oraz tokenów będących pieniądzem elektronicznym. Założeniem jest oparcie tej opłaty na średniej wartości zobowiązań finansowych z tytułu wyemitowanych tokenów, co najlepiej odpowiada skali działalności emitenta oraz ryzyku i ciężarowi nadzorczemu związanym z tego rodzaju działalnością.

C. Stawki procentowe w granicach ustawowych

Rozporządzenie określi konkretne stawki procentowe dla rocznych opłat nadzorczych, z zachowaniem ustawowych limitów:

- a) dla CASP – stawki nieprzekraczającej 0,1%,
- b) dla emitentów ART/EMT – stawki nieprzekraczającej 0,05%.

Stawki te będą ustalone z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz potrzeby zachowania kosztowego charakteru opłat.

D. Limity maksymalne (cap)

Rozporządzenie będzie stosować ustawowe limity maksymalne rocznych opłat, tj.:

- a) dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów – do równowartości 15 000 euro,
- b) dla emitentów ART/EMT – do równowartości 25 000 euro.

Limity te mają zapewnić przewidywalność obciążeń oraz zapobiec sytuacji, w której opłaty nadzorcze przyjmą charakter nadmierny lub quasi-podatkowy.

E. Ryczałt dla podmiotów nowych i małych

Rozporządzenie będzie przewidywać opłatę zryczałtowaną dla podmiotów rozpoczynających działalność w danym roku kalendarzowym oraz dla podmiotów, których podstawa obliczenia opłaty nie przekracza równowartości określonej w ustawie. Rozwiązanie to ma ograniczać bariery wejścia dla nowych uczestników rynku i ułatwiać rozpoczęcie legalnej działalności regulowanej.

F. Zasada proporcjonalności czasowej (pro rata)

Zakłada się wprowadzenie mechanizmu proporcjonalnego ustalania opłaty rocznej w przypadku uzyskania zezwolenia albo rozpoczęcia działalności w trakcie roku kalendarzowego, tak aby opłata odpowiadała rzeczywistemu okresowi objęcia podmiotu nadzorem.

G. Terminy i tryb wnoszenia opłat

Rozporządzenie określi szczegółowe terminy oraz techniczne zasady wnoszenia opłat, w tym:

- a) termin podstawowy wniesienia opłaty rocznej,
- b) termin szczególny dla podmiotów, które nie dysponują jeszcze zatwierdzonym sprawozdaniem finansowym,
- c) sposób wniesienia opłaty na rachunek wskazany przez organ nadzoru,
- d) zasady korekty opłaty w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości.

5) Założenia wspólne dla całego aktu wykonawczego

W odniesieniu do obu delegacji ustawowych zakłada się, że projektowane rozporządzenie:

A. Nie będzie wprowadzało nowych obowiązków materialnych

Rozporządzenie nie będzie stanowić źródła nowych obowiązków materialnych dla przedsiębiorców ani nie będzie modyfikowało zasad nadzoru wynikających z ustawy lub MiCA. Jego funkcja będzie ograniczona do technicznego wykonania delegacji ustawowych.

B. Nie będzie przewidywało opłat za paszportowanie usług

Założeniem rozporządzenia jest brak opłat za czynności notyfikacyjne i paszportowe związane ze świadczeniem usług transgranicznych, tak aby nie tworzyć barier dla swobody świadczenia usług na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej.

C. Będzie respektowało zasadę proporcjonalności

Przyjęte rozwiązania będą uwzględniać potrzebę zachowania równowagi między koniecznością finansowania kosztów nadzoru, a potrzebą zapewnienia konkurencyjności i dostępności rynku kryptoaktywów dla przedsiębiorców działających legalnie.

D. Będzie sprzyjało przejrzystości i przewidywalności obciążeń

Rozporządzenie będzie zmierzać do zapewnienia możliwie prostych, jasnych i przewidywalnych zasad wyliczania i uiszczania opłat.”

RFW/10512/2026 - IN

EZD RP KS
(BPK-III)
Data rejestracji: 2026-03-26
Data wpływu: 2026-03-26

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, marca 2026 r.

DP.IV.024.35.2026.MJ

Pan
Marek Siwiec
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 10 marca 2026 r. (znak: SPS-III.020.60.8.2026) dotyczącego *poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

Prezes
Narodowego Banku Polskiego
Adam Glapiński

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.60.19.2026

Data wpływu 29. III. 2026

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Mirosław Wróblewski

Warszawa, 26 marca 2026

Sygn./znak: DPNT.401.87.2026.WL.JR

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. ... SPS-III.020.60.20.2026

Data wpływu ... 27. III, 26v.

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 10 marca br. (znak: SPS-III.020.60.8.2026), przedkładającą **poselski projekt ustawy o kryptoaktywach**, działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych², Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych uprzejmie zwraca uwagę na poniżej przedstawione kwestie.

Projektowana ustawa – zgodnie z deklaracją projektodawcy – ma charakter pomocniczy i wykonawczy względem stosowanego bezpośrednio rozporządzenia³, którego stosowaniu służy. Jej celem jest w szczególności uregulowanie kwestii organizacyjnych i proceduralnych wymagających doprecyzowania na poziomie krajowym, bez powielania materialnoprawnej treści przepisów ww. rozporządzenia.

Projektodawca przewiduje w **art. 5** projektu ustanowienie zasad ochrony tajemnicy zawodowej w krajowym sektorze usług w zakresie kryptoaktywów, wskazując na potrzebę ich ukształtowania w sposób spójny ze standardami obowiązującymi na rynku finansowym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.)

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. U. UE. L. z 2023 r. Nr 150, str. 40 z późn. zm.).

Z analizy treści art. 5 projektu wynika, że projektodawca zmierza do objęcia dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu reżimem odpowiadającym tajemnicy bankowej, poprzez odesłanie do stosowania art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe⁴.

Przyjęta technika legislacyjna, polegająca na ogólnym odesłaniu do przepisów regulujących tajemnicę bankową, budzi poważne zastrzeżenia, gdyż stanowi rozwiązanie systemowo nieadekwatne i niedostosowane indywidualnie do warunków zachowania tajemnicy zawodowej w innym niż bankowy sektorze rynku finansowego, tj. usług w zakresie kryptoaktywów.

Projektowane odesłanie do art. 104 i 105 Prawa bankowego skutkuje objęciem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów szerokim katalogiem przypadków dopuszczalnego ujawnienia informacji objętych tajemnicą zawodową.

Projektodawca nie wykazał, że przeniesienie pełnego katalogu wyjątków właściwych dla sektora bankowego odpowiada specyfice rynku kryptoaktywów, jest ograniczone do konkretnych, jasno zdefiniowanych celów udostępnienia, oraz nie prowadzi do nadmiernego przetwarzania danych.

W konsekwencji istnieje ryzyko, że regulacja w proponowanym kształcie może prowadzić do naruszenia zasad przetwarzania danych osobowych zawartych w art. 5 rozporządzenia 2016/679, w szczególności zasady ograniczenia celu i minimalizacji danych⁵ poprzez ustanowienie zbyt szerokich podstaw udostępniania danych.

Projektowany przepis nie spełnia także standardu przewidzianego w art. 23 rozporządzenia 2016/679, który dopuszcza ograniczenia praw i obowiązków, warunków takiego ograniczenia, w szczególności o ile: są one przewidziane w przepisie prawa, respektują istotę praw podstawowych, oraz są konieczne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie dla realizacji zidentyfikowanego celu (celów).

Także z perspektywy oceny zgodności projektowanego przepisu z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP przesłanka niezbędności powinna stanowić podstawowe kryterium ukształtowania katalogu wyjątków od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Tymczasem projektodawca nie przeprowadził analizy wykazującej, że proponowany zakres wyłączeń odpowiada temu wymogowi.

Trybunał Sprawiedliwości UE wielokrotnie podkreślał, że przepisy krajowe ingerujące w prawo do prywatności i ochrony danych osobowych (art. 7 i 8 Karty praw podstawowych UE) nie mogą przewidywać ogólnych i niezróżnicowanych podstaw dostępu do danych i powinny być ściśle ograniczone do tego, co niezbędne i proporcjonalne dla realizacji zakładanego celu regulacji.

W konsekwencji projektowany art. 5 poselskiego projektu budzi poważne wątpliwości co do zgodności z prawem Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie

---

⁴ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).

⁵ Dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach (zasada ograniczenia celu), a ich zakres powinien być adekwatny, stosowny oraz ograniczony do tego, co niezbędne (zasada minimalizacji danych).

ochrony danych osobowych, przewidując blankietowe odesłanie do szerokiego katalogu wyjątków od zachowania tajemnicy zawodowej, bez wykazania jego zasadności dla funkcjonowania rynku kryptoaktywów.

Organ nadzorczy postuluje zatem o zweryfikowanie ww. przepisu i zaprojektowanie modelu tajemnicy zawodowej dostosowanego do potrzeb rynku kryptoaktywów wraz z odrębnym zakresem wyjątków od obowiązku jej zachowania, tak, aby katalog podmiotów uprawnionych do dostępu i zakres ujawnianych im danych był niezbędny i proporcjonalny do celu uchylecia tajemnicy zawodowej.

Projektodawca wyjaśnia w uzasadnieniu, że ustanawiany w art. 5 projektu krajowy reżim tajemnicy zawodowej związany jest z wykonywaniem zadań (nadzorczych) przez Komisję Nadzoru Finansowego, jako organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114 ustanowionego mocą tworzonych przepisów.

Należy jednak zauważyć, że zasady zachowania tajemnicy zawodowej przez krajowe organy właściwe zostały określone w art. 100 rozporządzenia 2023/1114. Tymczasem kształtowany mocą art. 5 projektu zakres podmiotowy tajemnicy zawodowej dotyczyć ma przedstawicieli obrotu profesjonalnego w sferze kryptoaktywów, tj. dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu, a nie organu nadzorującego ich działalność.

Prowadzi to do niespójności pomiędzy deklarowanym celem regulacji a jej rzeczywistym zakresem.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek dla projektodawcy, który ponosi odpowiedzialność za ostateczny kształt przyjmowanych przepisów i odpowiada za zapewnienie ich zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych.

Łączę wyrazy szacunku,
Miroslaw Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

/-dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**

Mirosław Wróblewski

Warszawa, 26 marca 2026

Sygn./znak: DPNT.401.87.2026.WL.JR

**Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP**

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na korespondencję z 10 marca br. (znak: SPS-III.020.60.8.2026), przedkładającą **poselski projekt ustawy o kryptoaktywach**, działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 51 ustawy o ochronie danych osobowych², Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych uprzejmie zwraca uwagę na poniżej przedstawione kwestie.

Projektowana ustawa – zgodnie z deklaracją projektodawcy – ma charakter pomocniczy i wykonawczy względem stosowanego bezpośrednio rozporządzenia³, którego stosowaniu służy. Jej celem jest w szczególności uregulowanie kwestii organizacyjnych i proceduralnych wymagających doprecyzowania na poziomie krajowym, bez powielania materialnoprawnej treści przepisów ww. rozporządzenia.

Projektodawca przewiduje w **art. 5** projektu ustanowienie zasad ochrony tajemnicy zawodowej w krajowym sektorze usług w zakresie kryptoaktywów, wskazując na potrzebę ich ukształtowania w sposób spójny ze standardami obowiązującymi na rynku finansowym.

---

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.)

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. U. UE. L. z 2023 r. Nr 150, str. 40 z późn. zm.).

Z analizy treści art. 5 projektu wynika, że projektodawca zmierza do objęcia dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu reżimem odpowiadającym tajemnicy bankowej, poprzez odesłanie do stosowania art. 104 i 105 ustawy – Prawo bankowe⁴.

Przyjęta technika legislacyjna, polegająca na ogólnym odesłaniu do przepisów regulujących tajemnicę bankową, budzi poważne zastrzeżenia, gdyż stanowi rozwiązanie systemowo nieadekwatne i niedostosowane indywidualnie do warunków zachowania tajemnicy zawodowej w innym niż bankowy sektorze rynku finansowego, tj. usług w zakresie kryptoaktywów.

Projektowane odesłanie do art. 104 i 105 Prawa bankowego skutkuje objęciem dostawców usług w zakresie kryptoaktywów szerokim katalogiem przypadków dopuszczalnego ujawnienia informacji objętych tajemnicą zawodową.

Projektodawca nie wykazał, że przeniesienie pełnego katalogu wyjątków właściwych dla sektora bankowego odpowiada specyfice rynku kryptoaktywów, jest ograniczone do konkretnych, jasno zdefiniowanych celów udostępnienia, oraz nie prowadzi do nadmiernego przetwarzania danych.

W konsekwencji istnieje ryzyko, że regulacja w proponowanym kształcie może prowadzić do naruszenia zasad przetwarzania danych osobowych zawartych w art. 5 rozporządzenia 2016/679, w szczególności zasady ograniczenia celu i minimalizacji danych⁵ poprzez ustanowienie zbyt szerokich podstaw udostępniania danych.

Projektowany przepis nie spełnia także standardu przewidzianego w art. 23 rozporządzenia 2016/679, który dopuszcza ograniczenia praw i obowiązków, warunków takiego ograniczenia, w szczególności o ile: są one przewidziane w przepisie prawa, respektują istotę praw podstawowych, oraz są konieczne i proporcjonalne w demokratycznym społeczeństwie dla realizacji zidentyfikowanego celu (celów).

Także z perspektywy oceny zgodności projektowanego przepisu z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP przesłanka niezbędności powinna stanowić podstawowe kryterium ukształtowania katalogu wyjątków od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Tymczasem projektodawca nie przeprowadził analizy wykazującej, że proponowany zakres wyłączeń odpowiada temu wymogowi.

Trybunał Sprawiedliwości UE wielokrotnie podkreślał, że przepisy krajowe ingerujące w prawo do prywatności i ochrony danych osobowych (art. 7 i 8 Karty praw podstawowych UE) nie mogą przewidywać ogólnych i niezróżnicowanych podstaw dostępu do danych i powinny być ściśle ograniczone do tego, co niezbędne i proporcjonalne dla realizacji zakładanego celu regulacji.

W konsekwencji projektowany art. 5 poselskiego projektu budzi poważne wątpliwości co do zgodności z prawem Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie

---

⁴ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38).

⁵ Dane osobowe muszą być zbierane w konkretnych, wyraźnych i prawnie uzasadnionych celach (zasada ograniczenia celu), a ich zakres powinien być adekwatny, stosowny oraz ograniczony do tego, co niezbędne (zasada minimalizacji danych).

ochrony danych osobowych, przewidując blankietowe odesłanie do szerokiego katalogu wyjątków od zachowania tajemnicy zawodowej, bez wykazania jego zasadności dla funkcjonowania rynku kryptoaktywów.

Organ nadzorczy postuluje zatem o zweryfikowanie ww. przepisu i zaprojektowanie modelu tajemnicy zawodowej dostosowanego do potrzeb rynku kryptoaktywów wraz z odrębnym zakresem wyjątków od obowiązku jej zachowania, tak, aby katalog podmiotów uprawnionych do dostępu i zakres ujawnianych im danych był niezbędny i proporcjonalny do celu uchylecia tajemnicy zawodowej.

Projektodawca wyjaśnia w uzasadnieniu, że ustanawiany w art. 5 projektu krajowy reżim tajemnicy zawodowej związany jest z wykonywaniem zadań (nadzorczych) przez Komisję Nadzoru Finansowego, jako organu właściwego w rozumieniu rozporządzenia 2023/1114 ustanowionego mocą tworzonych przepisów.

Należy jednak zauważyć, że zasady zachowania tajemnicy zawodowej przez krajowe organy właściwe zostały określone w art. 100 rozporządzenia 2023/1114. Tymczasem kształtowany mocą art. 5 projektu zakres podmiotowy tajemnicy zawodowej dotyczyć ma przedstawicieli obrotu profesjonalnego w sferze kryptoaktywów, tj. dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz osób działających w ich imieniu, a nie organu nadzorującego ich działalność.

Prowadzi to do niespójności pomiędzy deklarowanym celem regulacji a jej rzeczywistym zakresem.

Jednocześnie pragnę podkreślić, że uwagi organu nadzorczego przedstawiane w toku prac legislacyjnych mają charakter eksperckich wskazówek dla projektodawcy, który ponosi odpowiedzialność za ostateczny kształt przyjmowanych przepisów i odpowiada za zapewnienie ich zgodności z przepisami o ochronie danych osobowych.

Łączę wyrazy szacunku,
Miroslaw Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

/-dokument w postaci elektronicznej
podpisany kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/

DRF-DRF0.0210.1.2026.WG

Warszawa, 1 kwietnia 2026 roku

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dot. poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

Szanowny Panie Marszałku,

nawiązując do pisma z dnia 10 marca 2026 r. (SPS-III.020.60.8.2026) dotyczącego opinii w zakresie poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach (dalej: „projekt”), jak również pisma z dnia 24 marca 2026 r., SPS-III.020.60.18.2026, dotyczącego opinii do autopoprawki do projektu, w załączeniu przesyłam uwagi i komentarze Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: „UKNF”) do projektu.

Jednocześnie pragnę zastrzec, że załączone uwagi i komentarze odnoszą się jedynie do projektu i nie stanowią kompleksowego ujęcia problematyki wdrożenia do polskiego porządku prawnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm., dalej: „Rozporządzenie MiCA”).

Główne zastrzeżenia UKNF względem projektu dotyczą następujących zagadnień:

- braku wdrożenia przepisów Rozporządzenia MiCA, w szczególności odnoszących się do środków nadzorczych i sankcji administracyjnych;
- braku zapewnienia skutecznych narzędzi nadzorczych realizowanych przez właściwy organ, w szczególności w zakresie szeroko rozumianej sprawozdawczości nadzorczej podmiotów nadzorowanych wobec KNF służącej weryfikacji spełniania obowiązków i standardów wynikających z Rozporządzenia MiCA;
- nieprawidłowego wskazania organu właściwego; wątpliwości budzi czy organem tym będzie Komisja Nadzoru Finansowego, czy też wyznaczony Zastępca Przewodniczącego;
- modelu powoływania Zastępcy Przewodniczącego właściwego do spraw nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów odmiennego od obecnie funkcjonujących zasad powoływania Zastępców Przewodniczącego;
- wprowadzenia nieznanych w polskim prawie konstrukcji „postanowienia tymczasowego” KNF i koncepcji zakładającej wydawanie przez sąd powszechny nakazu w celu wykonania środka nadzorczego stosowanego przez organ administracji.

Z wyrazami szacunku

Jacek Jastrzębski
Przewodniczący
Komisji Nadzoru Finansowego

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.60.23.2026

Data wpływu 02.11.26v

Załącznik: Uwagi UKNF do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach

Uwagi do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach

I. Uwagi szczegółowe do poszczególnych części projektu

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 1	UKNF	Zakres projektu ustawy obejmuje jedynie określenie właściwego organu w rozumieniu art. 93 ust. 1 Rozporządzenia MiCA oraz „niezbędne przepisy proceduralne służące stosowaniu MiCA na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, które umożliwiają rozpoczęcie prowadzenia postępowań licencyjnych oraz przeprowadzenie procesów notyfikacji na podstawie przepisów Rozporządzenia MiCA. Projekt ten nie zapewnia jednak wdrożenia całego Rozporządzenia MiCA w sposób, który mógłby zapewnić skuteczny nadzór nad rynkiem kryptoaktywów, w szczególności nie zawiera szczegółowych zasad organizacji i zasad wykonywania nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Przepis jest niezgodny z § 21 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (dalej: „ZTP”), który zobowiązuje do określenia w przepisach ogólnych „zakresu spraw regulowanych ustawą i podmiotów, których ona dotyczy, lub spraw i podmiotów wyłączonych spod jej regulacji”. Art. 1 projektu ustawy nie odzwierciedla zakresu spraw regulowanych ustawą (np. brakuje w nim informacji o przepisach związanych z dostępem do infrastruktury finansowej) ani nie określa podmiotów, których ona dotyczy, lub spraw i podmiotów wyłączonych spod jej regulacji.
2.	Art. 2	UKNF	Przepis art. 2 ust. 2 projektu ustawy jest niezgodny z par. 21 ust. 1 pkt 2 ZTP, który zobowiązuje do objaśnienia wszystkich użytych w ustawie określeń i skrótów. Blankietowe odesłanie do znaczeń pojęć ustalonych w Rozporządzeniu MiCA jest niezgodne z praktyką legislacyjną. <u>Zmiany w zakresie innych jednostek redakcyjnych projektu będą wymagały dodania nowych definicji.</u>
3.	Art. 3	UKNF	Dla zachowania spójności legislacyjnej wskazanie KNF jako właściwego organu powinno nastąpić poprzez zmianę ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 640 ze zm.), na przykład poprzez zmianę art. 1 w ust. 2 poprzez dodanie pkt 18 w brzmieniu „18) nadzór w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.28), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/1114”.
4.	Art. 4	UKNF	Przepis nie odnosi się do współpracy właściwego organu z innymi instytucjami oraz instytucjami unijnymi na podstawie Rozporządzenia MiCA (np. z Europejskim Bankiem Centralnym i bankami centralnymi – art. 20 ust. 4 i 5 Rozporządzenia MiCA). Konieczność współpracy właściwego organu z

			innymi właściwymi organami oraz organami i instytucjami unijnymi wynika z bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia MiCA (art. 95 i 96 Rozporządzenia MiCA), a więc stanowi <i>superfluum</i> ustawowe.
5.	Art. 5	UKNF	Wskazany przepis nie reguluje w całości materii dotyczącej tajemnicy zawodowej; obszar ten powinien zostać szczegółowo uregulowany, a nie ograniczać się jedynie do odpowiedniego stosowania przepisów art. 104 i 105 ustawy - Prawo bankowe. Brak jest możliwości odpowiedniego stosowania do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów niektórych przepisów art. 104 i 105 prawa bankowego (np. art. 105 ust. 1 pkt 1g-1j, ust. 1 pkt 2 lit. y, ust. 4-4k). Zaproponowane odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w stosunku do tajemnicy zawodowej dostawców usług w zakresie kryptoaktywów jest dysfunkcyjne, nie reguluje w całości materii dotyczącej tajemnicy zawodowej i będzie wiązać się z licznymi, poważnymi wątpliwościami interpretacyjnymi. W szczególności stosowanie: wyjątków od obowiązku zachowania tajemnicy, określonych w art. 104 ust. 2, obowiązkowych przesłanek udzielania informacji objętych tajemnicą bankową (art. 105 ust. 1), zakresu informacji udzielanych innym podmiotom (art. 105 ust. 2a, 2b, 2d) budzić będzie liczne wątpliwości natury praktycznej, jak i interpretacyjnej. Nadmienić należy, że możliwym skutkiem propozycji autorów projektu byłoby potencjalne umożliwienie dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów tworzenia instytucji upoważnionych do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania określonym podmiotom pewnych kategorii danych klientów (art. 105 ust. 4 - 4k). Nie jest pewne, czy było to intencją autorów projektu. Niezależnie od tego odpowiednie stosowanie przepisów zdaje się nie być możliwe. Zasadniejsze, uwzględniając także art. 100 Rozporządzenia MiCA wzorowany na przepisach znanych z rynku kapitałowego (np. MIFID II), wydaje się zastosowanie rozwiązań w zakresie tajemnicy zawodowej znanych z rynku kapitałowego (np. ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) lub ograniczenie się do regulacji art. 100 Rozporządzenia MiCA. Niezależnie konieczne jest zapewnienie przepisów umożliwiających KNF przekazywanie informacji objętych tajemnicą zawodową innym organom państwa (w tym podatkowym) oraz odpowiednim organom nadzoru państw trzecich, w tym zgodnie z art. 98 Rozporządzenia MiCA w związku z <u>prowadzeniem przez podmioty nadzorowane innej działalności niż objętej Rozporządzeniem MiCA</u>.
6.	Art. 6	UKNF	Przepis stanowi <i>superfluum</i> ustawowe. Zgodnie z art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2007 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym „do postępowania Komisji i przed Komisją stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej”. Ponadto nie jest jasna funkcja przepisu w zakresie „kontrola działalności KNF w tych sprawach odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi”, gdyż art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi określa zakres właściwości sądów administracyjnych. Jednocześnie niezrozumiałe jest zaproponowane <i>in fine</i> art. 6 projektu wyłączenie „o ile przepisy Rozporządzenia MiCA nie stanowią inaczej”. Rozporządzenie MiCA nie zawiera przepisów

			determinujących tryb i zasady proceduralnego prowadzenia postępowań w państwach członkowskich. Zaproponowane uregulowanie budzić będzie wątpliwości interpretacyjne.
7.	Art. 7	UKNF	Nie jest jasne, czym są „sprawy z zakresu Rozporządzenia MiCA”. Jeżeli chodzi w tym przypadku o postępowanie administracyjne, należy zwrócić uwagę, że przepis ten jest niezgodny z zasadami regulującymi doręczenia pism, określonymi w KPA. Ponadto przepis w nieuzasadniony sposób modyfikuje zasady doręczania pism określone w art. 39 i nast. ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ograniczając uprawnienia stron postępowania administracyjnego.
8.	Art. 8	UKNF	Przepis budzi wątpliwości co do zgodności z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim. Podmioty wykonujące zadania publiczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonują wszelkich czynności urzędowych oraz składają oświadczenia woli w języku polskim, a wyjątki określone w przepisach szczególnych dotyczą bardzo wąsko zakreślonych czynności – np. dokonywanych przez notariusza (art. 2 § 3 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r – Prawo o notariacie). Wątpliwości związane z prawidłowością tłumaczenia budzi także dopuszczenie jako dowodów w postępowaniu administracyjnym tłumaczeń niepoświadczonych pism oraz dokumentów sporządzonych w języku angielskim (art. 8 ust. 2 projektu ustawy), a także to, kto ponosi koszty tłumaczenia decyzji wydanej przez KNF na język angielski (art. 8 ust. 3 projektu). W tym ostatnim przypadku nie uregulowano także, która wersja językowa decyzji jest rozstrzygająca w przypadku wystąpienia różnic w ich tłumaczeniu. Możliwość składania pism i dokumentów w języku angielskim wywołuje także wątpliwości związane z następczą kontrolą postępowania administracyjnego dokonywaną przez sąd administracyjny.
9.	Art. 8 ust. 2	UKNF	Nieprecyzyjność art. 8 ust. 2 <i>in fine</i> sprawia, że w praktyce każdy dokument przedkładany przez stronę może zostać uznany za „niezbędny do rozstrzygnięcia sprawy”. Jednocześnie z przepisu zdaje się wynikać, że nie można oczekiwać od podmiotu złożenia tłumaczenia poświadczonego przez tłumacza przysięgłego, gdyż w przepisie mowa jedynie o wezwaniu „do przedłożenia tłumaczenia na język polski”.
10.	Art. 9	UKNF	Przepis ten stanowi swoisty wyłom w systemie prawnym Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż nie ma obecnie uregulowania procedury występowania KNF jako organu administracji do sądu powszechnego. Jednocześnie nie zostało zaproponowane żadne uregulowanie takiego postępowania jako chociażby postępowania odrębnego, stąd tryb rozpoznania takiej sprawy może budzić uzasadnione wątpliwości natury praktycznej i proceduralnej. Mając na uwadze okres rozpoznawania spraw przez sądy powszechne, fakt że obrót na rynku kryptoaktywów odbywa się w trybie ciągłym oraz konieczność niezwłocznego działania w przypadku dostrzeżenia praktyk naruszających Rozporządzenie MiCA albo mogących skutkować powstaniem poważnych szkód dla klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, ochrona ich interesów będzie znacznie utrudniona. Jednocześnie, uregulowanie zaproponowane w kolejnym artykule (art. 10 projektu), nie będzie zapewniało adekwatnej możliwości działania przez organ nadzoru w sytuacjach niecierpiących zwłoki. Relacja art. 9 ust. 1 i 2 projektu jest niejasna. Z jednej strony art. 9 ust. 1 projektu odsyła do wykonania środków nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, z drugiej zaś ust. 2 tego

			artykułu zdaje się odnosić tylko do środków, które mogą zostać podjęte w stosunku do interfejsów internetowych. Art. 94 ust. 1 Rozporządzenia MiCA reguluje zaś szereg uprawnień, w szczególności, do zobowiązania do przekazania określonych informacji, poprzez zawieszenie albo zakazanie świadczenia określonych usług, podania określonych informacji do publicznej wiadomości po podjęciu działań ograniczających dostęp do interfejsów internetowych. Ponadto przepis nie definiuje, kim jest „podmiot prowadzący interfejs internetowy”, co może budzić wątpliwości interpretacyjne. Wskazane byłoby doprecyzowanie tego podmiotu poprzez dodanie odpowiedniej definicji. Przepis stanowi także niewłaściwą implementację art. 94 ust. 1 lit. aa Rozporządzenia MiCA, który zobowiązuje polskiego ustawodawcę do przyznania właściwemu organowi uprawnień w nim określonych. Uprawnienia te powinny spoczywać na właściwym organie, a nie częściowo na sądzie (zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu ustawy to sąd nakazuje nałożenie określonych w przepisie środków nadzorczych). Charakter prawny oraz treść nakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu ustawy, nie jest jasny. Jeśli nakaz ten dotyczy wykonania decyzji nakładającej środki nadzorcze, to taka procedura nie jest znana polskiemu prawu rynku finansowego – decyzje, poza wyjątkami dotyczącymi możliwości wstrzymania ich wykonalności w ramach kontroli sadowo-administracyjnej w wyniku złożenia skargi na akt administracyjny, podlegają wykonaniu bez konieczności dodatkowego orzeczenia sądu powszechnego o nakazie wykonania decyzji. Co istotne, kontrolę decyzji administracyjnych wydawanych przez organy administracyjne sprawują sądy administracyjne, a nie sądy powszechne.
11.	Art. 9 ust. 3	UKNF	Należy zadać pytanie, czy sąd okręgowy będzie w stanie niezwłocznie dokonać oceny, czy zaproponowane środki mają charakter wyjątkowy, w tym dokonać weryfikacji, czy inne środki okazały się nieskuteczne lub istnieje ryzyko poważnej szkody dla interesów użytkowników lub stabilności rynku kryptoaktywów. Na marginesie należy zauważyć, że zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu sąd powinien także rozpatrzyć niezbędność i proporcjonalność środka nadzorczego, w zakresie który będzie konieczny do osiągnięcia celu. Posłużenie się tak licznymi klauzulami generalnymi i zwrotami niedookreślonymi w obrębie zastosowania środka nadzorczego może uniemożliwić jego stosowanie.
12.	Art. 10	UKNF	Przepis niejasny, godzi w zasadę określoności środków nadzorczych o charakterze przymusowym poprzez nieprecyzyjne określenie zakresu przedmiotowego (ust. 1 – „wstrzymanie określonych działań faktycznych”) oraz brak określenia zakresu podmiotowego (nie wiadomo wobec jakich podmiotów środek może zostać zastosowany). Nieadekwatna droga sądowa (art. 10 ust. 3 i ust. 7 projektu ustawy), nieprzystająca do natury środków nadzoru, jako aktów administracyjnych kontrolowanych przez sądy administracyjne.
13.	Art. 10 ust. 1	UKNF	Przepis wprowadza nieznaną wcześniej w przepisach rynku finansowego instytucję „postanowienia tymczasowego”. W szczególności brak jest jakichkolwiek uregulowań, które precyzowałyby, jaki jest charakter prawny takiego postanowienia tymczasowego względem chociażby postanowień uregulowanych w rozdziale 9 KPA.

14.	Art. 10 ust. 2	UKNF	Istnieją poważne wątpliwości, jakie działania środki mógłby podjąć organ nadzoru, w sytuacji gdy postanowienie tymczasowe nie może nakładać obowiązków odpowiadających środkom, o których mowa w art. 9 ust. 2 projektu, tj. nie jest możliwy nakaz: „1) zamieszczenie ostrzeżenia lub komunikatu dla użytkowników interfejsu; 2) usunięcie lub wyłączenie interfejsu; 3) ograniczenie dostępu do interfejsu; 4) usunięcie wskazanych treści.” Biorąc pod uwagę treść proponowanych przepisów, w sytuacji identyfikacji praktyk naruszających Rozporządzenie MiCA albo mogących skutkować powstaniem poważnych szkód dla klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, obywatele RP będą zdani na siebie i w praktyce nie będą mogli oczekiwać od organów państwa podjęcia jakichkolwiek niezwłocznych działań mogących ochronić ich interesy.
15.	Art. 10 ust. 4	UKNF	Można się spodziewać, że brak uregulowania szczególnego trybu rozpatrywania wniosków przez sąd okręgowy skutkować będzie brakiem rozpatrzenia wniosków w terminie 7 dni, a wskutek tego ich krótkotrwałym obowiązywaniem, które nie zapewni należytej ochrony klientom oraz posiadaczom kryptoaktywów.
16.	Art. 11 - 14	UKNF	Przepisy nie zapewniają kompleksowego podejścia do tematyki naliczania opłat nadzorczych, co może budzić szerokie wątpliwości interpretacyjne i nie daje gwarancji zapewnienia skutecznego nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. W sposób wybiórczy uregulowano uiszczanie opłat jednorazowych za czynności nadzorcze, pomijając część istotnych czynności wynikających z kompetencji właściwego organu. Projekt ustawy nie uwzględnia opłat za • zatwierdzenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2023/1114, • zatwierdzenie zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/1114 • zgłoszenie dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 i art. 51 ust. 11 rozporządzenia 2023/1114, • zatwierdzenie zmienionego dokumentu informacyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 2 i art. 51 ust. 12 rozporządzenia 2023/1114. Wysokość opłat, jak również treść upoważnienia ustawowego, zostały określone w sposób i na poziomie, który może nie umożliwić pokrycia kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Wskutek tego koszt nadzoru nad określonymi podmiotami działającymi na rynku kryptoaktywów może być <i>de facto</i> ponoszony przez inne podmioty nadzorowane z rynku kryptoaktywów, co może także budzić wątpliwości z punktu widzenia dopuszczalności takiej praktyki. Fakt ten może dodatkowo wpływać na brak możliwości zatrudnienia osób legitymujących się odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w zakresie technologii blockchain i rynku kryptoaktywów, jak również może uniemożliwiać nabycie odpowiednich narzędzi (oprogramowania) niezbędnych do skutecznego sprawowania nadzoru. Treść upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia została ukształtowana w sposób, który może nie umożliwić pokrycia kosztów nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Organem właściwym uprawnionym do wydania rozporządzenia powinien być Prezes Rady Ministrów.

17.	Art. 15	UKNF	W zakresie odpowiedzialności cywilnej zwracamy uwagę na odejście od treści Rozporządzenia MiCA, które taką odpowiedzialność w zakresie informacji objętych dokumentami informacyjnymi i materiałami marketingowymi w określonych sytuacjach przewiduje w zakresie emitentów, oferujących, ubiegających się o dopuszczenie do obrotu, jak również członków ich organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych. Art. 15 projektu ustawy przewiduje taką odpowiedzialność względem osób, które sporządziły dokument informacyjny lub zatwierdziły jego treść w imieniu emitenta, niewskazanych w Rozporządzeniu MiCA. Przepis niezgodny z art. 15 ust. 1, art. 26 ust. 1 oraz art. 52 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, gdyż modyfikuje przepisy rozporządzenia, wprowadzając inne przesłanki powstania odpowiedzialności („istotność znaczenia informacji dla podjęcia decyzji inwestycyjnej”) oraz ogranicza katalog podmiotów ponoszących odpowiedzialność cywilnoprawną.
18.	Art. 16	UKNF	Relacja przewidzianej w art. 16 projektu Ustawy odpowiedzialności administracyjnej w zakresie działalności w zakresie kryptoaktywów z naruszeniem warunków zezwolenia do art. 111 Rozporządzenia MiCA nie jest dla nas zrozumiała. Przepis niezgodny z zasadą określoności przepisów prawa oraz niezapewniający wdrożenia art. 94 i art. 111 Rozporządzenia MiCA (przepis nie obejmuje wszystkich przypadków podmiotowo i przedmiotowo opisanych w tych artykułach).
19.	Art. 19	UKNF	Przepis niezgodny z zasadą „MiCA – 0” – zakres unormowania wykracza poza obszar zapewnienia wdrożenia Rozporządzenia MiCA. Przepis budzi wątpliwości związane z potencjalnym naruszeniem zasady swobody umów.
20.	Art. 20	UKNF	Przepis niezgodny z zasadą „MiCA – 0” – zakres unormowania wykracza poza obszar zapewnienia wdrożenia Rozporządzenia MiCA.
21.	Art. 21	UKNF	Uwaga analogiczna jak do art. 16 projektu ustawy. Przepis nie obejmuje wszystkich możliwych stanów faktycznych, w szczególności powinien penalizować także wykonywanie działalności bez posiadania innego – poza zezwoleniem – uprawnienia (podmioty określone w art. 60 Rozporządzenia MiCA mogą świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów po złożeniu właściwemu organowi stosownego powiadomienia).
22.	Art. 25	UKNF	Przepis budzi wątpliwości z perspektywy wyznaczenia właściwego organu zgodnie z art. 93 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, gdyż z jednej strony art. 3 projektu wskazuje KNF jako organ właściwy, a z drugiej strony – a treść proponowanego art. 9a ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym zdaje się wskazywać, że organem właściwym będzie określony Zastępca Przewodniczącego. Konstrukcja taka jest sprzeczna z modelem funkcjonowania Komisji Nadzoru Finansowego oraz rolą Zastępcy Przewodniczącego i jeżeli miałyby być zrealizowana, stałaby się wylotem systemowym i anomalią organizacyjną. Osobną kwestią pozostaje, że wątpliwości budzi też użycie w art. 9a ust. 1 sformułowania „właściwy do spraw nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów, w szczególności w zakresie wykonywania przepisów rozporządzenia (MiCA)” – pojawia się pytanie, jaki jest obszar nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów niebędący wykonywaniem przepisów Rozporządzenia MiCA, który to miałby pozostawać we właściwości Zastępcy Przewodniczącego, o którym mowa w art. 9a ust. 1? Już <i>prima facie</i> prowadzi to do wątpliwości kompetencyjnych.

			Ponadto, wyłom systemowy stanowi sposób sformułowania wymagań dotyczących Zastępcy Przewodniczącego, o którym mowa w proponowanym art. 9a ust. 1. Nie sposób wskazać uzasadnienia dla rozwiązania odmiennego od dotychczas funkcjonujących wymagań odnoszących się do kwalifikacji i doświadczenia Zastępców Przewodniczącego KNF. Zaproponowane przez projektodawców sformułowania odnoszące się do tych wymagań w praktyce prowadziłyby do tego, że Zastępca Przewodniczącego odpowiedzialny za rynek kryptoaktywów musiałby być w istocie przedstawicielem środowiska rynku kryptoaktywów, niekoniecznie mając przy tym jakiegokolwiek inne kwalifikacje, wykształcenie lub doświadczenie. Nieznajującym uzasadnienia prawnego ani merytorycznego wyłomem systemowym byłby również zaproponowany w projekcie tryb powoływania Zastępcy Przewodniczącego, o którym mowa w proponowanym art. 9a ust. 1, który odbiega od ugruntowanych i funkcjonujących od lat rozwiązań w zakresie powoływania pozostałych Zastępców Przewodniczącego KNF.
23.	Art. 32	UKNF	Art. 32 projektu ustawy wprowadza uregulowania proceduralne nieobecne w Rozporządzeniu MiCA oraz odmiennie od postanowień KPA, które mogą wpłynąć na sposób rozpatrzenia sprawy i skutkować <i>de facto</i> koniecznością wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia, o którym mowa w art. 63 Rozporządzenia MiCA, przez KNF, nawet w sytuacji braku spełnienia przesłanek jego wydania określonych w Rozporządzeniu MiCA. Poniżej przedstawione są szczegółowe wątpliwości KNF i zidentyfikowane ryzyka dotyczące zaproponowanych rozwiązań: • art. 32 ust. 2 projektu ustawy uprawnia KNF do jednokrotnego wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia braków. Jednakże, jeśli po uzupełnieniu braków okaże się, że wniosek dalej nie można uznać za kompletny, KNF pozbawiony będzie możliwości ponownego wezwania wnioskodawcy do jego uzupełnienia. • art. 32 ust. 3 projektu ustawy jest sprzeczny z treścią art. 63 ust. 2 i 3 Rozporządzenia MiCA i stanowi ingerencję w swobodę działania i możliwości prowadzenia oceny dokumentacji przez KNF, wprowadzając swoistego rodzaju niewzruszalne domniemanie prawne prowadzące do konieczności uznania wniosku za kompletny, w przypadku braku wezwania wnioskodawcy do uzupełnienia wniosku. • art. 32 ust. 4 projektu ustawy jest sprzeczny z art. 63 ust. 9 Rozporządzenia MiCA. Przepis niezgodny z art. 63 ust. 2 Rozporządzenia MiCA, gdyż modyfikuje bezpośrednio stosowaną normę rozporządzenia, wprowadzając możliwość jednokrotnego wezwania do uzupełnienia brakujących informacji we wniosku o zezwolenie oraz wydłużając termin na udzielenie lub odmowę udzielenia zezwolenia z 40 do 45 dni roboczych (art. 63 ust. 9 Rozporządzenie MiCA). W pozostałym zakresie stanowi powtórzenie bezpośrednio stosowanych przepisów Rozporządzenia MiCA (superfluum ustawowe). Ustawowe przesądzenie bezczynności organu (art. 32 ust. 6 projektu ustawy) nie jest instytucją znaną prawu polskiemu i bez uzasadnienia modyfikuje przepisy KPA i PPSA dotyczące bezczynności organu.

24.	Art. 33	UKNF	Przepis ten pozostaje w sprzeczności z treścią art. 143 ust. 3 Rozporządzenia MiCA, który przewiduje, że dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczyli swoje usługi zgodnie z obowiązującym prawem przed dniem 30 grudnia 2024 r., mogą w dalszym ciągu świadczyć swoje usługi do dnia 1 lipca 2026 r. lub do momentu uzyskania przez nich zezwolenia zgodnie z art. 63 Rozporządzenia MiCA lub do momentu odmowy udzielenia im takiego zezwolenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Co za tym idzie, przywołany przepis Rozporządzenia MiCA nie pozwala na wydłużenie okresu przejściowego do dnia doręczenia ostatecznej decyzji wydanej w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 62 Rozporządzenia MiCA. Art. 33 ust. 2 projektu ustawy jest niezgodny z art. 143 ust. 3 Rozporządzenia MiCA, gdyż stanowi modyfikację bezpośrednio stosowanego przepisu rozporządzenia, który nie umożliwia kontynuowania działalności przez podmiot ubiegający się o udzielenie zezwolenia po 1 lipca 2026 r., nawet gdy podmiot ten złożył kompletny wniosek o udzielenie tego zezwolenia. Art. 33 ust. 4 i 5 projektu ustawy są niezgodne z art. 143 ust. 6 Rozporządzenia MiCA, który przewiduje stosowanie procedury uproszczonej wyłącznie wobec podmiotów, które dnia 30 grudnia 2024 r. posiadały udzielone na podstawie prawa krajowego zezwolenie na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów. Przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, ustanawiające krajowe wymogi regulacyjne dla podmiotów świadczących usługi w zakresie walut wirtualnych, nie przewidują wydawania zezwoleń dla tych podmiotów, lecz jedynie system rejestrowy. Wobec tego podmioty wpisane do rejestru działalności w zakresie walut wirtualnych nie mogą skorzystać z dobrodziejstwa przewidzianego w art. 143 ust. 6 Rozporządzenia MiCA.
25.	Art. 36	UKNF	Cel przepisu jest niezrozumiały, biorąc pod uwagę, że ust. 1 przewidujący wygaśnięcie uprawnienia do kontynuowania działalności z dniem 1 lipca 2026 r. odnosi się do art. 33 ust. 1 projektu ustawy, który przewiduje możliwość kontynuowania działalności do dnia 1 lipca 2026 r. Również relacja ust. 2 do przywołanego w nim art. 33 ust. 2 projektu ustawy budzi wątpliwości, odnosząc się bowiem odpowiednio do dnia doręczenia ostatecznej decyzji wydanej w sprawie wniosku, o którym mowa w tym przepisie albo dnia cofnięcia wniosku oraz dnia doręczenia ostatecznej decyzji wydanej w sprawie tego wniosku. Ponadto, jak wyżej, art. 36 ust. 2 projektu ustawy jest niezgodny z art. 143 ust. 3 Rozporządzenia MiCA.
II. Uwagi ogólne – zagadnienia wymagające uwzględnienia w treści projektu			
26.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 68 ust. 3 Rozporządzenia MiCA w treści projektu ustawy niezbędne jest zapewnienie właściwemu organowi środków dotyczących przeciwdziałania ryzykom związanym z niekorzystnym wpływem wywieranym przez akcjonariuszy lub udziałowców na dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.
27.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 94 Rozporządzenia MiCA w treści projektu ustawy muszą znaleźć się przepisy umożliwiające zgodnie z prawem krajowym realizację wszystkich wskazanych tam uprawnień

			właściwych organów nadzoru, w związku z czym w odniesieniu do każdego z tych uprawnień, trzeba zapewnić stosowne normy kompetencyjne i wykonawcze.
28.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 105 Rozporządzenia MiCA (jak również aktu delegowanego wydanego na jego podstawie (Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) 2024/1507, w szczególności art. 3) w treści projektu ustawy muszą znaleźć się przepisy umożliwiające zgodnie z prawem krajowym realizację uprawnień właściwego organu w zakresie interwencji produktowej w związku z czym trzeba zapewnić stosowne normy kompetencyjne i wykonawcze w tej kwestii.
29.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 107 (jak również Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2025/292) i 125 Rozporządzenia MiCA w treści projektu ustawy muszą znaleźć się przepisy umożliwiające zgodnie z prawem krajowym realizację obowiązków właściwego organu w zakresie współpracy z organami nadzoru z innych państw członkowskich, w tym przekazywania informacji.
30.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 111 - 115 Rozporządzenia MiCA w treści projektu ustawy muszą znaleźć się przepisy umożliwiające zgodnie z prawem krajowym realizację wszystkich wskazanych tam kar administracyjnych i innych środków administracyjnych, w związku z czym w odniesieniu do każdej z tych kar administracyjnych i innych środków administracyjnych trzeba zapewnić stosowne normy kompetencyjne i wykonawcze.
31.	Dodanie	UKNF	Zgodnie z treścią art. 102 Rozporządzenia MiCA w treści projektu ustawy muszą znaleźć się przepisy umożliwiające zgodnie z prawem krajowym realizację uprawnień właściwego organu w zakresie środków zapobiegawczych w związku z czym trzeba zapewnić stosowne normy kompetencyjne i wykonawcze.
32.	Dodanie	UKNF	W celu umożliwienia oceny wiedzy i kompetencji personelu dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z art. 68 ust. 5 Rozporządzenia MiCA, konieczne jest przewidzenie w projekcie przepisów umożliwiających ocenę wiedzy i kompetencji.
33.	Dodanie	UKNF	W celu umożliwienia prawidłowej realizacji procesów oceny tego, czy członkowie organów podmiotów nadzorowanych zgodnie z Rozporządzeniem MiCA oraz wspólnymi wytycznymi EBA i ESMA dotyczącymi oceny odpowiedniości członków organu zarządzającego emitentów tokenów powiązanych z aktywami i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów cieszą się wystarczająco dobrą opinią i posiadają, zarówno indywidualnie, jak i kolektywnie, odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie w zakresie wykonywania swoich obowiązków wymaga zapewnienia odpowiednich przepisów proceduralnych.
34.	Dodanie	UKNF	W ramach uprawnień nadzorczych z art. 94 Rozporządzenia MiCA w celu zapewnienia efektywnego nadzoru niezbędne jest uregulowanie sprawozdawczości okresowej dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, emitentów ART i emitentów EMT w zakresie informacji niezbędnych do weryfikacji obowiązków przewidzianych w Rozporządzeniu MiCA. Delegacje do wydania aktów wykonawczych w sprawie takiej sprawozdawczości przewidziano m.in. w regulacji litewskiej i niemieckiej wdrażających Rozporządzenie MiCA.
35.	Dodanie	UKNF	W związku z wynikającymi z Rozporządzenia MiCA obowiązkami w zakresie nadzoru nad sytuacją finansową dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, emitentów ART i emitentów EMT konieczne jest aby każdy z tych podmiotów był objęty obowiązkiem badania sprawozdań finansowych.

36.	Dodanie	UKNF	W związku z wynikającymi z Rozporządzenia MiCA obowiązkami w zakresie prowadzenia kontroli konieczne jest wprowadzenie do ustawy przepisów proceduralnych realnie umożliwiających takie kontrole. Co najmniej konieczne wydaje się wskazanie, że zastosowanie znajdują odnoszące się do kontroli przepisy ustawy prawo przedsiębiorców. W tym kontekście warto wskazać na regulację ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, która określa organizację oraz tryb wykonywania nadzoru nad rynkiem kapitałowym. W przypadku rynku kryptoaktywów warto rozważyć wprowadzenie odpowiednich odesłań do ww. ustawy, uwzględniając specyfikę, profil i charakter rynku kryptoaktywów oraz treść Rozporządzenia MiCA.
37.	Dodanie	UKNF	Jednym z istotnych środków nadzorczych, który powinien zostać przewidziany w ustawie jest uprawnienie do ustanawiania zarządu komisarycznego u podmiotów nadzorowanych.
38.	Dodanie	UKNF	W celu zapewnienia zgodności z prawem krajowym uregulowaniu w projekcie ustawy powinny podlegać uprawnienia nadzorcze powiązane z czasowym ograniczeniem prawa do dysponowania środkami pieniężnymi i innymi aktywami.
39.	Dodanie	UKNF	Odrębnemu uregulowaniu zgodnie z prawem krajowym powinny podlegać także kwestie związane z upadłością i likwidacją podmiotów nadzorowanych.
40.	Dodanie	UKNF	W związku z możliwymi reorganizacjami podmiotów nadzorowanych uregulowaniu powinny podlegać kwestie potencjalnego przenoszenia zezwoleń wydanych na podstawie Rozporządzenia MiCA.
41.	Dodanie	UKNF	W celu realizacji obowiązków wynikających z Rozporządzenia MiCA w zakresie zatwierdzania planów naprawy i wykupu potrzebne jest wprowadzenie odnoszących się do nich przepisów proceduralnych, odnoszących się co najmniej do zakresu stosowania do nich przepisów KPA.
42.	Dodanie	UKNF	Niezbędne dla sprawowania efektywnego nadzoru jest przewidzenie delegacji dla ministra właściwego do spraw instytucji finansowych do wydania rozporządzenia lub rozporządzeń w zakresie uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych, o których mowa w art. 94 Rozporządzenia MiCA, w szczególności w zakresie sprawozdawczości emitentów tokenów powiązanych z aktywami, emitentów tokenów będących e-pieniądzem i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Takie rozporządzenie powinno pozwolić na standaryzację i automatyzację procesów sprawozdawczych dzięki jednolitym formatom odczytu danych (JSON, XBRL). Powinno to ułatwić nadzorowi automatyczne agregowanie danych od podmiotów nadzorowanych, w celu szybkiego weryfikowania anomalii w całym sektorze, a nie tylko w pojedynczym podmiocie. Sprawozdawczość powinna pozwolić także na wykrywanie problemów z wypłacalnością podmiotu. Na rynku kryptoaktywów monitorowanie jest kluczowe zwłaszcza przy zdarzeniach typu „run na giełde”. Rozporządzenie powinno także pozwolić na weryfikowanie, czy podmiot nadzorowany spełnia wymogi kapitałowe zgodnie z Rozporządzeniem MiCA. Istotne jest także, aby środki klientów były odpowiednio wydzielone z kapitału obrotowego podmiotu zgodnie z Rozporządzenia MiCA. W przypadku braku takiego rozporządzenia nadzorca mógłby potencjalnie dowiadywać się o upadłości spółki lub utracie płynności dopiero w momencie, gdy klienci tracą dostęp do środków. Takie rozporządzenie powinno także pozwolić na dokładny monitoring obrotu w zakresie CASP. Jest to istotne z punktu widzenia nadzoru nad manipulacjami. Takie rozwiązanie powinno pozwolić na weryfikację naruszeń wynikających z Rozporządzenia MiCA. Mogłoby to potencjalnie ułatwiać nadzór

			nad nadużyciami ze strony samej platformy, jak i użytkowników, którzy mogliby manipulować kursem kryptoaktywów lub dopuszczać się prania środków przez taką platformę obrotu. Takie rozporządzenie w sferze raportowania informacji finansowych mogłoby określać również kiedy stosować wycenę według wartości godziwej, a kiedy według kosztu, co zapobiega niejasnościom w bilansie. Dodatkowo takie rozwiązanie mogłoby zgodnie z Rozporządzeniem MiCA pozwalać na wyraźne oddzielenie aktywów własnych od aktywów powierzonych przez klientów, co jest kluczowe w razie upadłości dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Te kwestie powiązane są też z monitorowaniem przepływów. Możliwy brak spójnych zapisów księgowych może utrudniać identyfikację transakcji powiązanych z nadużyciami na rynku i badanie źródła pochodzenia kapitału.

SĄD NAJWYŻSZY

Prezesa Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 2 kwietnia 2026 r.

BSA II.021.16.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 10 marca 2026 r., znak: SPS-III.020.60.8.2026, oraz pismo z dnia 24 marca 2026 r., znak: SPS-III.020.60.18.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach* oraz do *autopoprawki do projektu ustawy o kryptoaktywach*.

Z poważaniem,

dr hab. Małgorzata Manowska
/podsiano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-III.020.60.24.2026

Data wpływu 03.IV.26v.

BSA II.021.16.2026

**Uwagi Sądu Najwyższego
do projektu ustawy o kryptoaktywach
(nr RPW/7190/2026)
ze zmianami nadanymi autopoprawką do projektowanej ustawy
(nr RPW/8833/2026)**

I. Uwagi ogólne

1. Przedłożony do opiniowania posełski projekt ustawy o kryptoaktywach ma na celu zapewnienie stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023 z późn. zm.), przy czym „interwencja ustawowa została ograniczona do obszarów, w których prawo Unii Europejskiej wymaga lub dopuszcza uregulowanie na poziomie krajowym, w szczególności: wskazania organu właściwego, określenia trybów postępowania, zasad finansowania nadzoru, środków ingerencyjnych oraz przepisów przejściowych” (s. 1 uzasadnienia projektu).
2. Projekt ustawy zakłada również nowelizację: ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 163, 340, 368, 620, 680, 1022, 1180, 1301, 1302, 1366); ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 278, 340, 620, 680, 1022, 1074, 1218, 1301, 1426, 1657, 1658, 1804, 1817, 1846); ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621, 622, 769, 820, 1203, 1235, 1414, 1417, 1669, 1804, 1863); ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640, 1069); ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej (Dz.U.2024, poz.1109 t.j.); ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1124, 1285, 1723, 1843, z 2024 r. poz. 850, 1222, z 2025 r. poz. 146, 172).
3. Zgodnie z zamierzeniem Projektodawcy przedstawiona do opiniowania ustawa nie powiela ani nie modyfikuje obowiązków materialnych wynikających z MiCA, a proponowane w niej rozwiązania mają charakter organizacyjny i proceduralny oraz „służą zapewnieniu spójnego i proporcjonalnego stosowania rozporządzenia w polskim porządku prawnym” (s. 1 uzasadnienia projektu).
4. Odnosząc się do treści opiniowanego projektu, już na wstępie należy zaznaczyć, że z uwagi na treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r. poz. 622 t.j.) zakres uwag stanowiących treść opinii ogranicza się do materii prawa

sądowego oraz aspektów legislacyjnotechnicznych. W powołanym wyżej przepisie ustawodawca ograniczył bowiem powierzoną Sądowi Najwyższemu kompetencję do opiniowania aktów prawnych wskazując, że przedmiot opiniowania przez Sąd Najwyższy mogą stanowić projekty ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także inne projekty ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego (por. K. Szczucki, *Ustawa o Sądzie Najwyższym. Komentarz, WKP 2021, komentarz do art. 1, teza 17*). Należy wskazać, że w odniesieniu do analizowanego projektu ustawy część proponowanej regulacji wykracza poza wskazane wyżej przesłanki stosowania przepisu art. 1 pkt 4 ustawy o Sądzie Najwyższym.

5. W dniu 13 marca 2026 r. została złożona autopoprawka do projektowanej ustawy (nr RPW/8833/2026) modyfikująca pierwotną treść proponowanej regulacji. Celem autopoprawki jest usunięcie oczywistej omyłki pisarskiej w treści projektowanego art. 37 (gdzie błędnie użyto sformułowania „ustawa wchodzi w życie po upływie z dniem ogłoszenia”) oraz doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy, które mogłyby w ocenie projektodawców powodować rozbieżności interpretacyjne i praktyczne (s. 1 uzasadnienia do autopoprawki). W tym zakresie w szczególności zaproponowano usunięcie z treści projektowanego art. 21 słowa „umyślnie” stanowiącego znamię strony podmiotowej czynu zabronionego opisanego w tym przepisie.
6. W przedstawionym do opiniowania akcie prawnym (przy uwzględnieniu projektowanych zmian nadanych autopoprawką) najistotniejsze z punktu widzenia organów wymiaru sprawiedliwości są: regulacje odnoszące się do kompetencji sądów w postępowaniach przewidzianych w tym projekcie (projektowany rozdział 4) oraz proponowane unormowanie przewidujące wprowadzenie sankcji karnej za wykonywanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia (projektowany art. 21).
7. Proponowana ustawa ma wejść w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27 (dotyczącego zmian w ustawie z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu), którego wejście w życie ma nastąpić z dniem 31 grudnia 2026 r. (art. 37 projektu).
8. **Przedłożony do zaopiniowania projekt wymaga dalszych prac legislacyjnych.** Odnosząc się do treści projektu, należy zgłosić kilka zastrzeżeń w zakresie techniki prawodawczej i proponowanych w nim rozwiązań.

II. Uwagi szczegółowe

A. Projektowany rozdział 4 ustawy

1. **Konstruowanie przepisów proceduralnych.** Dla oceny projektowanej regulacji ważne znaczenie ma regulacja zawarta w § 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 poz. 283 tj. cyt. daje jako z.t.p.) nakazująca pełne regulowanie poszczególnych dziedzin w poświęconych im ustawach oraz unormowanie zawarte w § 27 z.t.p., w którym wyliczone zostały zagadnienia, które muszą być unormowane w przepisach proceduralnych. Należy

do nich określenie: sposobu postępowania przed organami lub instytucjami (w tym przesłanki i tryb wszczęcia postępowania, przesłanki i tryb dokonywania czynności procesowych, etapy i tryby postępowania, przesłanki i tryb umorzenia postępowania), stron i innych uczestników postępowania oraz ich praw i obowiązków w postępowaniu (tj. wszystkie kwestie dotyczące osób pełniących jakąkolwiek funkcję w postępowaniu, a w szczególności takie sprawy, jak: właściwość i skład organów prowadzących postępowanie, strony postępowania i ich prawa i obowiązki w postępowaniu, inni niż strony uczestnicy postępowania (pełnomocnicy, przedstawiciele społeczni itp.)), rodzaje rozstrzygnięć, które zapadają w postępowaniu i tryb ich wzruszenia (tj. formę rozstrzygnięcia, procedurę wydawania danego rozstrzygnięcia, tryb wzruszenia danego rozstrzygnięcia), zasady i tryb ponoszenia opłat i kosztów postępowania oraz zasady i tryb wykonania rozstrzygnięć, które zapadają w postępowaniu (zob. G. Wierczyński, *Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz WK 2016, komentarz do § 27, t. 3-7).*

Przedstawiona do opiniowania ustawa budzi wątpliwości z perspektywy spełnienia opisanych wyżej wymogów w odniesieniu do przepisów zawartych w rozdziale 4 zatytułowanym „Środki dotyczące interfejsów internetowych”.

Z uwagi na sposób sformułowania przepisów zawartych w tym rozdziale, nie jest bowiem możliwe jednoznaczne określenie, do której dziedziny prawa należą projektowane regulacje. Projektodawca bowiem jedynie ogranicza się do wskazania na sąd okręgowy jako organ podejmujący decyzję w przedmiocie środków dotyczących interfejsów internetowych. Nawet gdyby przyjąć, że projektowane unormowania należą do szeroko rozumianego prawa cywilnego, to proponowane brzmienie ww. przepisów nadal nie realizowałoby wymogów wskazanych w z.t.p.. Należy bowiem zwrócić uwagę, że treść projektowanych regulacji zawartych w rozdziale 4 nie pozwala ani na stwierdzenie według jakiego trybu winno się toczyć opisane w nim postępowanie (wobec braku odesłania do odpowiedniej regulacji kodeksowej) ani też nie stanowi samodzielnego uregulowania zagadnień procesowych według wskazanych w § 27 z.t.p. wytycznych.

2. **Zasada jasności i precyzji w redagowaniu przepisów prawnych.** Stosownie do treści § 6 z.t.p., przepisy ustawy redaguje się tak, aby jednoznacznie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Zasada precyzji w redagowaniu przepisów prawnych oznacza również, że należy tak redagować przepisy, by w sposób dokładny określały przesłanki ich stosowania przez organy władzy publicznej i aby ich treść nie generowała oskarżeń kierowanych w stosunku do organów władzy o arbitralność w stosowaniu prawa. Zasada ta wiąże się zarówno z zasadą legalizmu, wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP, w myśl której organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, jak i z zasadą podziału i wzajemnego równoważenia się władz, wyrażoną w art. 10 Konstytucji RP. Odnosząc się do tej kwestii zasadnie zwraca się uwagę w literaturze, że dla przestrzegania zasady legalizmu i zasady podziału władz niezbędne jest tak precyzyjne i jednoznaczne wyznaczenie kompetencji poszczególnych organów, by nie było wątpliwości, kto ponosi odpowiedzialność zarówno za określone działania, jak i bezczynność w danej sprawie (G. Wierczyński, *Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz WK 2016, komentarz do § 6, t. 2).* Mając na względzie istotne znaczenie tej zasady Trybunał

Konstytucyjny w wyroku z dnia 24 lutego 2003 r. K 28/02. (OTK-A 2003/2/13. LEX nr 76811) podkreślił, że niejasne i nieprecyzyjne sformułowanie przepisu prawnego rodzi niepewność jego adresatów co do treści praw i obowiązków, zwłaszcza gdy stwarza dla organów stosujących przepis nazbyt dużą swobodę (a nawet dowolność) interpretacji, które - w zakresie tych zagadnień, które ustawodawca uregulował w sposób niejasny i nieprecyzyjny - mogą prowadzić do wcielania się w rolę prawodawcy lub jego zastępowania. W ocenie Trybunału ustawodawca nie może poprzez niejasne formułowanie treści przepisów pozostawiać organom mającym je stosować nadmiernej swobody przy ustalaniu ich zakresu podmiotowego i przedmiotowego. Założenie to można określić ogólnie jako zasadę określoności ustawowej ingerencji w sferę praw i obowiązków adresatów normy prawnej. Przekroczenie pewnego poziomu niejasności przepisów prawnych stanowić może samodzielną przesłankę stwierdzenia ich niezgodności z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą państwa prawnego. Argumentując za zajętym stanowiskiem Trybunał Konstytucyjny wskazał, że dla oceny zgodności treści określonego przepisu prawa z wymaganiami poprawnej legislacji istotne są przede wszystkim trzy założenia. Po pierwsze - każdy przepis tworzący prawa lub nakładający obowiązki winien być sformułowany w sposób pozwalający jednoznacznie ustalić, kto, kiedy i w jakiej sytuacji im podlega. Po drugie - powinien być na tyle precyzyjny, aby możliwa była jego jednolita wykładnia i stosowanie. Po trzecie - winien być tak skonstruowany, aby zakres jego zastosowania obejmował tylko te sytuacje, w których działający racjonalnie ustawodawca istotnie zamierzał wprowadzić regulację tworzącą prawa lub obowiązki. Stosowne wymagania powinny spełniać też przepisy proceduralne. Przede wszystkim określać one muszą sposób postępowania przed organami albo innymi instytucjami, strony i innych uczestników postępowania, ich prawa i obowiązki w postępowaniu oraz rodzaje rozstrzygnięć.

Przenosząc te rozważania na grunt projektowanej ustawy zasadnym wydaje się postawienie tezy, że również w tym kontekście wątpliwości budzi projektowane brzmienie regulacji zawartych w rozdziale 4 opiniowanej ustawy. Należy podkreślić, że proponowany przez projektodawcę sposób sformułowania przepisów zawartych w rozdziale 4 (w ramach którego projektodawca posługuje się określeniem „sąd okręgowy”) generować może wątpliwości, jakiemu sądowi, w jakich okolicznościach, w jakim trybie, według jakich zasad i przy zastosowaniu jakich przepisów przysługuje kompetencja do orzekania o wskazanych w tych przepisach kwestiach.

B. Penalizacja wykonywania działalności w zakresie kryptoaktywów bez wymaganego zezwolenia (projektowany art. 21)

1. **Uzasadnienie kryminalizacji.** Zgłoszona propozycja brzmienia projektowanego art. 21 w sposób istotny ingeruje w prawa i wolności jednostki i w związku z tym powinna być wnikliwie i przekonująco umotywowana. W doktrynie powszechnie podkreśla się istotną rolę, jaką pełni uzasadnienie. Przede wszystkim służy ujawnieniu intencji prawodawcy i jest jednym z mechanizmów kontroli społecznej, umożliwiając pośrednie uczestnictwo ogółu obywateli danego państwa w procesie rządzenia państwem (zob. *G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej"; [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz, WK 2016*). Przepis § 12 z.t.p. w szczególności stanowi, że

uzasadnienie projektu ustawy musi spełniać wymagania określone w ustawach, w regulaminie Sejmu i w regulaminie pracy Rady Ministrów. Rzetelne sporządzanie uzasadnień do projektów ustaw nie tylko podnosi jakość uchwalanych ustaw, ale również umożliwia weryfikację założonych celów projektu i projektowanych rozwiązań legislacyjnych. Jak wskazuje się w § 12 z.t.p. uzasadnienie projektu ustawy, oprócz spełnienia wymagań określonych w ustawach, w regulaminie Sejmu i w regulaminie pracy Rady Ministrów, powinno zawierać informacje o tym, jakie były rozważane alternatywne rozwiązania prawne i inne niż prawne środki oddziaływania umożliwiające osiągnięcie zamierzonych celów i dlaczego z nich zrezygnowano. Należy w szczególności wskazać, które z tych środków zostały podjęte oraz przedstawić osiągnięte wyniki (*G. Wierczyński, Komentarz do rozporządzenia w sprawie "Zasad techniki prawodawczej". [w:] Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz. WK 2016. komentarz do § 12. t. 6.1.*). W dalszej kolejności wskazać należy, że decydując się na poszerzenie zakresu penalizacji, projektodawca powinien przeprowadzić szeroko zakrojone badania orzecznictwa sądów powszechnych, a następnie dokonać bilansu przesłanek mających uzasadniać objęcie zakresem kryminalizacji zachowań dotychczas niepenalizowanych.

Wymogi te nie zostały zrealizowane w zakresie odnoszącym się do wprowadzenia do porządku prawnego art. 21. Jak wynika z analizy uzasadnienia do projektu ustawy, na potrzeby opiniowanego projektu nie zostały przeprowadzone ani badania orzecznictwa sądów powszechnych ani opisany powyżej bilans przesłanek mających uzasadniać poszerzenie katalogu zachowań karalnych. Co więcej, uzasadnienie opiniowanego projektu ustawy nie przedstawia żadnych argumentów ani danych statystycznych, które miałyby wskazywać wyraźnie na konieczność wprowadzenia tej regulacji do porządku prawnego. W uzasadnieniu projektu ustawy brak bowiem jakiegokolwiek odniesienia się do treści proponowanego brzmienia tej regulacji, poza przytoczeniem jej treści (§ 3 uzasadnienia projektu). Uniemożliwia to poznanie argumentów przemawiających za zgłoszoną propozycją. Wskazane braki stanowią przykład naruszenia zasad racjonalnej legislacji. W poważnym stopniu utrudniają dokonanie oceny tej propozycji, poddając w wątpliwość zasadność wprowadzenia tego unormowania do porządku prawnego.

2. **Zwroty niestosowane przy opisie znamion czynu zabronionego.** Pozytywnie należy ocenić proponowane w autopoprawce wykreślenie słowa „umyślnie” z treści projektowanego art. 21. W pierwotnej wersji tego przepisu proponowano wprowadzenie sankcji karnej wobec osoby, która „umyślnie (...) bez wymaganego zezwolenia wykonuje działalność w zakresie kryptoaktywów”. Tymczasem, jak wynika z zasady sformułowanej w § 77 ust. 1 z.t.p. w przepisie karnym, a więc w przepisie określającym znamiona czynu zabronionego oraz grożącą za jego popełnienie sankcją, nie określa się, że może być on popełniony tylko umyślnie. Jedynie w przypadku, gdy występki może być popełniony również nieumyślnie, zapisuje się to jako odrębną jednostkę redakcyjną w brzmieniu: „jeżeli sprawca działa nieumyślnie ...” albo „Kto, chociażby nieumyślnie ...”. Wynika to z brzmienia regulacji zawartych w kodeksie karnym. Zwrócić należy uwagę, że kodeks karny w art. 8 k.k. stanowi, że zbrodnię (którą zgodnie z art. 7 § 2 k.k. jest czyn zabroniony zagrożony karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3 albo karą surowszą) można popełnić tylko umyślnie, a występki (którym zgodnie z art. 7 § 3 k.k. jest czyn zabroniony zagrożony grzywną powyżej 30 stawek dziennych albo powyżej 5000 złotych, karą ograniczenia wolności przekraczającą

miesiąc albo karą pozbawienia wolności przekraczającą miesiąc) można popełnić także nieumyślnie, jeżeli ustawa tak stanowi. Oznacza to, że w przypadku każdego rodzaju przestępstw nie ma potrzeby określania, że mogą one być popełnione umyślnie.

3. **Zasada subsydiarności prawa karnego.** Z treści § 28 z.t.o. wynika, że powody kryminalizacji muszą być poważnie uzasadnione, a ocenę celowości kryminalizacji musi poprzedzać rozważenie wprowadzenia regulacji o charakterze administracyjnoprawnym (np. w postaci kar pieniężnych bądź porządkowych) a nawet cywilnoprawnym (zob. J. K. Waryłewski [w:] T. Bąkowski i in., *Zasady techniki prawodawczej. Komentarz. Wydawnictwo ABC 2003*). A zatem przed podjęciem decyzji o kryminalizacji trzeba rozważyć, czy sięgnięcie po sankcje karne jest zasadne, patrząc z perspektywy zasady *ultima ratio* prawa karnego. W tym kontekście ponownie wskazać należy, że decydując się na poszerzenie zakresu penalizacji, projektodawca powinien przeprowadzić szeroko zakrojone badania orzecznictwa sądów powszechnych, a następnie dokonać bilansu przesłanek mających uzasadniać objęcie zakresem kryminalizacji zachowań dotychczas niepenalizowanych (zob. L. Gardocki, *Zagadnienia teorii kryminalizacji. Warszawa 1990, s. 204-205*). Jak wskazano wyżej – a co wynika z uzasadnienia do projektu ustawy - na potrzeby opiniowanego projektu nie zostały przeprowadzone ani badania orzecznictwa sądów powszechnych ani wskazany powyżej bilans przesłanek mających uzasadniać poszerzenie katalogu zachowań karalnych poprzez wprowadzenie do porządku prawnego projektowanego art. 21. Nie poddano pod rozważę również możliwości wprowadzenia regulacji o charakterze administracyjnoprawnym lub cywilnoprawnym. Co więcej, uzasadnienie opiniowanego projektu ustawy nie przedstawia żadnych konkretnych argumentów ani danych statystycznych, które miałyby wskazywać wyraźnie na konieczność proponowanych zmian legislacyjnych (s. 3 uzasadnienia projektu).
4. **Zasada proporcjonalności jako granica karania.** Zasadność planowanej zmiany należy szczegółowo ocenić przez pryzmat zasady proporcjonalności jako granicy karania (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP). Jeśli chodzi o zasadę proporcjonalności, to składają się nań trzy elementy: zasada przydatności, zasada konieczności oraz zasada proporcjonalności w ścisłym słowa znaczeniu. Zarówno dla kryminalizacji, jak i ustanowienia wymiaru kary i środków karnych istotne jest, aby spełnione zostały wszystkie wymienione wyżej przesłanki (zob. wyrok TK z dnia 3 października 2000 r., sygn. K 33/99, OTK ZU 2000, Nr 6, poz. 188; orzeczenie TK z 26 kwietnia 1995 r., K. 11/94, OTK 1995 r., cz. I, poz. 12 oraz orzeczenie z 26 stycznia 1993 r., U. 10/92, OTK 1993 r., cz. I, poz. 2). Zasada proporcjonalności wymaga, aby ustawodawca ustalał represję karną w sposób racjonalny i odniesiony do konkretnych celów kary lub środka karnego oraz by efekty regulacji pozostawały w odpowiedniej proporcji do ciężarów nakładanych na obywatela. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego wskazuje się, że zawarta w art. 31 ust. 3 Konstytucji przesłanka "konieczności ograniczenia w demokratycznym państwie", z jednej strony stawia przed prawodawcą wymóg stwierdzenia rzeczywistej potrzeby dokonania w danym stanie faktycznym ingerencji w zakres prawa bądź wolności jednostki, a z drugiej strony winna być rozumiana jako wymóg stosowania takich środków prawnych, które będą skuteczne, a więc rzeczywiście będą służyły realizacji zamierzonych przez prawodawcę celów. Nadto środki te winny być uznane za niezbędne w tym sensie, że chronić będą określone wartości w sposób bądź w stopniu, który nie mógłby być osiągnięty przy zastosowaniu innych środków. Niezbędność to również skorzystanie ze środków jak najmniej uciążliwych

dla podmiotów, których prawa lub wolności ulegną ograniczeniu. Ponadto, jak podkreśla się w orzecznictwie TK, ingerencja w sferę statusu jednostki musi pozostawać w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do celów, których ochrona uzasadnia dokonane ograniczenie (wyrok TK z dnia 22 maja 2007 r., SK 36/06 OTK-A 2007/6/50, LEX nr 272769; zob. m.in. orzeczenia TK z dnia 26 stycznia 1993 r., sygn. U 10/92, OTK w 1993 r., cz. I, poz. 2; wyrok TK z dnia 12 stycznia 1999 r., sygn. P 2/98, OTK ZU 1999, nr 1, poz. 2; wyrok TK z dnia 3 października 2000 r., sygn. K 33/99, OTK ZU 2000, Nr 6, poz. 188; orzeczenie TK z 26 kwietnia 1995 r., K 11/94, OTK 1995 r., cz. I, poz.).

Odnosząc powyższe uwagi do opiniowanego rozwiązania (projektowany art. 21) w dalszej kolejności należy podnieść, że projektodawca nie tylko nie wykazał racjonalnej potrzeby („konieczności”) ukształtowania nowego typu czynu zabronionego, ale również nie wskazał w uzasadnieniu projektu konkretnych argumentów przemawiających za potrzebą unormowania tej kwestii w formie ponoszenia odpowiedzialności karnej, bez rozważenia celowości wprowadzenia regulacji o charakterze administracyjnoprawnym (np. w postaci kar pieniężnych). W dalszej kolejności zwrócić trzeba uwagę, że przesłanka proporcjonalności w każdym wypadku stosowanych ograniczeń nakazuje porównywanie potencjalnych skutków negatywnych dla realizacji prawa z zamierzonym celem ograniczenia. Negatywne skutki nigdy nie powinny przeważać i muszą zawsze pozostawać w rozsądnej proporcji do zamierzonego celu i treści gwarantowanych przez normy konstytucyjne wolności i praw. Tymczasem, propozycji wprowadzenia regulacji penalnej we wskazanym przez projektodawcę kształcie projektodawca nie poprzedził taką analizą.

Z przedstawionych powyżej względów proponowane rozwiązanie nie wydaje się spełniać wymogu proporcjonalności w rozumieniu art. 31 ust. 3 Konstytucji. W tym kontekście ponownego rozważenia wymaga zarówno kształt, jak i zasadność wprowadzenia tej regulacji do porządku prawnego.

C. Vacatio legis

1. Z kolei odnosząc się do projektowanego brzmienia art. 37 opiniowanej ustawy – przewidującego wejście w życie wskazanych w niej regulacji z dniem ogłoszenia – należy zwrócić uwagę na wymóg zawarty w § 12 pkt 2 z.t.p.. Przepis ten stanowi, że uzasadnienie projektu ustawy powinno zawierać szczegółowe wyjaśnienie potrzeby wejścia w życie projektowanej ustawy albo jej poszczególnych przepisów w terminie krótszym niż 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U.2019 poz.1461) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni od dnia ogłoszenia, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Jeśli więc akt normatywny ma wejść w życie w terminie krótszym niż 14 dni od dnia jego ogłoszenia, projektodawca musi wykazać w uzasadnieniu, jakie argumenty przemawiają za uznaniem projektu za szczególny przypadek. Jeśli zaś akt ma wejść w życie z dniem jego ogłoszenia na projektodawcy ciąży obowiązek wykazania w uzasadnieniu, że

wymaga tego ważny interes państwa, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

2. W pierwszej kolejności należy zasygnalizować, że, jak wskazuje się w piśmiennictwie, nakaz ustanawiania odpowiedniego okresu *vacatio legis* wynika z takich elementów zasady państwa prawnego wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP, jak zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa (zob. np. wyroki TK: z dnia 10 grudnia 2002 r., K 27/02, OTK-A 2002, nr 7, poz. 92; z dnia 22 lutego 2006 r., K 48/04, OTK-A 2006, nr 2, poz. 15) i zasada prawidłowej legislacji (zob. np. wyroki TK: z dnia 27 lutego 2002 r., K 47/01, OTK-A 2002, nr 1, poz. 6; z dnia 16 września 2003 r., K 55/02, OTK-A 2003, nr 7, poz. 75). (G. Wierczyński, *Komentarz do ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*, [w:] *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, WK 2016, komentarz do art. 4, teza 2.2.).
3. Nie bez znaczenia jest również fakt, że wyznaczony przez art. 4 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych 14-dniowy okres *vacatio legis* jest uznawany w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego i sądów administracyjnych za "minimalny standard" (zob. np. wyrok TK z dnia 10 grudnia 2002 r., K 27/02, OTK-A 2002, nr 7, poz. 92). Zasadą nadrzędną jest jednak zasada "odpowiedniości" okresu *vacatio legis*, co oznacza, że w konkretnym przypadku może istnieć potrzeba ustanowienia znacznie dłuższego okresu *vacatio legis*. (G. Wierczyński, *Komentarz do ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*, [w:] *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, WK 2016, komentarz do art. 4, teza 3.3.).
4. Jakkolwiek art. 4 ust. 2 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych dopuszcza wyjątkowo wprowadzenie danego aktu w życie bez okresu *vacatio legis*, zastrzega jednak przesłanki korzystania z takiego rozwiązania. Wymaga on, by rozwiązanie takie stosować tylko w przypadku, gdy ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego, a jednocześnie zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Co znamienne, z uwagi na to, że „zasada ustanawiania odpowiedniego *vacatio legis* jest obecnie uznawana za zasadę konstytucyjną, należy uznać, że prawodawca może wprowadzić akt normatywny powszechnie obowiązujący z *vacatio legis* krótszym niż 14 dni tylko wtedy, gdy "ważny interes państwa", o którym mowa w komentowanym przepisie, jest jednocześnie chroniony przez inną również istotną zasadę konstytucyjną" (G. Wierczyński, *Komentarz do ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*, [w:] *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, WK 2016, komentarz do art. 4, teza 7). Nadto prawodawca ma obowiązek uzasadnić takie odstępstwo w uzasadnieniu aktu, wykazując w intersubiektywnie weryfikowalny sposób, jakie wartości przemawiają za zastosowaniem takiego rozwiązania (G. Wierczyński, *Komentarz do ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych*, [w:] *Redagowanie i ogłaszanie aktów normatywnych. Komentarz*, WK 2016, komentarz do art. 4, teza 6).
5. Tymczasem w uzasadnieniu projektu odnosząc się do tej kwestii wskazuje się jedynie, że „z uwagi na niepewność na rynku, wynikającą z braku obowiązujących przepisów, mających na celu stosowanie MiCA musi być maksymalnie skrócony. Wyżej wymieniona sytuacja musi zostać uznana za ważny interes państwa, który wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego. Należy także podkreślić, że zasady demokratycznego państwa

prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Przepisy te bowiem wywołają pozytywne skutki społeczne oraz gospodarcze, zwłaszcza dla przedsiębiorców" (s. 5 uzasadnienia projektu).

III. Wnioski

Podsumowując należy wskazać, że przedłożony do zapiniowania projekt **wymaga dalszych prac legislacyjnych** w zakresie wskazanym w niniejszej opinii.

EZD RP KS
(BPK-III)
Data rejestracji: 2026-04-28
Data wpływu: 2026-04-28

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, kwietnia 2026 r.

DP.IV.024.35.2026.MJ

Pan
Marek Siwiec
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do pisma z dnia 24 marca 2026 r. (znak: SPS-III.020.60.18.2026) dotyczącego *autopoprawki do projektu ustawy o kryptoaktywach*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem

WYDZIAŁ ODSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.60.35.2026
Data wpływu 29. IV. 2026

KONFEDERACJA
WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ

Warszawa, 11 maja 2026 r.

RPW/16483/2026 – 1P

EZD RP KS
(GMS – WSU)
Data rejestracji: 2026-05-11
Data wpływu: 2026-05-11

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu RP, działając jako przedstawiciel
wnioskodawców, niniejszym wnoszę autopoprawkę do poselskiego projektu ustawy:

- o kryptoaktywach (RPW/7190/2026).

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS-III.020.60.40.2026

Data wpływu 11.05.2026

Sławomir Mentzen

AUTOPOPRAWKA

do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach (RPW/7190/2026)

W poselskim projekcie ustawy o kryptoaktywach wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 4. 1. KNF wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu przepisów MiCA.
2. W zakresie wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, KNF posiada uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe określone w art. 94 ust. 1 MiCA. Wykonując te uprawnienia, KNF stosuje przepisy niniejszej ustawy oraz przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069), a w zakresie nieuregulowanym w tych ustawach – odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).
3. KNF wykonuje obowiązki w zakresie współpracy z EBA, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich oraz innymi organami nadzoru, w tym wymiany informacji, udzielania wzajemnej pomocy w postępowaniach nadzorczych i dochodzeniowych oraz koordynacji działań w sprawach o charakterze transgranicznym, na zasadach określonych w art. 95–97 MiCA oraz w przepisach ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.
4. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.
5. Klauzulę wykonalności decyzjom, o których mowa w ust. 4, nadaje Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd bada przesłanki formalne nadania klauzuli wykonalności.
6. Organem właściwym w sprawach weryfikacji autentyczności decyzji EBA, o których mowa w ust. 4, jest KNF.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 5. 1. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to odpowiednio dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, a przepisy art. 104 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio wyłącznie

w zakresie, w jakim obowiązki informacyjne wynikają z przepisów odrębnych mających zastosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Do informacji uzyskanych przez KNF w związku z wykonywaniem zadań na podstawie MiCA oraz przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy o tajemnicy zawodowej zawarte w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

3. Tajemnica zawodowa, o której mowa w ust. 2, obejmuje również osoby wykonujące czynności na zlecenie KNF, w szczególności biegłych rewidentów i innych ekspertów, w zakresie informacji uzyskanych w związku z wykonywaniem tych czynności.

4. Wykorzystywanie informacji objętych tajemnicą zawodową odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w art. 100 MiCA.”;

3) w art. 9 w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) usunięcie pełnej nazwy domenowej oraz, na wniosek KNF, jej zarejestrowanie na rzecz KNF.”;

4) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia poważnej i bezpośredniej szkodzie dla interesów użytkowników, inwestorów lub stabilności rynku kryptoaktywów, KNF może wydać postanowienie tymczasowe nakładające na dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, emitenta tokenów powiązanych z aktywami, emitenta tokenów będących pieniądzem elektronicznym albo na inny podmiot podlegający obowiązkowi wynikającemu z MiCA obowiązek czasowego wstrzymania określonych działań w zakresie świadczenia usług lub innej działalności objętej MiCA, w zakresie koniecznym do osiągnięcia celu.”;

5) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 12 i art. 13;
- 2) wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, w granicach określonych w ustawie.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględni konieczność zapewnienia, aby wysokość opłat była proporcjonalna do rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru i nie stanowiła nadmiernego obciążenia dla działalności podmiotów nadzorowanych.

3. Wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, ustala się uwzględniając konieczność pokrycia rzeczywistych kosztów sprawowania

nadzoru, skalę i model działalności podmiotów nadzorowanych oraz zachowanie niedyskryminującego traktowania podmiotów krajowych i transgranicznych w rozumieniu przepisów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w niniejszym rozdziale, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok, za który opłata jest należna, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 11 – rok, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia.”;

6) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. W przypadku naruszenia obowiązków wynikających z MiCA KNF stosuje administracyjne kary i inne środki administracyjne, o których mowa w art. 111 MiCA, wobec:

1) osoby fizycznej lub prawnej podlegającej obowiązkom wynikającym z MiCA;

2) członka organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, emitenta tokenów powiązanych z aktywami albo emitenta tokenów będących pieniądzem elektronicznym oraz innej osoby fizycznej odpowiedzialnej za naruszenie obowiązków wynikających z MiCA.

2. Przy ustalaniu rodzaju i wysokości administracyjnej kary lub środka KNF uwzględnia okoliczności określone w art. 112 MiCA.

3. KNF podaje do wiadomości publicznej informacje o nałożonych karach i zastosowanych środkach zgodnie z art. 113 MiCA.”;

7) w art. 25 w pkt 2, w art. 9a w ust. 2 wyrazy „udokumentowaną wiedzę oraz praktykę w zakresie rynku kryptoaktywów i technologii blockchain, w szczególności praktykę zawodową, naukową lub regulacyjną związaną z funkcjonowaniem rynku kryptoaktywów” zastępuje się wyrazami „doświadczenie zawodowe lub naukowe w zakresie rynku kryptoaktywów lub technologii rozproszonych rejestrów”;

8) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy oraz rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest uwzględnienie uwag zawartych w opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu z dnia 22 kwietnia 2026 r. (BEOS-WPEiM-914/26) oraz w opinii ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (DPUE.950.646.2026/2), a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, w celu zapewnienia pełnej zgodności z prawem Unii Europejskiej oraz z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy zaznaczyć, że w uzasadnieniu poprzedniej autopoprawki z dnia 17 kwietnia 2026 r. omyłkowo wskazano sygnaturę pierwszej opinii BEOS jako „BEOS-WPEiM-39/26”; prawidłowa sygnatura to „BEOS-WPEiM-639/26”.

W zakresie art. 4 projektu ustawy uwzględniono uwagi BEOS oraz MSZ dotyczące konieczności wyposażenia KNF w pełny minimalny katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych przewidzianych w art. 94 ust. 1 MiCA, a także konieczności określenia ram współpracy KNF z EBA, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich oraz innymi organami nadzoru zgodnie z art. 95–97 MiCA. Projekt nie powiela katalogu uprawnień ani szczegółów współpracy określonych w tych przepisach MiCA, lecz inkorporuje je przez odesłanie i wskazuje krajowe ramy proceduralne, w tym przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Rozwiązanie to odpowiada modelowi UE+0 i nie tworzy krajowego reżimu równoległego wobec prawa Unii.

W zakresie art. 5 projektu ustawy uwzględniono uwagę MSZ wskazującą, że pierwotne brzmienie tego przepisu regulowało wyłącznie tajemnicę zawodową dostawców usług w zakresie kryptoaktywów wobec klientów (analogicznie do tajemnicy bankowej), nie obejmując kompleksowo tajemnicy zawodowej organu właściwego oraz osób działających na jego zlecenie, o której mowa w art. 100 MiCA. Nowe brzmienie art. 5 zachowuje pierwotną regulację dotyczącą tajemnicy zawodowej CASP (ust. 1), z jednoczesnym zawężeniem

klauzuli adaptacyjnej zrównującej w tym zakresie CASPy z bankami („bank = CASP”) w celu uniknięcia rozszerzania obowiązków informacyjnych poza zakres przepisów odrębnych mających zastosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, oraz wprowadza kompleksową regulację tajemnicy zawodowej KNF i osób działających na jego zlecenie (ust. 2–4), z odesłaniem do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz do art. 100 MiCA.

W zakresie art. 9 ust. 2 projektu ustawy uzupełniono katalog środków, o których wydanie KNF może wystąpić z wnioskiem do sądu okręgowego, o nakaz dotyczący nazw domenowych. Środek ten odpowiada bezpośrednio art. 94 ust. 1 lit. aa pkt (iii) MiCA, którego brak realizacji wskazano w przypisie 17 opinii BEOS-WPEiM-914/26. Mechanizm ten – w odróżnieniu od mechanizmu administracyjnego przewidzianego w poprzednio rozpatrywanym (i zawetowanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej) projekcie rządowym – zachowuje model sądowy: nakaz wydaje sąd po rozważeniu niezbędności i proporcjonalności środka (art. 9 ust. 3 projektu), podmiotowi przysługuje zażalenie (art. 10 ust. 7 projektu), a środek stosuje się subsydiarnie, gdy inne środki okazały się nieskuteczne lub istnieje ryzyko poważnej szkody dla interesów użytkowników lub stabilności rynku. Rozwiązanie to pozostaje w zgodzie z art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 17 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w szczególności wyrokiem w sprawie C-314/12 UPC Telekabel Wien, oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w szczególności decyzją w sprawie Paeffgen GmbH przeciwko Niemcom (skargi 25379/04 i in.).

W zakresie art. 10 ust. 1 projektu ustawy uwzględniono uwagę MSZ co do braku jasnego określenia adresata normy oraz nieostrego pojęcia „działania faktyczne”. Nowe brzmienie wyraźnie wskazuje adresatów postanowienia tymczasowego (tj. dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, emitenci ART i EMT oraz inne podmioty objęte obowiązkami z MiCA) oraz precyzuje, że obowiązek dotyczy działań w zakresie świadczenia usług lub innej działalności objętej MiCA. Dodatkowo wprowadzono przesłankę „bezpośredniej” szkody (obok dotychczasowej „poważnej”), co odpowiada konstytucyjnemu standardowi ingerencji organu administracji w wolność działalności gospodarczej bez uprzedniej kontroli sądowej, wynikającemu z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego.

W zakresie art. 14 projektu ustawy dodano ust. 3 zawierający wytyczne dotyczące treści rozporządzenia w zakresie wysokości stawek procentowych opłat na pokrycie kosztów nadzoru. Zmiana ma na celu zapewnienie zgodności delegacji ustawowej ze standardem art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wymagającym wskazania w upoważnieniu ustawowym wytycznych dotyczących treści aktu wykonawczego. Wytyczne obejmują trzy kryteria treściowe: konieczność pokrycia rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru, skalę i model działalności podmiotów nadzorowanych oraz zachowanie niedyskryminującego

traktowania podmiotów krajowych i transgranicznych w rozumieniu przepisów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W zakresie art. 16 projektu ustawy dokonano całkowitej przebudowy przepisu w celu pełnej zgodności z art. 111, 112 i 113 MiCA. Zarówno BEOS, jak i MSZ zgodnie wskazywali, że poprzednie brzmienie art. 16 (po autopoprawce z dnia 17 kwietnia 2026 r.) nie odzwierciedlało w pełni systemu administracyjnych kar i innych środków administracyjnych przewidzianych w MiCA. W szczególności poprzednie brzmienie: nie obejmowało innych kategorii środków poza karą pieniężną (art. 111 ust. 1 MiCA), nie uwzględniało zróżnicowanych pułapów kar w zależności od kategorii naruszeń (art. 111 ust. 3–5 MiCA), nie wskazywało osób fizycznych jako adresatów kar (art. 111 ust. 2 MiCA), nie przewidywało tymczasowego zakazu sprawowania funkcji kierowniczych (art. 111 ust. 4 MiCA), nie uwzględniało wszystkich kryteriów wymiaru kary z art. 112 MiCA, ani nie odwoływało się do obowiązków publikacyjnych z art. 113 MiCA. Nowe brzmienie art. 16 rozwiązuje wszystkie powyższe problemy poprzez bezpośrednie odesłanie do odpowiednich przepisów MiCA, które są stosowane bezpośrednio i nie wymagają powielania w prawie krajowym. Adresatami norm są zarówno osoby fizyczne, jak i prawne, w tym członkowie organu zarządzającego oraz inne osoby fizyczne odpowiedzialne za naruszenie. Rozwiązanie to pozostaje w zgodzie z modelem UE+0 oraz z konstytucyjnym standardem określoności sankcji administracyjnych, którego treść normatywna jest zawarta bezpośrednio w MiCA jako akcie bezpośrednio stosowanym w polskim porządku prawnym.

W zakresie art. 25 projektu ustawy, zmieniającego ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, doprecyzowano wymogi kwalifikacyjne Zastępcy Przewodniczącego KNF właściwego do spraw nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów. Sformułowanie „udokumentowana wiedza i praktyka” zastąpiono sformułowaniem „doświadczenie zawodowe lub naukowe”, co zapewnia większą weryfikowalność tego wymogu i jest spójne z praktyką stosowaną wobec innych zastępców Przewodniczącego KNF. Jednocześnie zastąpiono pojęcie „technologia blockchain” pojęciem „technologie rozproszonych rejestrów”, które jest zgodne z terminologią MiCA (motywy 8 i 9 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 MiCA) i ma charakter neutralny technologicznie.

W zakresie art. 37 projektu ustawy wprowadzono 14-dniowe *vacatio legis*. Zmiana ma na celu zapewnienie zgodności z konstytucyjnym standardem ochrony zaufania wynikającym z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w odniesieniu do przepisów sankcyjnych (art. 16 i art. 21 projektu) oraz przepisów nakładających nowe obowiązki na adresatów. Standard ten wynika z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Jednocześnie 14-dniowy okres pozostaje minimalny i zachowuje pilność wejścia w życie ustawy uzasadnioną potrzebą wdrożenia MiCA. Wyjątek dotyczący art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r., pozostaje niezmienny.

2. Przewidywane skutki prawne w tym różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

1) zmiany brzmienia art. 4 z:

„Art. 4. 1. KNF wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu przepisów MiCA oraz współpracuje z EBA, ESMA i właściwymi organami innych państw członkowskich zgodnie z przepisami MiCA.

2. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.

3. Klauzulę wykonalności decyzjom, o których mowa w ust. 2, nadaje Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd bada przesłanki formalne nadania klauzuli wykonalności.

4. Organem właściwym w sprawach weryfikacji autentyczności decyzji EBA, o których mowa w ust. 2, jest KNF.”

na:

„Art. 4. 1. KNF wykonuje zadania właściwego organu w rozumieniu przepisów MiCA.

2. W zakresie wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1, KNF posiada uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe określone w art. 94 ust. 1 MiCA. Wykonując te uprawnienia, KNF stosuje przepisy niniejszej ustawy oraz przepisy ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 640 i 1069), a w zakresie nieuregulowanym w tych ustawach – odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691).

3. KNF wykonuje obowiązki w zakresie współpracy z EBA, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich oraz innymi organami nadzoru, w tym wymiany informacji, udzielania wzajemnej pomocy w postępowaniach nadzorczych i dochodzeniowych oraz koordynacji działań w sprawach o charakterze transgranicznym, na zasadach określonych w art. 95–97 MiCA oraz w przepisach ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

4. Decyzje EBA nakładające kary pieniężne lub okresowe kary pieniężne na podstawie przepisów MiCA podlegają wykonaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 1568, 1841, z 2025 r. poz. 620, 1172, 1302, 1518, 1661, z 2026 r. poz. 26), w zakresie egzekucji świadczeń pieniężnych, na podstawie decyzji EBA.

5. Klauzulę wykonalności decyzjom, o których mowa w ust. 4, nadaje Sąd Okręgowy w Warszawie. Sąd bada przesłanki formalne nadania klauzuli wykonalności.

6. Organem właściwym w sprawach weryfikacji autentyczności decyzji EBA, o których mowa w ust. 4, jest KNF.”;

2) zmiany brzmienia art. 5 z:

„Art. 5. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to odpowiednio dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów.”

na:

„Art. 5. 1. Do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów oraz do osób zatrudnionych u tych dostawców albo działających w ich imieniu w związku z wykonywaniem czynności z zakresu usług w zakresie kryptoaktywów stosuje się odpowiednio przepisy art. 104 i art. 105 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 38 i 176), z tym że ilekroć w tych przepisach jest mowa o banku, rozumie się przez to odpowiednio dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, a przepisy art. 104 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe stosuje się odpowiednio wyłącznie w zakresie, w jakim obowiązki informacyjne wynikają z przepisów odrębnych mających zastosowanie do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów.

2. Do informacji uzyskanych przez KNF w związku z wykonywaniem zadań na podstawie MiCA oraz przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy o tajemnicy zawodowej zawarte w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym.

3. Tajemnica zawodowa, o której mowa w ust. 2, obejmuje również osoby wykonujące czynności na zlecenie KNF, w szczególności biegłych rewidentów i innych ekspertów, w zakresie informacji uzyskanych w związku z wykonywaniem tych czynności.

4. Wykorzystywanie informacji objętych tajemnicą zawodową odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w art. 100 MiCA.”;

3) dodania w art. 9 w ust. 2 po pkt 4 punktu 5 w brzmieniu:

„5) usunięcie pełnej nazwy domenowej oraz, na wniosek KNF, jej zarejestrowanie na rzecz KNF.”;

4) zmiany brzmienia art. 10 ust. 1 z:

„1. W wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia poważnej szkodzie dla interesów użytkowników, inwestorów lub stabilności rynku kryptoaktywów, KNF może wydać postanowienie tymczasowe nakładające obowiązek czasowego wstrzymania określonych działań faktycznych, w zakresie koniecznym do osiągnięcia celu.”

na:

„1. W wypadkach niecierpiących zwłoki, jeżeli jest to niezbędne do zapobieżenia poważnej i bezpośredniej szkodzie dla interesów użytkowników, inwestorów lub stabilności rynku kryptoaktywów, KNF może wydać postanowienie tymczasowe nakładające na dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów, emitenta tokenów powiązanych z aktywami, emitenta tokenów będących pieniądzem elektronicznym albo na inny podmiot podlegający obowiązkowi wynikającemu z MiCA obowiązek czasowego wstrzymania określonych działań w zakresie świadczenia usług lub innej działalności objętej MiCA, w zakresie koniecznym do osiągnięcia celu.”;

5) zmiany brzmienia art. 14 z:

„Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 12 i art. 13;
- 2) wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, w granicach określonych w ustawie.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględni konieczność zapewnienia, aby wysokość opłat była proporcjonalna do rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru i nie stanowiła nadmiernego obciążenia dla działalności podmiotów nadzorowanych.

3. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w niniejszym rozdziale, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok, za który opłata jest należna, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 11 – rok, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia.”

na:

„Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 12 i art. 13;

2) wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, w granicach określonych w ustawie.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględni konieczność zapewnienia, aby wysokość opłat była proporcjonalna do rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru i nie stanowiła nadmiernego obciążenia dla działalności podmiotów nadzorowanych.

3. Wysokość stawek procentowych, o których mowa w art. 12 ust. 3 oraz art. 13 ust. 2, ustala się uwzględniając konieczność pokrycia rzeczywistych kosztów sprawowania nadzoru, skalę i model działalności podmiotów nadzorowanych oraz zachowanie niedyskryminującego traktowania podmiotów krajowych i transgranicznych w rozumieniu przepisów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

4. Równowartość w złotych kwot wyrażonych w euro, o których mowa w niniejszym rozdziale, oblicza się według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok, za który opłata jest należna, a w przypadku opłat, o których mowa w art. 11 – rok, w którym powstał obowiązek ich uiszczenia.”;

6) zmiany brzmienia art. 16 z:

„Art. 16. 1. Kto, będąc podmiotem podlegającym obowiązkom wynikającym z MiCA, narusza te obowiązki, podlega administracyjnej karze pieniężnej.

2. Administracyjną karę pieniężną nakłada KNF.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej KNF uwzględnia w szczególności:

1) wagę i czas trwania naruszenia;

2) stopień odpowiedzialności podmiotu;

3) sytuację finansową podmiotu;

4) korzyści uzyskane lub straty uniknięte w wyniku naruszenia;

5) stopień współpracy z KNF.

4. Maksymalna wysokość administracyjnej kary pieniężnej wynosi równowartość w złotych:

1) 5 000 000 euro albo

2) 5% całkowitego rocznego przychodu podmiotu osiągniętego w poprzednim roku obrotowym

– w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

5. Kary, o których mowa w ust. 1, nakłada się zgodnie z zasadami określonymi w art. 111 MiCA.”

na:

„Art. 16. 1. W przypadku naruszenia obowiązków wynikających z MiCA KNF stosuje administracyjne kary i inne środki administracyjne, o których mowa w art. 111 MiCA, wobec:

- 1) osoby fizycznej lub prawnej podlegającej obowiązkom wynikającym z MiCA;
- 2) członka organu zarządzającego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, emitenta tokenów powiązanych z aktywami albo emitenta tokenów będących pieniądzem elektronicznym oraz innej osoby fizycznej odpowiedzialnej za naruszenie obowiązków wynikających z MiCA.
2. Przy ustalaniu rodzaju i wysokości administracyjnej kary lub środka KNF uwzględnia okoliczności określone w art. 112 MiCA.
3. KNF podaje do wiadomości publicznej informacje o nałożonych karach i zastosowanych środkach zgodnie z art. 113 MiCA.”;

7) zmiany w art. 25 w pkt 2, w art. 9a w ust. 2, polegającej na zastąpieniu wyrazów „udokumentowaną wiedzę oraz praktykę w zakresie rynku kryptoaktywów i technologii blockchain, w szczególności praktykę zawodową, naukową lub regulacyjną związaną z funkcjonowaniem rynku kryptoaktywów” wyrazami „doświadczenie zawodowe lub naukowe w zakresie rynku kryptoaktywów lub technologii rozproszonych rejestrów”;

8) zmiany brzmienia art. 37 z:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”

na:

„Art. 37. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 27, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2026 r.”.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

3. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze. Wszystkie proponowane zmiany mają charakter doprecyzowujący i dostosowujący projekt do wymogów wynikających bezpośrednio z MiCA oraz do standardów konstytucyjnych, bez zmiany jego zasadniczej koncepcji. Projekt nadal opiera się na założeniu minimalnej ingerencji ustawodawczej oraz pełnego wykorzystania bezpośredniego stosowania prawa UE. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki oraz przejrzystość ingerencji.

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań, dlatego nie wywoła skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

4. Informacje dodatkowe

Autopoprawka do projektu ustawy nie była przedmiotem formalnych konsultacji publicznych.

Autopoprawka nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Autopoprawka pozytywnie wpłynie na działalność przedsiębiorców. Autopoprawka jest zgodna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, 1795, 1826).

Osiągnięcie celu autopoprawki nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Autopoprawka nie zawiera przepisów regulacyjnych i nie określa wymogów dotyczących świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 334, z 2025 r. poz. 619).

Autopoprawka nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Autopoprawka nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)

projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Autopoprawka do poselskiego projektu ustawy o kryptoaktywach

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Sławomir Mentzen

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Autopoprawka do projektu ustawy nie zmienia w żaden sposób istoty projektowanych przepisów, których celem jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz. Urz. UE L 150 z 09.06.2023, str. 40, z późn. zm.); zwanego dalej: „MiCA” na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Celem autopoprawki jest uwzględnienie uwag zawartych w opinii Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu z dnia 22 kwietnia 2026 r. (BEOS-WPEiM-914/26) oraz w opinii ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (DPUE.950.646.2026/2), a także doprecyzowanie niektórych sformułowań użytych w projekcie ustawy, w celu zapewnienia pełnej zgodności z prawem Unii Europejskiej oraz z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

W szczególności autopoprawka:

1) wyposaża KNF w pełny katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych przewidzianych w art. 94 ust. 1 MiCA oraz określa ramy współpracy KNF z EBA, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich i innymi organami nadzoru zgodnie z art. 95–97 MiCA (zmiana art. 4);

2) ustanawia kompleksowy reżim tajemnicy zawodowej KNF oraz osób działających na jego zlecenie zgodnie z art. 100 MiCA, zachowując dotychczasową regulację tajemnicy zawodowej dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (zmiana art. 5);

3) uzupełnia katalog środków dotyczących interfejsów internetowych o nakaz dotyczący nazw domenowych zgodnie z art. 94 ust. 1 lit. aa pkt (iii) MiCA (zmiana art. 9 ust. 2);

4) doprecyzowuje adresatów postanowienia tymczasowego oraz wprowadza przesłankę „bezpośredniej” szkody zgodnie ze standardem konstytucyjnym (zmiana art. 10 ust. 1);

5) dodaje wytyczne do delegacji ustawowej dotyczącej wysokości stawek procentowych opłat na pokrycie kosztów nadzoru zgodnie z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP (zmiana art. 14);

6) przebudowuje system administracyjnych kar i środków administracyjnych w celu pełnej zgodności z art. 111, 112 i 113 MiCA, w tym objęcia nim zarówno osób fizycznych, jak i prawnych, członków organu zarządzającego oraz innych osób fizycznych odpowiedzialnych za naruszenie (zmiana art. 16);

7) doprecyzowuje wymogi kwalifikacyjne Zastępcy Przewodniczącego KNF właściwego do spraw nadzoru nad rynkiem kryptoaktywów (zmiana art. 25);

8) wprowadza 14-dniowe vacatio legis zgodnie z konstytucyjnym standardem ochrony zaufania (zmiana art. 37).

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

• Nie

Nie ma możliwości podjęcia działań alternatywnych w stosunku do autopoprawki do projektowanej ustawy, które umożliwiłyby osiągnięcie zamierzonych celów.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka do projektu ustawy zmierza do:

- 1) wyposażenia KNF w pełny katalog uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych z art. 94 ust. 1 MiCA oraz określeniu ram współpracy z innymi organami nadzoru zgodnie z art. 95–97 MiCA (art. 4);
- 2) ustanowienia kompleksowego reżimu tajemnicy zawodowej KNF zgodnie z art. 100 MiCA, z zachowaniem dotychczasowej regulacji tajemnicy zawodowej CASP (art. 5);
- 3) uzupełnienia katalogu środków dotyczących interfejsów internetowych o nakaz wobec rejestrów i rejestratorów domen (art. 9 ust. 2 pkt 5);
- 4) doprecyzowania adresatów postanowienia tymczasowego oraz wprowadzeniu przesłanki „bezpośredniej” szkody (art. 10 ust. 1);

- 5) dodania wytycznych do delegacji ustawowej (art. 14 ust. 3);
- 6) przebudowy systemu sankcji administracyjnych poprzez bezpośrednie odesłanie do art. 111, 112 i 113 MiCA, z objęciem nim osób fizycznych, prawnych oraz członków organu zarządzającego (art. 16);
- 7) doprecyzowania wymogów kwalifikacyjnych Zastępcy Przewodniczącego KNF (art. 25);
- 8) wprowadzenia 14-dniowego *vacatio legis* (art. 37).

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami pod kątem systemowym i terminologicznym, a także zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw. Autopoprawka jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki społeczne. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy oraz uzupełnienie reżimu tajemnicy zawodowej KNF i systemu administracyjnych kar i środków administracyjnych przyczyni się do uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych oraz praktycznych, co wzmocni ochronę użytkowników na rynku kryptoaktywów, a także ochronę praw jednostki i przejrzystość ingerencji. Wprowadzenie 14-dniowego *vacatio legis* zapewni zgodność z konstytucyjnym standardem ochrony zaufania.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Autopoprawka wywoła pozytywne skutki gospodarcze. Wszystkie zmiany mają charakter doprecyzowujący i dostosowujący projekt do wymogów wynikających bezpośrednio z MiCA oraz do standardów konstytucyjnych, bez zmiany jego zasadniczej koncepcji. Projekt nadal opiera się na założeniu minimalnej ingerencji ustawodawczej oraz pełnego wykorzystania bezpośredniego stosowania prawa UE. Doprecyzowanie sformułowań użytych w projekcie ustawy zwiększy przewidywalność postępowań przed KNF i ograniczy koszty regulacyjne dla uczestników rynku.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Autopoprawka nie zakłada obciążenia budżetu państwa kosztami wykonywania nowych zadań, dlatego nie wywoła skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Nie dotyczy.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

• Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

• Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

• Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

• Nie